خوست - ویبپاڼه
WWW.KHOST-WEB.NET
ژن شپه او ښکي تویږي
Ketabton.com
لیکوال : کورس (بابایي)
ژباړن : سید نظیم (سیدي)

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیکوال: کـــــورس (بابایي)
ژبـــاړن: سید نظیم (سید ي)

دکتاب ځانګړنې:

دکتاب نوم: نن شپه اوبنکې توییږي
لیـــکوال : کورس بابایي
ژباړن : سید نظیم (سیدي)
خپرندوی : صمیم ادبي ټولنه
لړ : (۲)
چاپ شمېر: زرټوکه
چاپ نېټه : ۱۳۸۲ لېږديز_لمريز
کمپوزګر : امان الله(عابر)
www.khost-web.net

چاپ ځای: دنورمطبعه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

خپلې ډېرې درنې مور او ډېردرانه پلار ته یې په ټوله کولتوري اوفرهنګي مینه ډالۍ کوم چې په شپږ کلنۍ کې یې د قلم او کتاب سره اشنا کړم.

(سیدي)

(c) ketabton.com: The Digital Library

سریزه

دانړې او ځمکه هغه خوږونکې هدیره ده چې تل یې د انسانانو مړو ته خوله خلاصه نیولې وي او تل یې د ځمکې پرمخ نېک او شریف انسانان خوړلي دي.
د دې نړۍ رڼا هم نوره پیکه او تته شوې ده چې پس له دې به د ژوندون ځُمارغځونو ته پرې نږدي.
ننني انساني قانون هم هغه ړنده او کڼه محکمه ده چې د بډایه او ظالم په غاړه او لاسونو کې یې د ګلونو هارونه او ګېډۍ ورکړي او د مظلوم په غاړه او لاسونو کې د دار کړۍ او ولچکې.
د اوسني ډېرى انسانانو د تربیت او تهذیب ولکې د هغه بې قېزې آس په لاس کې ورلوېدلي چې تر دې دمه یې بې وسه او بې کسه انسانان ترپښو لاندې کړي او د زمانې د تاړاکونو په نامه یې دل او دُل کړي دي.
په دې نړۍ کې د انسانانو د پیدا ښت نېټه له نېټه لیک (تاریخ) څخه رانیولې بیا تر نن پورې هېڅ کله داسې انسانان پیدا نشول چې حتیٰ په سلو کې دوه سلنه یې هم دخدای (ج) قانون په اره توګه پلې کړي او په واقعیتونو سترګې پټې نکړي ، ځکه دایوه زبات شوې خبره ده چې د درد نغمه ، دناچارۍ او بې کسۍ سندره ، د زندانونو غروبونه او ټول هغه وچ او سپور اوازونه چې سل ډول څړیکې او دردونه په کې نغښتي دي په احساس لرونکي او دردلرونکي زړه باندې اغېزه وښندي.
د نړۍ په ټولو انسانانو کې به داسې څوک پیدا نشي چې تراوسه پورې یې د درد څکه نه وي کړي او د زمانې په پنجو کې نه وي رانښکېل شوی.
که انسان هرڅومره لوی شي او هرڅومره د خدای یۍ دعوه وکړي ، بیا به هم غم او درد ورباندې راځي او هرومرو به د مرګ ترخه زهر تر ستوني تېروي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا دې څوک نه وايې چې مهال به تل د ده په واک کې وي او تل به د دغه عېش اوعشرت څخه خوند اخلي. دخدای (ج) غونډال (نظام) ډېر ټينګ او تل پاتې دی ، دخدای (وېش) او ورکړه په يو ډول او مساوي توګه ده ، هېڅ کله به څوک د خدای (ج) په قانون کې تېری او ظلم پيدا نکړي ، هرډول تېری اوګډوډی انساني قانون کې دي او د هر ډول ستونزو زېږېدونکي په خپله انسانان دي ، ځکه که چېرې د خدای (ج) په غونډال کې دمال او دولت له پلوه اوچتوالی او برتريت وای نو نن به ټول پاچايان او پانګوال د سرو زرو په کفنونو او تابوتونو سره خاورو ته سپارل کېدل او تل به يې په قبرونو پيرې کېدلې. هېڅکله داسې ونه شول او حتیٰ کفارو هم دا کار ونکړ ، ځکه څو څوځلې يې دا کارونه تجربه کړل او ...

سره ددې چې د هر ډول ستونزو او فسادونو زېږنده انسانان دي ، خوبياهم يو ډول انساني عاطفه او مينه په کې ژوندی ده چې کله ناکله د انسانانو ولکې تخنوي او د نيلي آس څخه يې را کښېباسي.

انسان اړ دی چې د ټولنې رنګينۍ اوښايست لپاره مينه هم وکړي او د دې مينې مراندې دومره وغځوي چې په کې ورک شي او ټول مينه مينه شي ، نو که هرکله يو انسان د مينې په ارزښت پوه شي او په ريښتينې توګه مينه وکړي ، نو ټولنه جوړه ده او د هېڅ ډول تشنج زمينه به برابره نشي.

په هر حال خبره نه اوږدوم او دلنډېدو درشل ته يې ځم ، دغه ناول هم ديوې رښتينې مينې زېږنده دی چې د دوه زړه بايللو د ژوند او د زړه د مراندو د کلکوالي او نږدېوالي استازي کوي او ...

زه نه غواړم چې دناول د سکالو او منځپانګې په اړه وغږېږم او يا پرې قضاوت وکړم ، خو دومره ضرور ويلای شم چې ډېر څه په کې شته او همدغې شيانو اړ کړم چې ويې ژباړم او ستاسې درنو مخې ته يې کېږدم ، څو په خپله پرې قضاوت وکړئ او سمه ګټنه ترې پورته کړئ.

په پای کې د دوو خبرو يادونه اړينه بولم او هغه دا چې لومړی د ډېر لوی او متعال خدای (ج) شکر پر ځای کوم چې دومره وخت يې راکړ دا ناول وژباړم او ګرانو مينه والو ته يې وړاندې کړم او دويم دا چې د غزني ډېر محترم او په کولتور مين والي ښاغلي معراج الدين پټان څخه مننه چې زما ددې کتاب د چاپ چارو مالي لګښت يې په خپله غاړه واخيست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دغه راز دګران لیکوال اوشاعر عطاالله حیران څخه هم یوه نړۍ مننه چې زماد ډېر ډېر ګران استاد څېړونکي ، لیکوال ، شاعر، ادیب ، ناقد او ... استاد محمداصف

(صمیم) په نامه یې ټولنه جوړه کړه او بیایې ماته دا ویاړ راوبخښه چې د درانه استاد دټولنې له خوایې راته دا کتاب چاپ کړ چې زه یې د احسان او مینې ځان پوروړی او منندوی بولم.

خـدای (ج) دې حیران صاحب ته ټولنه بریالۍ او قلم تېره لري.

په درنښت

سیدنظیم سیدي

کابل پُل آرتل

۲۲/۱۲/۱۳۸۵

لومړی څپرکی

کله چې له ما جلا شوه ویې ویل: زما ښایسته ګله ،که سل کاله وروسته مې قبر وسپړې ا و زړه مې شته وي نو وبه ګورې چې پرې لیکلي وي یوازې له تا سره مینه کوم.
دشپې وروستۍ شیبې وې چې چا ټلیفون کې راته وویل: دسپند په واټ کې مړی شوی اوبې له دې چې نور جزیات راته ووایي ،غوږۍ یې کېښود .
خومخکې له دې چې غوږۍ کېږدې سمدستي مې ترې وپوښتل : آیا دپولسیو مامورینودوژنې خبر تائید کړی دی ،نومورې دهو ځواب راکړ ، بې له ځنډه دخپلې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورځپانې د عکاس او موټر سره د پېښې ځای ته ورغلم ،سره د دې چې لا سهار نه و را دبره شوی ، خو بیا هم ډیری خلک چې تازه له خوبه راپاڅېدلي وو له هغې کور سره یې (چې مړی پکې شوی و) ګڼه ګوڼه جوړه کړې وه ،او د پېښې په اړه یې خبرې کولې ، د سیمې دیوه اوسیدونکي له خولې خبر شوم چې یو سړي خپله مېرمن وژلې او په خپله تښتېدلی دی ،په دې وخت کې دولتي امبولانس چې ډاکټران په کې ناست ول ،د پېښې ځای ته راغلل اوورپسې د جنازې پولیسو موټرهم ښکاره شوچې جنايي کسان په کې ناست وو ،ډاکټران ،جنايي پولیس اونورعادي پولیس ټول په بیړه دمړي کورته ورننوتل ،ترلږ ځنډ وروسته زه هم کور ته ورپسې دخبر چمتو کولو لپاره ورننوتم ،کورډېر ښکلی نه ؤ ، دکورپه غولي کې یوه مړه ښځه په څنګ پرته وه ،چې په غاړه اودبدن په نورو ځایو نو یې شنې چاپې له ورایه معلومېدې ، ترلږ ځنډ او خاموشۍ وروسته ډاکټرانو دمړي په کتلو پیل وکړ او دایې مالومه کړه چې هغه تر داوو او دنګلو وروسته زندۍ شوې ده وژونکي (قاتل) دهغې دژوندۍ پاتې کېدو ټولې هیلې په خاورو لړلې وې ، دډاکټرانو له کتنو معلومه شوه چې مقتوله نشه او مسته وه او دخولې څخه یې دشرابو بوي راتلو، د ډاکټرانوترڅېړنو وروسته سمدستي جنايي مامورینو خپلې پلټنې پیل کړې ، دا چې قاتل تښتېدلی و، نو پولیسو دګاونډیانو څخه پوښتنې او ګروېږنې پیل کړې ، څو ګاونډیانو یې پولیسو ته وویل دمقتولې نوم (شهلا) دی او په دې کور کې یې له خپل یوه زوی او مېړه سره ګډ ژوند کاوه ، دنوموړې ښځې دمړینې څخه څو ورځې دمخه یې زوی دکور په حوض کې دلویدلو له کبله په حوض کې مړ شوی و ، په داسې حال کې چې دشهلا مېړه هم په مسافرت کې شپې سبا کولې ، مګر یوې ښځې چې ددې ګاونډۍ او دیوال شریکه وه جنايي پولسیو ته وویل: تېره شپه ((بهمن)) چې دمقتولې میړه دی له مسافرته راغلی و او تر وژنې څو دقیقې ترمخه مې دهغوی شور او زوږ واورید ، نوموړې ښځې زیاته کړه له کومې ورځې چې دغه خلک دې سیمې ته راغلي دي تل یې په کورکې شوراوزوږاورېدل کېده،اوپه غالب ګومان بهمن هم دهمدې شخړو له امله خپله ښځه وژلې ده ، په همدې شېبو کې چې جنايي مامورینوڅېړنې پای ته رسولې پولیسو خبر ورکړ چې وژونکي خپل ځان دپولیسوحوزې ته تسلیم کړی دی او اعتراف یې کړی دی چې خپله مېرمن شهلا یې زندۍ کړې ده. خو دمړینې لامل یې نه دی ښودلی ، د دې خبرې په اورېدو سره جنايي مامورینوویل مړی دطبي څېړنو لپاره عدليې روغتون ته یوسئ ، څو دقیقې وروسته یې دشهلا مړی دخلکو دګڼې ګوڼې او ها ها څخه راوویست او

(c) ketabton.com: The Digital Library

دروغتون پرلور يې بوت ، پوليسو دخلکو ګڼه ګونه خوره کړه او دشهلا دوژنې دڅېړنې په موخه دجنايي څانګې پر لور روان شول،دساتونکي دخونې په يوه کونج کې دلرګينې څوکۍ پرسريوښايسته ځوان چې په څېره کې يې له ورايه دخپګان او ناکرارۍ نښې ښکاربدې او په لاسونوکې يې زولنې پرتې وې ناست و ، دجنايي افسر درانتوتلو سره سم دنومړي ددرناوي لپاره له خپله ځايه پاڅېده او بې له دې چې څه ووايي په خپل ځای کې کښيناست ساتونکي افسر جنايي پلټونکي ته دنومړي دوسيې د ورکولو په ترڅ کې وويل: چې قاتل دخپلې مېرمنې دوژنې په جرم اعتراف کړی دی خو تر اوسه يې دوژلو د لامل په توګه څه نه دي ويلي او دتحقيق په ټولو پړاونو کې يې خو له چوپه وه، جنايي پلټونکي سمدستي دساتونکي له خونې ووت او بلې خونې ته ولاړ او امر يې وکړ چې بهمن راولئ.

نږدې يو ساعت نومړي له بهمن څخه پوښتنې اوګروېږنې وکړې خو نومړي تورن يوازې يوه خبره کوله چې ما خپله ماندينه وژلې ده او نور څه په دې اړه نلرم چې تاسې ته يې ووايم ، جنايي پوليس فکر وکړ چې وژونکی رښتيا نه وايي نو امر يې وکړ چې بهمن دمحکمې زندان ته بوځي ، جنايي مامور دڅېړنو له خونې راووت او پوليسو بهمن په داسې حال کې چې په لاسونو کې يې زولنې پړقېدې دمحکمې دزندان پر لور روان کړ.

زه دقتل دخبر ا وتصوير تر لاسه کولو وروسته دورځپاڼې دفتر ته لاړم او په داسې حال کې چې تر دې دمه مې ددې پېښې په اړه فکر او سوچ کاوه خبر چمتو او دورځپاڼې مسوول مديرته دچاپ لپاره وسپاره اوپېښه له ټولو جزياتو سره چې دپوليسو پوښتنې او دبهمن يا قاتل چوپتيا ،دکليوالو شور او غوغا راپور مې مسوول مدير ته وسپارل او ددې ورځې په مازيګر ورځپاڼې کې چاپ شول ، ددې مينه وال وم چې دالړۍ او پېښه وڅارم ځکه تر اوسه داسې پېښو سابقه نه درلوده چې يو څوک دې لومړی قتل وکړي او بيا دې په داسې ساده ګۍ اقرار هم وکړي له جنايي مامور نه مې په ټيليفون کې څوڅو واري وپوښتل چې تورن څه ويلي اوکه نه؟ خو هغه راته وويل څوڅو ځله مې څېړنې ځنې وکړې خو هغه بد بخته هماغه يوه خبره کوي او دقتل لامل نه په ګوته کوي او يوازې دګاونډيانو څرګندونې يې دي چې په دوسيه کې ليکل شوې دي

ددې لپاره چې دپېښې موضوع ښه روښانه شي نومړې دوسيه سترې محکمې ته وړاندې کېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پېښې څخه څو میاشتې تېرې شوې وې چې د معمول سره سم دورځپاڼې دفتر ته لاړم مسوول مدیر راته وویل ټاکل شوې چې د بهمن محاکمه په دې نږدې ورځو کې ترسره شي او ته بویه هغه څه چې په محکمه کې تېرېږي کټ مټ ورځپاڼې ته ولیکې نو ورته مې وویل سمه ده ، زما هم ددې پېښې روښانتیا ته نوره تنده زیاته شوې وه او ځیروم چې د بهمن محاکمه به څه وخت پیلېږي ،خبر شوم چې دراتلونکې اونۍ په خالی (شنبه) ورځ به د محاکمولې تالارنو څخه په یوه تالارکې محکمه کیږي.

دخالي په ورځ محاکمه پیل شوه او د پیل نه خلک خورازیات راغلي ول،خونوموړي په ټولوپړاوونوکې چوپتیا غوره کړې وه ترڅومحکمې اعلان وکړچې سبا محکمه خپله پریکړه اعلانوي او دتورن په اړه به نهایي تصمیم نیسي،سبا خبرشوم چې وروستۍ غونډه ده اودخلکو به هم ګڼه ګونه ډېره وي نو ترنورو ورځو لږ څه دمخه دورځپاڼې دفتر ته لاړم له مسوول مدیراویوڅوتنونوروکارکوونکوڅخه پرته نورڅوک نه وو راغلي ،جریان مې مسوول مدیرته ووایه اوله عکاس اوډریور سره یوځای دمحکمې پر لور روان شوم کله چې دجنایي سالون مخې ته ورسېدم ،نودخلکوګڼه ګونه مې ترسترګو شوه ،داسې ښکارېدل چې دخلکودزیادت له امله خلک ددروازو ترشا ولاړدي، زه له عکاس سره یوځای دخبریالانو په ځانګړیو څوکیو کښېنا ستو ، پولیس هم د دروازې ترڅنګ ولاړ ول چې دزیاتوخلکودراننوتولومخه ونیسي،شاید د جنایي پېښوپه محاکمه کې دخلکوداډول اله ګوله بې سارې وه ، د وره تر شا خلک به هرو مرو پښېمانه ول چې ولې وختي نه راتلل چې څوکۍ یې نیولای وای خوبله چاره نه وه باید دمحکمې ترپایه همداسې دوره ترشا پاتې وای.

دا داسې محاکمه وه چې یو تورن دوژنې په تورمحاکمه کېده اوبرخلیک یې ورټاکل کېده زه هم په یوه کونج کې دخلکو ترمنځ منتظرناست وم،مخامخ راته قاضي ناست وچې په رسمي کالیو کې دریاست پرګدۍ ناست دی اوټول دده دامر انتظار باسي.

ترلږځنډه وروسته دقاضي د څټک وچ غږ دخلکو په منځ کې انګازې جوړې کړې اوخلک یې اړویستل چې چوپ شي ، ټول خلک منتظروو چې دداسې یوچا محاکمه ده چې په ټولوتحقیقاتوکې یوازې په قتل اعتراف کاوه اونورڅه یې نه ویل نن یې برخلیک ته ډیرخلک په تمه وو.

وروستي ځل لپاره دقاضي د څټک غږ د خلکوساګانې په مرۍ کې زندۍ کړې او یوې غلې چوپتیا دمحکمې فضا محاصره کړه او غږ غوږ ورک شو ، دمحکمې ریس په جګ

(c) ketabton.com: The Digital Library

اواز وويل : (د ۴۴۹ نمبرقيدي ....) يو جګ سړی دخپلو جړوبړويښتانو سره د تورنو له ځايه راجګ شواودويم ځل لپاره بيرته بې له دې چې څه ووايي کښېناسته، يوه عجيبه هاها دخلکوپه منځ کې تاوه راتاوه شوه ، ښځواونجونوبه ويل چې غريب ته وګورئ له څېرې خويې نه معلوميږي چې قاتل وي په دې وخت کې قاضي خلکوته ګواښ وکړ چې شوربند کړي اوبيا يې مخ دمجرم پرلورواړاوه او ويې ويل : ددوسيې داسنادو او شواهدو ستادګاونډيانودشهادت اوستا د خپل اعتراف له مخې ته مجرم يې ځکه څه موده وړاندې دې خپله ښځه او مالداره مېرمن وژلې ده ،آيا ته په خپلو خبرو معترف يې ؟
قيدي دقاضي دخبرو پروړاندې لاخپل غبرګون نه ووښودلی چې مدافع وکيل له خپله ځايه را جګ شو ويې ويل : دمحکمې ښاغلی ريس صاحب ددې خبرې په پام کې نيولو سره چې نن دمجرم دمحاکمې وروستۍ غونډه ده اجازه غواړم يوڅو خبرې عرض کړم.
په داسې حال کې چې دروند اولړزيدلي اواز يې انګازې کولې داسې وويل : څرنګه چې تاسې پخوا لاخبر شوي وئ چې څوک په قصدي توګه څوک ووژني دقانون له مخې اعداميږي ، نو د ټولنې نظام ايجابوي چې قانون دمجرم په اړه خورا په جدي توګه پلې شي ترڅو د نورو لپاره عبرت وګرځي چې له داسې جنايتونو څخه ځان وساتي ،له دې امله ښاغلي قاضي صاحب څخه هيله کوم چې قانون په سمه توګه پلې کړي ،ځکه داکوم قاتل چې په ډېرې بې رحمۍ اوشقاوت سره يې خپله ځوانه اومعصومه مېرمن وژلې ده .نوموړي دمحاکموپه ټولوغونډوکې په خوله مهرلګولی واوچوپتيا يې غوره کړې وه او د وژنې په اړه يې هيڅ هم نه دي ويلي.
ټول پوهيږي چې دمجرم چوپتيا ټولو محکمو کې دښاغلي قاضي صاحب حوصله تنګه کړې ده اوزه يقين لرم چې نوموړی غواړي چې قاضي ته وښايې چې ګواکې هغه ليونی دی او دليونتوب له امله يې چوپتيا غوره کړې ده موږ دمحاکمو ددوسيو په ترڅ کې ډېر مجرمان وليدل چې دځان ژغورنې په موخه داسې کارونه کوي او بهمن هم دغه لاره غوره کړېده او ښکاره ده چې دا ځل به هم خپله چوپتيا ماته نکړي وړانديزکوم چې دښاغلی قاضي صاحب دې قانون سم پلې کول په پام کې ونيسي اودټولنې داصلاح لپاره دې امر صادر کړي اوپه ضمن کې دې پاملرنه وشي چې مجرم باندې دقانون عمومي مجازاتو له مخې داعدام حکم صادر شوی دی مدافع وکيل چوپ شو اوپه خپل ځای بيرته کښېناست ، دټولو ګډونوالو سترګې دمجرم پر لور ورواوښتې څرنګه چې دمجرم مسلسل غمونو په زړه کې څپې وهلې، يوه عادي اوله ملنډو ډکه موسکا يې پر شنډو خوره شوه پدې

(c) ketabton.com: The Digital Library

وخت کې چې غم ځپلې سترګې يې دقاضي په وجود کې ښخې کړې وې په ارامۍ سره له ځايه راپاڅېداومطلقې چوپتيا فضا نيولې وه ،تورن په داسې حال کې چې په لړزېدلي اواز يې څوبې جاجه غونډلې (بې مفهومه کليمې) دشونډو لاندې دژبې پرسر راوړې ،شونډې يې په ژبه لمدې کړې اوبيايې په کراره او شمارلي غږپه خبرو پيل وکړ :(ښاغلی رئيس صيب ،قاضي صاحبانو، زه يو ځوان يم دهغې ټولنې ځوان چې تاسې ښاغلي قاضي صاحبان او ګډونوال يې هم يوه برخه اوغړي ياست ، زه اوس مهال دوژنې په تور دعدالت پروړاندې ولاړيم اودعدالت دپرښتې دسروزرو وزرې په خپلو سترګو وينم چې ماته ګواهي اوزيری راکوي،عدالت تل ژوندی دی. عدالت !
هوکې عدالت ژوندی دی او زه هم له هغو کسانو څخه چې دقانون اوعدالت دروند پيټی يې په اوږو دی غواړم چې خبروته مې غوږونيسي اوپاملرنه ورته وکړي وروسته بيا خپله پرېکړه (فيصله) وکړئ او عدالت وچلوئ.
زه سوادنه لرم ،البته داپه دې مانا نده چې ګواکې ماهېڅ درس ندی ويلی ،نه داسې نده ،بلکې زه غواړم ووايم چې زما زده کړې ستاسې په پرتله چې حکم صادروئ په هغه کچه ندي،حق هم لرم،ځکه چې ښوونځی مې په نيمايي کې پرېښود ،خو همدې زده کړو په وسيله مې هم په اجباري توګه خپله دفاع په خپله کوم او دمحکمې په وروستۍ غونډه کې خپلې خبرې اودفاع کوم.
زه له خلکو شرمېدم او خجالت مې ويستو چې حقايق راوسپړم خواوس احساس کوم چې داهرڅه اشتباه وه ځکه خلک هم دهمدې ټولنې جز دي ،دهغې ټولنې چې په ډېر لږوخت کې يې زه له ښوونځي څخه په تېښته کړم اوزما ټولګېوال يې په کراتو کراتو له ما څخه پورته پوړيوته ورسول،اوکه رښتيا ووايم نودادهغوی حق هم دی ځکه هغوی درس ويلی اومانه دی ويلی ،اوبويه(بايد) چې خپله سزا ووينم.
ماوروسته ترمدرسې خپلې زده کړې په همدې ټولنه کې چې تاسې تشکيله کړې ده ترسره کړې اوهمداټولنه وه چې زما ملايې راماته کړه اوزه يې په خپلوپولادينو پنجو کې ورک (نابود)کړم.
ماپه همدې ټولنه کې دبې وزلواوبې ګناه خلکوغږونه واوريدل اودهغوی سره هم غږی شوم ،هوډ مې وکړ چې دهغوی ټولګيوال شم اوورسره يو ځای درس ووايم.
مګر دادرس داسې درس نه وچې ښوونکي اويا ښوونځي ته اړتيا ولري ځکه ستر ښوونکی يې پخپله ټولنه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه اوټولګیوال چې په ټولنه کې مې پیدا کړي ول ټولو یوه موخه درلوده چې دځوانۍ رنګین او پسول شوی مرغه ته حقیقت بخښل ول. زموږ زړه هم غوښتل چې دبدایه او مېړه لرونکو خلکو غوندې د ژوند ټولولذتونو (خوندونو) څخه برخمن شو.
موږ هم غوښتل چې موټر، پیسې او ټولې اسانتیاوې چې بډایه خلک یې لري ولرو.
خوافسوس چې موږګناهکاران وو اوګناه مودپیسواومیلمستیاوو نه درلودل ول. په غالب ګومان که ما دغه څیز درلودای نن به زما ځای دتورنو په کتار کې نه و.
او د سرو زرو هیلې اوارمانونه به مې نن نه خاورې کېدل. ځینې په دې ګروهه دي چې په ژوند کې برخلیک وجود نلري اوانسان چې هرڅه کوي پخپله یې خپل ځان ته کوي ،خوکه داتریوې کچې سمه وي نوسل په سلو کې سمه نه ده ، مېړی چې د شل ځله ښکته اوپورته راتللو څخه وروسته غنم خپلې ځالې ته وړي اونه ستړې کیدونکې هلې ځلې کوی څوچې بریالی شي ،خوکه همدامېږی په یو ډېر بد اوطوفاني حالت کې راښکیل شي څه کولای شي ؟
ښکاره ده چې هېڅ یې له لاسه نه کیږي !
زه هم اوس په یوه داسې اکر کې راښکیل یم چې یوه خواشینونکې توپان راپه مخه کړی یم اوهېڅ هیله مې دژوندې پاتې کیدونشته ،زماژوندې پاتې کیدل ،دمیږي دژوند په څېردی چې په یو توپاني اکر کې دتصادف له مخې دکومې تختې پورې نخښلي اوله مرګ نه بچ کېږي.
ماهم دټولنې له سین یا توپان څخه دمرګ نه خلاصون موندلای دی ،خولکه څنګه چې ګورئ نن د یووژونکي په توګه محاکمه کېږم.
له تاسې څخه غوښتنه وشوه چې خپله قطعي رایه صادره کړئ اوما محکوم کړئ ، ولې ؟
ځکه ماچوپتیا غوره کړې ،آیاکه څوک ونه توانېږي چې خبره وکړي باید سمدستي یې داعدام حکم صادرکړئ ؟
تاسې ماته ووایاست ،آیا دهرچا چې ژبه بنده شوه اودخپلې ابرواوعزت دخوندې ساتلو لپاره له ځانه څخه دفاع ونکړه نوباید دځمکې په تل کې استوګن شي اودهېرېدونکي (فراموشۍ) تیره یې پرمخ کېښودل شي.
تاسې تل خبرې او نارې سورې دعدالت کوئ، خو په دې نه پوهېږئ چې نارې سورې وهل دعدالت په نامه پخپله یو ډول بې عدالتي ده.
عدالت ! ! !

(c) ketabton.com: The Digital Library

رښتيا څه ښايسته او ګلورين ويې دی، خو په تاسف سره چې دهېچا په وجود کې په خپله رښتينې او واقعي مانا نه پيدا کېږي او بشري قانون هېڅکله نه شي کولای چې پخپله رښتينې مانايې پلې کړي !
اې عدالته ستا په پار تيره سينه وهي ناري اوسوري کوي خو هېڅکله نه حاضرېږی چې اعتراف وکړي او دغه راز دعدالت په نامه څه جنايتونه نه دي چې نه کېږي.
او څه کارونه نه دي چې نه تر سره کېږي !
نن هم دعدالت په نامه وغوښتل شول چې زما په اړه داعدام حکم صادر کړي او مسلماً داعدام دحکم په صادرولو سره به ستاسې په اند عدالت پلې شوی وي.
ډېر وويل شول چې داعدام په حکم به دجناياتو شمېره را ټيټه شي ، خو هېڅکله داسې ونه شول دورځې يو تن اعدام شي خو دشپې بيا بله وژنه وشي.
نن ورځ دنړۍ دېرمختلليو هېوادونو په قانون کې داعدام حکم منسوخ شوی او زموږ قاضي صاحبان دې هم دې ټکي ته پاملرنه وکړي.
ټول هغه کسان چې دوژونکو يانې قاتلانو په نامه په محکمو کې محاکمه کېږي دپيدا ايښت نه وژونکي نه وي.
زه نه وايم چې داعدام حکم مه پلې کوئ ، زه وايم په دې اړه پوره څېړنه وکړئ وګورئ دوژنې لامل څه دی؟
تاسې چې دعمومي مجازاتو دقانون له مخې دهر وژونکي لپاره داعدام غوښتنه کوئ ايا کله مو داسې سوچ هم کړی چې شايد تاسې ته هم کوم وخت غوسه درشي او و نه شئ کولای خپل اعصاب کنترول کړئ او په يوې خپېړې څوک ووژنئ !
ايا په دې صورت کې بايد تاسې اعدام شئ؟
البته دا وايم چې دوژنې ټول اړخونه ښکاره او بربنډ شي تر څوسمه او بشپړه څېړنه تر سره کړئ.
زما په اند قانون بايد واقعي او رښتيني وژونکولپاره پلې شي نه هرهغه چاباندې چې دقاتل نوم پرې ايښودل کېږي په داسې حال کې چې ګناهکاران هم نه وي !
ښه به داوي چې دداسې ځانګړو مواردو لپاره په قانون کې له سره بيا کتنه (تجديد نظر) و شي او ددغو ستونزو لپاره بشپړې څېړنې وشي ، ځکه زه يوازې تورن په وژنه نه يم چې په دې محکمه کې محاکمه کېږم مسلماً له ماورسته او ترما دمخه داسې محکمې هم شوي او وبه شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاسې ټول منتظریاست چې زه په خپله دوژنې لامل تشریح کړم په داسې حال کې چې داستاسې دنده ده چې بویه په دې اړه بشپړه او په رښتني توګه څېړنه وکړئ ، بې له دې چې ماته کومه اړتیا پیدا کړئ. تاسې دقانون پلې کول دعدالت په نامه ستره کامیابي ګڼئ نو آیا کله مو داسې سوچ هم کړی که اشتباه وکړئ څه به وشي.؟

نه ، هېڅ کله هم نه !

هر ګوره څنګه چې رایه صادره شوه نو نوردپای ته رسېدو اړتیا نشته او .... زه که داخبرې په ژبه راوړم نو دځان لپار یې نه وایم ، بلکې دهغه چا په پارېې وایم چې په ګانده کې به په دې محکمو کې محاکمه کېږي ، باید دهغوی په فکر کې واوسو ! !)) په دې وخت کې مدافع وکیل دعتراض په ډول له خپل ځایه راجګ شو او په جګ اوازېې مخ دمحکمې رئیس پر لور واړاوه اوویې ویل:

((ښاغلی رئیس صاحب تورن له آرې سکالو بهر وځي ، ښه به داوي چې دحاشیو پر ځای آر مطلب ته راشي !)).

تورن په بې پروایۍ مدافع وکیل ته وکتل او ویې ویل:

((نه ، زه دسکالو نه بهر نه یم وتی ، آره سکالو (موضوع) هم په همدې خبر وکې چې مې یا دې کړې نغښتې او څرخي ، مګرزه تورن نه یم ، دیوې وژنې په جرم نه یم تورن شوی ، داحق بویه ماته راکړل شي چې له خپله ځانه دوروستي ځل لپاره دفاع وکړم ، نو په دې اساس بویه دومره آزادي خو راکړل شي چې دښاغلي قاضی صاحب. ذهن دهغو پېښو په هکله چې هره وژنه په یوه لامل ترسره کېږي روښانه کړم ،په دې اساس هغه څه چې تاسې ورته دحاشیې نوم ورکوئ په بشپړه توګه زما دخبرو سره تړاو لري او زه باید په جدي توګه ووایم چې زه دسکالونه بهر نه یم وتی.

په هرحال دښاغلي قاضي نه هیله کوم هر هغه څه چې زه یې وایم ورته پاملرنه وکړي، په حقیقت کې دا زما تېر شوی ژوند (سرګذشت) دی چې زما دمېرمنې له وژنې سره په بشپړه توګه تړاو لري او زه یې دوروستۍ دفاع په نامه محکمه کې څرګندوم. په داسې حال کې چې دګډونوالواو قاضي صاحب لپاره به دیو داسې چا داستان وي چې نن یې ژوند تباه شوی او باید دژوند تر وروستیو شېبو پورې دخپلو خاطرو سره ژوندی واوسي

.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اولس کلن وم او دليسې په پنځم ټولګي کې مې زده کړې کولې ، راتلونکي ته ډېر هيلمند او ليوال وم چې يوه ورځ ځان سوکاله احساس کړم ، زړه مې غوښتل چې ډېر ژر دغه دوه کاله تېر کړم او پوهنتون ته لاړ شم.
ژوند راته ښايسته او سينګار شوی ښکارېده دښوونځي چاپېريال او ښکلا نه مې خوند اخيست او له دې چې احساس مې کاوه وروسته تر زده کړو به د هېواد والو لپاره دچوپړ جوګه شم ، ډېر خوشحاله وم او له ځانه سره مې نقشې جوړولې ، په هغه وخت کې ماته دښوونځي ټالۍ (زنګ) دنړۍ ښايسته او ښکلې مو سيقي وه ، په ځانګړې توګه دسهاري ټالۍ چې زموږ تر ښوونځي ښکته دنجونو ښوونځي ټالۍ هم ورسره سمه اوربدل کېده ، دغرمې موده به چې کله دهلکانو او نجونو ښوونځي رخصت شول نو په پياده رونوکې به عجيبه غوغا او هاها جوړه وه ، ما به دنجونو له ليدو څخه خوند اخيست ، خو تل به مې نا خود آګاه کوښښ کاوه چې دنجونو څخه ځان ليرې وساتم. سره ددې چې خوش ټيپه هم وم او په ضمن کې ملګرو مې هم څوڅو ځلې ويلې وو چې دنجونو ؛ په منځ کې محبوبيت او جذابيت لرم ، خو هېڅ کله مې کوښښ نه کاوه چې دنجونو سره ملګری شم په ياد مې دي چې څوځلې موقع مساعده شوه چې دنجونو سره دوستي پيل کړم خو خپله مې داکار ونه کړ ! کله به مې چې ټولګيوالو دنجونو دمينې په هکله خبرې کولې ما به پرې ملنډې وهلې ، هغوی ته به مې تل ويل چې په دې پېر ((دوره)) کې مينه او عشق مانا نلري ، هغوی به چې زما داخبرې واورېدې او پوه به شول چې ددوی هم ژبې نه يم نو نور به يې ماته دنجونو به هکله هېڅ نه ويل خو کله به چې همدغو هلکانو سره جونو بې وفايي وکړه او يا تر دوی بل کوم بډايه ، ښايسته او خوش ټيپه هلک به يې وليد او دهغه سره به يې دانې وځغلولې نو زما خواته به راغلل او په داسې حال کې چې فوق العاده به غوسه ول زما خبرې به يې تائيد ولې.
رښتيا داوه چې ماښځينه کول او مينې ته يې هېڅ ګروهه نه درلوده ، په همدې اساس په هغه وخت کې ماته دمينې غونډلې غير دملنډو بله مانانه درلوده !
با لاخره دبرخليک اوتقدير لوبې ديو ځايه پېلېږي چې انسان يې پخپله هم سوچ نشي کوای ، دغه لوبه ماته هم ديوې وچې يخې ورځې نه پيدا شوه او ...
هغه ورځ وروسته ترغرمې دفوټبال لوبې لپاره لوبغالي ته تللی وم تر (۸۰) اتياو دقيقو مې دفوټبال لوبه وليده خو نپوهېږم ددې دومره مينې سره سره چې دفوټبال سره مې درلوده ولې وروستۍ لس دقيقې ايسار نشوم. دګډونوالو دګڼې ګونې نه راووتم او لږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

شپېه وروسته په داسې حال کې چې دګډونوالو دهڅونې نارې ، سورې مې تر غوږو کېدی دلوبغالي له وره (دروازې) راووتم.

په لوی واټ کې داوچتو اوچتو ګامونو په پورته کولو سره دکور پر لور روان شوم څومره چې به وړاندې تللم په هماغه کچه به مې سوچونه زيا تبدل ا ودراتلونکي لپاره مې ځانته نقشه کاږله. نا څاپه مې خپلو کتابونو ته پام شو چې په ځمکه راڅخه لوېدلي دي ، کله مې چې سر د سوچونو له نړۍ او چت کړ نو څه ګورم چې يوه نجلۍ مې کتابونه راټولوي ، له ځانه سره مې وويل شايد خوب وينم ، خو ښايسته ، پاسته اوزړه راښکوونکي اوازيې زه له سوچه رابهر کړم. دبخښنې په غوښتنې سره يې وويل: زما دتقوې (تقويتي) ټولګي درسي ساعت چې په دې واټ کې دی پيل شوی ځکه مې منډې وهلې چې ګواکې درس ته ځان ورسوم په دې اساس پوه نشوم او له تاسره مې ټکر وکړ ؟

دا داسې نجلۍ وه چې دښايست پرې تمامه وه ،زېړ اوږده ويښتا ن او شنې جذابې سترګې يې درلودې ، سم نه پوهېږم چې څه اکر مې درلود . خبرې مې نکولې په مات او اوتره توګه مې بې اختياره دهغې سترګوته وکتل،هغې په ډېرې تيزۍ کتابونه راټول کړل او ماته يې په لاس کې راکړل. خدای په اماني يې وکړه او لکه برېښنا څو ګامه وړاندې ودانۍ ته چې ټولګی يې و ولاړه او له سترګو مې پناه شوه.

دهغې ښکلا او جذابيت پرما ډېره اغيزه ښندلې وه چې له ځانه يې بې خوده کړی وم پښې مې وړاندې نه تللې ، ګومان مې کاوه هغه څه چې راته لږه شېبه وړاندې پېښ شوي و تر خوب راته ډير ارزښت او اهميت نلري ، غوښتل مې چې ويې څارم خو وخت تېر شوی وو ، په کراره ارامه او لړزېدلي ګامونو دکور پر لور روان شوم. کله چې کورته ورسيدم نو نږدې غروب و بې له دې چې دمعمول په څېر دمور خونې ته لاړ شم اوله هغې سره روغبړ وکړم ، خپلې خونې ته لاړم او دوره له بنديدو وروسته په سوچونو کې لاهو شوم. په هغه شپه مې چې مورهرڅومره ټينګار وکړ چې ډوډۍ وخورم ومې ونه خوړه . سم نه پوهېدم چې څه حال مې درلود ،مورمې که هر څومره ټينګاروکړ چې ما په خبرو راوړي خوګټه يې ونکړه په پايله کې مې ورته د درواغو پلمه وکړه چې ډېرستړی يم اونشم کولای دډوډۍ خوړلوخونې ته لاړ شم ،مور مې بېرته ولاړه اوزه دويم ځلي په سوچونو کې ډوب شوم !

دا سوچونه ټول دهماغې زېړو ويښتانودرلودونکې جنۍ سوچونه ول او هغه څه چې پېښ شوي و په يادمې راوړل ، په پايله کې دساعتونو سوچونو وروسته بياهم بريالی نشوم چې له ياده يې وباسم نوهوډمې وکړچې هرڅنګه کېږي بايد پيدا يې کړم !

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېره عجيبه شپه وه هغه چا چې تل په مينه ملنډې وهلې اوس په خپله ديوې نجلۍ دمينې له کبله خوب نه ورې ،هغه شپه د ډېروګډو وډو اومشوشوسوچونووروسته خپل پالنګ ته ولاړم اودهمدې نجلۍ په ياد ويده شوم.
سهارلږ څه وروسته دمعمول له مخې راپاڅېدم ،دسهارچاى ترخوړلووروسته مې په درواغوځان خوشاله خوشحاله کاوه او دشپې ، دستړياله کبله مې له مورڅخه بخښنه وغوښته.کتابونه مې راواخيستل او دښوونځې پرلوررروان شوم.خوښوونځي ته لاړنشوم اوپه کوم ځاى کې مې چې هغه پرون ليدلې وه لاړم ،فکرمې وکړ چې شايد کوريې په همدې نږديوکې وي اوممکن هغه وګورم،خودا اندېې ګټې و اوما هغه ونه ليده !غرمه مې کورته ټيليفون وکړ چې دفوق العاده ټولګۍ له امله نشم کولاى غرمې ډوډۍ ته راشم او وروسته ترغرمې هم هلته پاتې شوم خوبيا مې هم ونه ليده.
دغروب پرمهال غم ځپلې اوناکراره مې دکورلاره راونيوه ،هغه ورځ دلومړي ځل لپاره ښوونځي ته نه وم تللى له همدې کبله مې په ټوله لاره له ځان سره دا سوچ کاوه که چېرې زموږ کورته يې دښوونځي له خوا کومه دغيرحاضرۍ پاڼه رالېږلې وي ،ابروخوبه مې لاړه شي ،خوآخرمې دحل لياره پيداکړه هوډمې وکړ چې پُست راوړونکي ته به يو څه پيسې دبدې په توګه ورکړم چې دغير خاضرۍ پاڼه ماته راکړي ، په دې توګه دهغې ورځې پرمازيګر وختي کله چې پُست راوړونکي زما دپلار لپاره پاڼه راوړه نوپنځه تومانه مې نومووړي ته ورکړل اوهيله مې ترې وکړه چې دغيرحاضرۍ پاڼه ماته راکړي ، هغه ومنله له خپل دې کارڅخه ډېرخوشاله وم ،ځکه که وروسته تردې يوڅوورځې نورهم ښوونځي ته نه واى تللى نو باک يې نه درلود.
بله ورځ بيا هم هماغه ځاى ته ولاړم خوچې هرڅومره يې منتظرکښېناستم رانغله ، د مازيګرپرمهال هغې ودانۍ ته ولاړم چې دشپې ښوونځي زده کوونکي ورته راتلل ،زما ستونزه داوه چې دهغې ټولګي سهي (صحيح) پته راسره نه وه نو ځکه بيامې هم پيدانکړه اوزمالټون بې پايلې شو.دريمه څلورمه ،اوپنځمه ورځ هم تېره شوه خوزه ونه توانيدم چې هغه پيداکړم بلاخره دشپږمې ورځې ترغرمې لټون وروسته په هماغه ساعت کوم چې څوورځې دمخه مې هغه په کې ليدلې وه په هماغه ځاى کې وليده،خومخکې تردې چې زه کوم غبرګون ښکاره کړم هغه يوې کتاب اوکتابچې پلورنځي (قرطاسيه فروشى) ته ننوته ،منتظر کښېناستم ترڅود دوکانه رابهرشي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دويم څپرکی

بې اختياره مې بدن رېږدېده يو عجيبه اکر مې درلود ،زړمې په سينه کې درزېده ،روح مې ترشوندولاندې يوه سندره زمزمه کوله ،چې دهغې نغمې ماته بې جاجه وې ،ښايي دغه زمزمه دمينې زمزمه وه ، ځواني وه ، شوراواحساسات و ،په هرحال نږدې و چې له خوشالۍ نه ليونی شم ،خپله مې هم دهغه منقلب حال نه چې پيدا کړی و تعجب کاوه.
له ځانه سره مې سوچ کاوه چې کله له دوکانه رابهر شي څه ورته ووايم اوڅنګه ورسره دخبرولړۍ پيل کړم،په همدې شېبه کې هغه له مغازې راووته،ژبه مې بنده شوې وه،هغه زما پرلور را روانه وه،اوس نو سوچه له ما سره نږدې شوې وه ،ما هم دهغې څېرمه (فرعې) واټ په ديوال تکيه وکړه په کوم چې هغې غوښتل وروګرځي
جرات مې ترينګلی کړ او ورته مې وويل: سلام !.
په داسې حال کې چې موسکا يې په شونډوخوره شوه ويې ويل: سلام ! په دې اساس له ډېره هيجانه لړزېدم ترې مې وپوښتل :يوازې ياست ؟ (هو !) ، (اجازه راکوئ چې يوڅه خبرې سره وکړو؟) وموسيده اوڅه يې ونه ويل.
دهغې چوپتيا درضايت مانا درلوده ،له همدې کبله يې څه ونه ويل اوهغه وخت په لاره روان شوو ، زموږ ژبه په لومړيو کې يوازې يوبل ته ليدل ول.....
ترلږځنډوروسته دهغې په وړانديز قهوه تون (قهوه خانې) ته لاړو.
ښايسته سينګارشوې وه،شنوسترګواو زېړو ويښتانويې زه سوچه مجذوب کړی وم ،صورت يې دګلويوې ښايسته اويوې جوړې شوې ګېډۍ ته ورته واوشونډې يې ديوې نرۍ او شرابې نجلۍ اکرغوره کړی و.
لکه څنګه يې چې دحُسن اوښکلا په تماشا کې ډوب وم په خبرو راغله او ويې ويل: ولې خبرې نه کوې ؟ مګرتاسو ميلمنه نه ده دعوت کړې ،ولې نه پوښتئ چې څه کړون (ميل) لرئ ؟ لکه څوک چې نوی يودم له درانه خوبه راويښ شي اوترشوم او ورڅخه مې ښښنه وغوښته اوبيا مې پرشرميدلي ګړدود (لهجې) ورته وويل:
وبښئ ،رښتيا څه کړون لرئ ؟
(هرڅه چې ستاسې خوښه وې)
(تاسې څه کړون لرئ ؟)

(c) ketabton.com: The Digital Library

(زه معمولاً يو ګيلاس قهوه څښم)
زه هم همداسې !
هغه وخت مې د دوه ګيلاسو قهوې غوښتنه وکړه اوڅوشېبې وروسته ګارسون دوه ګيلاسه قهوه راوړه ،په حين وخت دڅښلوکې مې دخبرولړۍ پيل کړه اوورسته دمتفرقه خبرومې ترې دملګري يا کوژدنې په هکله وپوښتل ،هغې ماته وويل ،يوهم نه لرم ما هم ورته په خوشالۍ ددوستۍ وړانديز وکړ.
چوپ شوه اوڅه يې ونه ويل ،ماورته ټوله کيسه وکړه چې څنګه څوورځې ښوونځې ته نه يم تللې اودهغې دپيدا کېدوله کبله مې انتظار کړی !
سترګو يې دشوخۍ اکر غوره کړاو په موسکيدلي اکريي زما په ځواب کې وويل:
دناروغۍ له امله څوورځې ښوونځي ته نه ده راغلې او څرګنده يې کړه چې هغه هم دهغې ورځې دتکرله امله په سوچونو کې وه ، په دې غونډلو سره مې په زړه کې دهيلو رڼاګانې وځلېدې اويوه نوې دريڅه په کې پرانيستل شوه ،اوس مې نودزړه دربا په خپله هم په جګ غږاوريده، زما لپاره داسې شېبې چې تراوسه دنجلۍ سره نه وم اشنا شوی خوندورې وې او زړه راښکونکې وې،داسې دخوشالۍ احساس مې کاوه چې تردې دمه مې هېڅکله دداسې سوکالۍ احساس نه وکړی.
سترګو يې بريښنا کوله،ځانګړې بريښنا ،داسې چې وژنه يې کوله،ښايي مخکې تر وژل کېدو سوځول او ايرې کول يې ، هغې زما لپاره فوق العاده هرڅه کول، تتوونکې ښکلايې د سحر او جادو ډکه وه چې سړی يې ماته وه.
زما او دهغې به يو ساعت کېده چې په قهوه تون کې مو سره خبرې کولې يودم ځير شوم چې رنګ يې واوښت ، سترګو يې خپله ارامي له لاسه ورکړه اوداسې شوه لکه په زړه يې چې درد وي دماريه څېرتاوېده راتاوېده، رګونه يې ټول پړسېدلي ول او دبدن سوروالی يې ټول تګ شين خاپې شو.
بې اندازې ناکراره شوم او ترې مې وپوښتل: ((حال مو ښه نه دی !))
په شنه زوريې موسکا پرشونډو خوره کړه اووېې ويل: ((نه ، نه ښه يم ولې)) يوازې مې په زړه لږ درد دی او هغه وخت يې بخښنه وغوښته او له خپله ځايه جګه شوه ، دلاس وينځلو ځای پر لور روانه شوه او چې کله بيرته راستنه شوه نو حال يې تر يو ځايه ښه وو، په داسې حال کې چې دهغې حال له تغيره متعجب شوی وم ګومان مې وکړچې شايد يا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښايي دقهوه تون دسالون هوا پرې بده اغېزه کړې وي او په دې حال شوه نو وړانديز مې ورته وکړ چې بهر واټ ته ووځو او لږ سره قدم ووهو .
ويې منله او وروسته دقهوې پيسوله ورکولوڅخه دقهوه تون نه بهر شو . دځو واټونو څخه واوښتو څو شېبې وروسته په يوه ښېرمه واټ چې له ودانيو ډک و ورسيدو ، واټ تش و او زموږ دګامونو غږونو په کې انګازې کولې.
هغه ورځ زما دژوند يوه خورا ښه او نېکمرغه ورځ وه ، ځکه ما داسې حس کاوه چې دهغې دپيدا کېدلو سره سره ما رښتيني نېکمرغي تر لاسه کړې ده.
دهغه چا لپاره چې په مينه به يې تل ملنډې وهلې داصحنه يو خوب او يا هم دنه منلووړخبره وه .خو په هر حال اوس راغلې وه . په داسې حال کې چې زما زيړو او سوزونکو لاسونو دهغې پاسته او تک سپين لاسونه منځل هغې يوازې موسل او بس.
ما په داسې حال کې چې دهغې خوږې موسکا کې مې سترګې ښخې کړې وې ورته وويل درسره مينه کوم ، ډېره زياته ، حتی د دې مينې له کبله حاضريم چې خپل ځان هم درنه قربان کړم ، هغې هم اعتراف وکړ چې راسره مينه کوي او ماهم دهغې دې خاطرې لپاره چې مې تل په ياد وي په زړه کې ، ځای ورکړ او هېڅکله يې نه هېروم.
بې سابقې شور او زوږ مې په وجود کې څپې وهلې ځکه چې دخپلې ګاندې لپاره مې نجلۍ (مېرمن) پيدا کړې وه ، بې کچې مې دخوشحالۍ احساس کاوه . هغه اوس زما لپاره دنمانځلو يوبته وه.ما اوهغې ډېرې وختونه په واټونو کې چکرې وهلې او کله به چې شپې وغوښتل خپل تور پړونې په شنه اسمان وغوړوي نوزه به دهغې په خوښې ورڅخه جلا شوم.
زه چې ددې نا ځاپي بلدتيا څخه ګنګس او اوترشوی وم حتی هېرمې کړل چې نوم يې وپوښتم ، خو دخدای په امانۍ پر مهال يې په خپله داسکالو زما په ياد کړه او ويې ويل زما نوم ((رويا)) ده او دحقوقو پوهنځي دلومړي کال زده کړياله يم ، ما هم ځان وروپيژند او ورته مې وويل زما نوم ((بهمن)) دی او تر اوسه لا په ښوونځي کې زده کړې کوم ، هغه وخت مو لاسونه سره ورکړل او تږې سترګې مو په يو بل کې ښخې کړې او يو څو شېبو چوپتيا نه وروسته مو دکړون برعکس له يوه بله جلاشو په داسې حال کې چې دسبا دليدلو ژمنه مې ورسره وکړه دکور پر لور روان شوم خو دهغې ورځې نه هېرېدونکې خاطره مې تراوسه په زړه کې پاتې شوه.

دربيم څپرکی

(c) ketabton.com: The Digital Library

دهغې ورځ په سبا زه ښوونځي ته لاړنشوم او درويا دليدلو لپاره دپوهنتون پر لوررهی شوم. په لياره کې مې دهغې ورځې ټکر باندې سوچ کاوه او له بله پلوه دې سوچ وړی وم چې هغه دپوهنتون په لومړي ټولګي کې وه نو معمولاً يې عمر تر ما زيات دی خو ما دې شيانو ته ډېر اهميت نه ورکاوه ، او که رښتيا ووايم نو داشيان ماته سوچه بې ارزښته ول. ما احساس کاوه چې ((رويا)) سره مينه لرم او داراته مهمه نه ده چې هغه تر ما مشره ده او که کشره ، په داسې حال کې چې په همدې سوچونوکې ډوب وم نيم ساعت وروسته دپوهنتون رخصتۍ څخه دپوهنتون وره ته ورسيدم ، زده کړيال (محصلين) دمړۍ خوړلو لپاره روان وو، ښه مې دا وګڼله چې دپوهنتون د وتلو وره ترڅنګه چې درويا پوهنځي سره نږدې و ودريږم.
دانتظار په هماغه شېبو کې وم چې نا څاپه مې يوه نه باور کېدونکې صحنه په خپلو ګناهکار سترګو وليده ، په دې وخت کې يوسور رنګی شخصي موټر چې دپوهنتون نه دوتلو په حال کې و بريک وکړ،ما ګومان کاوه چې ګوندې اشتباه کوم نوځکه يې زما پاملرنه هم ځانته واړوله.
نوموړي موټردوه سورلۍ درلودې يوه يې يو نا بلده ځوان چې تورې چشمې يې په سترګو وې او دويم يې ما ښه پيژندله غير زما له مينې (رويا) نه بل څوک نه وه ! کله چې يقيني شوم اشتباه نګورم له دې چې ((رويا)) مې په يوه شخصي موټر کې هغه هم دناپيژندل شوي ځوان سره وليده نو ژوند راته تياره او اور ښکاره شودڅو شېبولپاره مې داعصابو کنټرول له لاسه ورکړحتی دومره حال مې نه درلوده چې هغوی مې خارلي وای . يوازې دومره وتوانېدم چې دموټر شمېره يې وليکم ، وروسته مې هوډ وکړ چې هر څنګه کېږي دپېښې هر اړخيزه څېړنه وکړم.
په همدې اساس کله چې زده کړيالان له پوهنتون څخه بهر شول،اوپوهنتون په غولي لږه څه ګڼه ګوڼه کمه شوه نو پوهنتون ته ننوتم او راساً د رويا پوهنځي پر لور روان شوم دڅو پوښتنو او ګروېږنو وروسته دننبو په تر لاسه کولو سره وتوانېدم چې درويا ټولګی پيداکړم کله يې چې ټولګي ته نږدې شوم نوديوه سپين ږېري چپړاسي نه مې دنوموړې په اړه پوښتنې وکړې.
زوړ چپراسي چې زما دپوښتنو او ګروېږنو نه په تنګ شوی و ګډو وډو ځوابونو په راکولو يې پيل وکړاوپه آخره کې لا په غوسه هم شوخوکله چې مې ورته دتو ما نو يو څوګون په ورغوي کې ورکېښود ويې خندل او ويې ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

((وبخښې زه سم ستاسې پوښتنو ته ځیرنشوم هر څه چې غواړئ وپوښتی ښاغلیه ترکوم ځایه چې معلومات لرم درته یې وایم اولاړښوونه درته کوم))

د((رویا)) نښې مې ورکړې اوپوه شوم چې دا رویا ښه پېژني هغه وخت مې ورته ځان د رویا مرکچین ښکاره کړ چې ګواکې زه رویا سره واده کوم او مخکې له واده غواړم دنوموړې په باره کې څېړنه وکړم نو تاسې چې هرڅه دهغې په باره کې پوهیږئ راته ووایئ.

چونکه ناکراره اوکنجکاو وم لومړی مې کوښښ کاوه هغه ځوان چې رویایې په موټرکې سپره وه وپېژنم او د دې لپاره چې ترهرڅه دمخه دغه سکالوماته روښانه شي . زاړه چپړاسي ته مې وویل : ربښتیامااوس رویاپه یوه شخصي سور رنګي موټر کې ولیده ((دغه شخصي سور رنګه موټردچادی؟))

تریوې شېبې چوپتیاوروسته یې راته وویل ښاغلیه هغه ((احمدف)) درویا ټولګیوال دی، پلاریې دښاریولوی بډایه دی اوخپله یې هم ښه قوي ځوان دی.

په داسې حال کې چې دشونډولاندې مې یوڅوبدې ردې احمدف ته وویلې،دخپلې رویاپه هکله مې ترې یوڅوپوښتنې او... وکړې،یوه دملنډو ډکه موسکا یې وکړه اوویې ویل : ((لکه څنګه چې خلک وایي رویا داحمد ملګرې ده اوهغوی هم ډېری ورځې ساعتونه،ساعتونه سره یوځای تېروي.اوازه وه چې احمد پوډري و او رویا یې هم له ځانه سره په دې ناولې عمل روږدې کړې،رویا هم ددې لپاره چې له احمدف څخه پوډر واخلي دمجبورۍ ورځې ورسره ملګرتیاکوي ،احمدتېرکال دبد فعله ملګروسره دهېوادڅخه بهر په پوډرو روږدی شو ،پلاریې چې خبرشونوده ته یې دپوډرولپاره پیسې نه ورکولې احمد اړشوچې دمخدره توکو له بانډ سره کار وکړي اوکله چې دپوهنتون پازه وال (مسوولین) پرې خبر شول نواحمدیې له پوهنتون څخه وشاړه خوپلاریې دخپل ابرو اوعزت خوندي ساتلوپه پارنوموړی دپوډریانوددرملنې روغتون ته بوت او بستریې کړ ترڅوښه شو او دویم ځلي یې دپلاراوپوهنتون سره ژمنه وکړه چې بیابه داکار نه کوي اوخپلوزده کړوته یې ادامه ورکړه .

خوبیا لړاوډېره اوازه ده چې احمد بیا پوډري شوی او رویا یې هم په همدې ناولې عمل روږدې کړې ده،دزاړه چپړاسي دخبرو په اورېدوسره مې ټول بدن ولړزېد پښې مې سستې شوې احساس مې وکړچې ګوندې پرځمکه ولو وېدم، په بیړه مې دزاړه چپړاسي سره خدای په اماني وکړه اوزنګېدلی ،زنګېدلی له پوهنتونه رابهرشوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښایسته نری بادرا الوته د ونو له پاڼوتېرېده اوزماپرمخ لګېده ،اوس نوزه دیوبې دمه اوسست سړي په څېر شوی وم چې هره ګړۍ مې دلوېدو شونتیاوه.په هرې خوارۍ چې و ماځان واټ ته ورساوه دیوې شېبې لپاره مې دلومړۍ ورځې ملاقات راپه یادکړ،نوی پوه شوم چې په هغه ورځ د رویا اکرپه قهوه تون کې ولې تغیر وکړ،نوهغه پوډرۍ شوې ده اوزه پدې نه پوهېدم .احساس مې وکړچې درویا ژوند په خطرکې دی اوهر څنګه چې کېږي هغه باید وژغورم ، ماله رویا سره دزړه له تله مینه درلوده اواوس داشونتیا وه چې هغه له لاسه ورکړم او راځخه پناشي،اوس چې په حقیقت پوی شوی وم بې له دې چې هغه پوه شي باید زه یې وژغورم.
اوس نوهره شېبه دهغې ژوند په خطرکې و او ډېرژر یاوروسته به دمرګ غېږې ته ځان تسلیم کړي ،اوپدې صورت کې زه هم باید مړشوی وای ،په همدې سوچونوکې ډوب وم چې کورته ورسېدم.
له کوره مې رویاسره ټیلیفوني اړیکه ټینګه کړه هغه په کور کې وه ،زه بې له دې چې دپوهنتون دتللو په هکله ورته څه ووایم ورسره مې وټاکله چې سبا دمازدیګر په څلورو بجو دتریایي واټ په سیمه کې دضیا شاعر په واټ کې سره وګورو ،وروسته له ټیلیفون څخه په سوچ کې ډوب شوم.په عجیبه او ډېرخطرناک سوچ کې چې دپوډرو زهروپه هکله و او رویایې ګوابنله،زه یې ډېرځورولم،هرڅنګه چې وخو ترسبا مازیګرڅلوروپورې مې صبر وکړ،سبا په ټاکلې وخت په یوه ټکسې کې د تریایی قهوه تون ته ولاړم.
رویا خوشېبې وروسته راغله،زه هم له خپله ځایه راجګ شوم اوپداسې حال کې چې کوښښ می کاوه له ناکامه وخاندم دکښېناستوبلنه مې ورکړه ،هغه هم کښېناسته ،ورته مې وویل:
(څنګه دې وکړ؟)
(ښښه غواړم کارمې درلود ځکه څوشېبې وځنډېدم)
(ښه څه خورې ؟)
(ایسکریم)
ډېره ښه ده
ګارسون ته مې د ایسکریمو وویل،وروسته رویا خبرې پیل کړې اوزما دحال یې وپوښتل،ددې لپاره چې زما خفګان (ناراحتۍ)ته ځیرنشي نو د نوموړې پوښتنوته مې عادي ځوابونه ورکول،ګارسون ایسکریمونه راوړل اودواړوپه خوراک پیل

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړ.ایسکریم مې په بې کړونې وخوړ،کله چې خلاص شوورته مې وړاندیزوکړچې بهرووځو،لږچکرووهواوپه څنګ کې یې لږې ازادې خبرې هم وکړو ،ویې منله د تریا دقهوه تون نه بهرشوو او د رامسترپه واټ کې ورسم شوو.لمرخپلې وروستۍ په وینولړلې وړانګې دغاړه غړۍ غرونوترشا پناه کولې اوغروب هم په خپل خوند ور او زړه راښکونکې څپواو ولولوسره رادبره کېده .زه اوهغه په ماتواوګوډوګامونوپلې درامستروا ټ څخه ثریا واټ پرلورې وګرځیدو.زماپه زړه کې سوزونکې لمبې بلې وې .داسې حس مې کاوه چې په رویا مې زړه سوځې خودازړه سوی نه ؤ،بلکه دهغې سره مې مینه وه اوهمدامینه وه چې زه یې اړکړی وم ترڅو رویا له دغې جهنم څخه وژغورم . له ډېرو سوچونووروسته مې داهوډوکړچې داخبره په خپله رویا سره مطرح کړم که ګوندې دهغې په مرسته ددې بد مرغۍ لپاره کومه دحل لیاره پیداکړو،کله چې مې ورته حال ووایه نوماته او نا هیلې شوه،اوښکې یې په ستر ګو کې وځلېدې اوساه یې په ستونې کې زندۍ شوه ،اوداچې پوه شوه زه په ټولو شیا نو پوه شوی یم ډېره بده خواشینې شوه ،خوماورته ډاډورکړورته مې وویل ما ځکه داخبره له تا سره شریکه کړه چې مینه درسره لرم اوغواړم مرسته درسره وکړم ،ژمنه مې ورسره وکړه چې دژوند ترورستیو شېبوپورې هم ورسره دټولوناخوالوپروړاندې ولاړیم .اوددې په څنګ کې مې هیله هم ترې وکړه چې له دې وروسته دې نوره داحمدف سره په موټرکې نه سپرېږي ،او دخپلې اړتیا دپوره کولو په موخه دپوډرولہ کبله دې داحمد سره ملګرتیا نه کوي.

هغې له ماسره ژمنه وکړه چې وروسته تردې به داکار نه کوي او داخبره یې ماته مستند اسناد شول ، وروسته له هغې ورځې رویا په محسوسه توګه خپله کړنلاره بدله کړه او کومې پوښتنې او څېړنې چې ما وکړې، رویا داحمدف سره خپله ملګرتیا خلاصه کړې وه، په داسې حال کې چې څو ځلې داحمد له خوا ګواښل شوې هم وه ، خو لکه څنګه چې رویا پوډرۍ وه او خوشې کېدل (ترکول) یې په داسې اسانۍ شوني نه وه نو کومې پیسې چې پلار ورکولې په ټولوبه یې پوډر اخیستل اوڅکول به یې،خوماډېرکوښښ کاوه چې هره ورځ یې پرې لږ،لږکم کړم ترڅو په اوډلې ډول یې پرې پرېږدم زه دکوم اکر(حالت) نه چې په مخه راته ډېرخوشحاله وم اومطمین وم.کوم اکرچې رویا غوره کړې دی ډېرژربه پوډرترک کړي اوهغه وخت بیا کولای شو په خوشحالۍ ژوند پیل کړو.

زموږددې دومره ستونزو اوکړاونو ګاللو سره سره بیا هم احمد غلی پاتې نشو اودخپل غچ اخیستلوپه موخه یې د رویا پلارته شیطاني وکړه،درویا پلارهم یوبډایه اوکنجوس

(c) ketabton.com: The Digital Library

سړی و ، اصولاً تردي ورځې يې هېڅ کومه پاملرنه د رويا ژوند ته نه وه کړې ، هغه داسې يو پيسه دوست سړی و چې ترهرڅه به يې کارته ډېر ارزښت او اهميت ورکاوه، فوق العاده مستبد انسان و او کله چې دلور روږدېدو نه خبر شو نو لکه په زرهاوبې پاژه پلرونو غوندې يوازې پخپل لور ورځنې جيب خرڅ بند کړ او...
داسړی د دې پرځای چې درويا دبچ کېدلو په خيال کې واوسي دخپلو پيسو په غم کې وو او داسې ګومان يې کاوه چې هر ګوره په دې کار به يې لور د روږدېدو څخه خلاصې ومومي !
کله چې رويا ماته داجريان ووايه نوورسره مې ژمنه وکړه چې که هر څنګه کېږي او له هر ځايه کېږي هېڅ کله به يې بې پيسو نکړم او په دې اساس کومې پيسې به چې ما رويا ته ورکولې بس کېدې يې او دپلار پيسو ته يې اړتيا نه پيدا کېده. پلار لوده يې هم ګومان کاوه چې ګوندې په دې ډول يې لور د پوډرو له روږدېدا څخه خلاصی ومومي.
اوس مااو رويا ډېرې ورځې دبېکارۍ پرمحال سره کتل اوسره يو ځای کنښېنا ستو ورځې اومياشتې مو سره يو ځای تېرې کړې ،اود ازموينوموسم موراورسېد ما د رويا په هڅونې اوټينګار ډېر زيارګاللوچې خپلې ستونزې اودرسونو وروستوالی بشپړ کړم ، رويا هم له ماسره په درسونو کې خورا ډېره مرسته وکړه چې په دې توګه ما وکولای شول په خپلو کالنېزوازموينوکې بريالی شم او ښه نمره واخلم
کله چې رويا زما له بريا ليتوبه خبره شوه نو د ډېرې خوشحالۍ نه په جاموکې نه ځايېده ،ځکه اوس زه او هغه دومره سره نږدې شوي ووچې غمونه اوخوشحالۍ مو سره يو ول،زه او هغه د دوو بدنونو يوه ساه (روح) وو. څو اونۍ وروسته د رويا ازموينې هم بشپړې شوې او هغه هم په ښو نمروبريالۍ شوه اوس نوزه دهغې او هغه زما په بريا ليتوب خوشحاله وو !!
کله چې د اوړي ګرميو رخصتۍ پيل شوې او د رو يا پلارچې ګومان يې کاوه د پيسوپه نه ورکولو دخپل لور د روږدېدو درملنه کولای شي،هوډوکړچې دخپل کاردلابرياليتوب په موخه اودخپلې لوردپام غلطۍ لپاره نوموړې خپل بڼ (ميګون) ته دنيا کره ولېږي.
کله چې رويا داخبره ماته وويله ډېر خوشحاله شوم ځکه ما هم کولای شول چې خپلې رخصتۍ په ميګون کې دخپل تره (کاکا) کره په ښکليوبڼونوکې تېرې کړم اوهلته بيا کوای شم چې ډېری وخت له رويا سره ووينم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په پایله کې همداسې وشول زه اوهغه دڅو ورځو لپاره میګون ته لاړو ،دهغې ورځې له سبا وروسته مااورویا ډېرې ښې ورځې سره یو ځای تېرې کړې،هرسهاربه دنوردي غره ، ښوڼو ،دهلکانو او نجونو یو ځایې لوبواوخلاصه بېلابېلو لوبو او ځایونوته تللو او په دې توګه، مومینه هره ورځ دبلې ورځ په پرتله زیاتېده داوړي ډېرې اوږدې اوګرمې ورځې تېرې او ورځې بیرته په خپل آر (اصلي) اکر شوې، یوه ورځ یې ماته خبر راکړچې پلارمې تهران ته غوښتې یم ، ما هم خپل کالي راټول ، او له رویا سره مې خدای په مانی وکړه زما دبدرګې پرمهال رویا غټې غټې اوښکې تویېولې،زه مجبور شوم او ورسره مې ژمنه وکړه چې دهمدې ورځې په مازیګر که هر څنګه کېږي بېرته راځم او په همدې ژمنه له هغې څخه لاړم ، کله چې له میګون څخه تهران ته ورسېدم ترو خپل کورته لاړم هلته وضع بل ډول وه هرشي له پخواسره توپیردرلود، زموږ ډېری خپلوان زموږ په کور کې ترسترګوکېدل ټول ماتم وهلي ول، او دټولوسترګې له اوښکو ډکې وې،دلته زه دیوه ترخه حقیقت سره مخامخ شوم اوډېرژرپوه شوم چې مورمې دتل لپاره سترګې پټې کړې دي ، دمور دمرګ دخبرله اورېدو سره مې ډېر وژړل حتی دومره مې وژړل چې څوځوځلې بې خوده شوم چې خپلوخپلوانو بېرته را په صد کړم،اوس نو ما خپل خورا نږدې کس دلاسه ورکړی و اونه پوهېدم چې وروسته تردې به زما برخلیک څنګه کېږي !

دمورمړینې زما وضع بل ډول کړه او زما لپاره یې رابدله کړه ،دمورله مړینې وروسته زه نورښوونځي ته لاړنشوم او لکه څنګه چې زما پلار هم شپږمیاشتې وروسته دبلې ښځې سره واده وکړ نوزما ژوند نورپه هغې کورکې تنګ شو او هغه کور راته دوزخ ښکاره شو ، شاید که زما پلار دمورپه ژوندوني بله ښځه کړې وای دومره به یې نه وای ځورولی، خو کله یې چې دهغې له مرګ څخه شپږمیاشتې وروسته دا کار وکړنو یوه عجیبه او وېرونکې کرکه مې ورته په زړه کې پیدا شوه !

اوس نو په نړۍ کې زما یوازنۍ هیله او امید رویا وه ، دهمدې کبله مې هوډ وکړ چې برخلیک مې هسې هم دمورله مرګه وروسته بدل شو ، ښه داده چې له رویا سره واده وکړم او دهغې دعمل پرېښودو څخه وروسته یو ښه سوکاله او آرام ژوند پیل کړم. دهمدې هوډ له کبله مې له پلار څخه په داسې حال کې چې کرکه مې هم ورځنې کوله دیوه کار پیداکېدو غوښتنه وکړه ، څواونۍ وروسته یې راته کار پیدا کړاودهغه په غوښتنه دیو ودانېزې(ساختماني)کارخانې دحسابدارۍ په برخه کې وټاکل شوم .زه له خپله کاره راضي وم او کوښښ مې کاوه چې دکار خانې پازه وال هم راڅخه راضي واوسي،دهمدې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کبله مې صداقت داري او امانت داري کوله چې په ډېر کم وخت کې مې وکولای شول واده وکړم اودصندوق رئيس شم،خپل سرو سامان مې هم جوړکړاوتنخواه مې هم ديوې کورنۍ دجوړېدو لپاره بسيا وه،کومې پيسې مې چې دتنخواه په نامه اخيستې هم مې رويا ته ورکولې او هم ما لګولې.اوس نوزما ستونزه يوازې درويا پوډري تو ب و ، ددې لپاره چې له هغې سره واده وکړم نو په کاروه چې هغه دې خپل روږدېدل پرېږدي، يوه ورځ چې زه اوهغه بهر دچکروهلو په موخه وتلې وو ورته مې وړانديز وکړ چې يوه ځانکړې روغتون ته لاړ شو او ورسره وګورو چې ددې عمل دپرېښودو لپاره څومره لګښت ته اړتيا شته رويا ومنله اوپه مشوره يوه ځانکړي روغتون ته لاړو دروغتون مدير چې ددې برخې ځانګوال (متخصص) هم وو ويې ويل لس زره تومانوته اړتيا شته تر څو دا روغه شي،ماډېرکوښښ وکړچې پيسې څه کمې کړي خو ويې نه منله، او زياته يې کړه چې په روږدېدويې ډېر وخت تېرشوی اوموږ اړيو چې وينه يې بدله کړو.نورنو ټينګارراته ښه ونه ايسېده او اودځانګوال سره مو خدای په اماني وکړه اوله روغتونه رابهر شو په لاره کې له ځانه سره ديوې لنډې محاسبې وروسته ځيرشوم چې ددغو پيسود پيدا کېدولپاره زه بايد حداقل دوه کاله زيار وګالم ترڅو دغه پيسې چمتو کړم او په دې دوه کالو کې شونتياوې شته چې څه نوې پېښې راپيدا شي او ممکن زه او رويا سره جلا شو په همدې موخه مې له ځانه سره هوډ وکړ چې هر څنګه کېږي او په هره توګه چې کېږي زه بايد دغه پيسې پيدا کړم او خپله مينه وژغورم.

څلورم څپرکی

دهغې ورځې له سبا څخه ما خپلې خوارۍ دپيسو پيدا کېدلولپاره د رويادرملنې په موخه پيل کړې،هرچېرې مې چې وکولای شول لاړم اوهرصميمي او کلک ملګري مې چې درلود ورغلم خوله ټولو ناهيلې راغلم په دې وخت کې مې ذهن ته راغلل چې يو ځل خپلې مشرې خورکره تهران ته ولاړ شم کېدای شي ستونزه مې اواره کړي ، خور مې په شېراز کې پيژندل شوې او بډايه ښځه وه هغې کولای شول چې دادومره پيسې ماته راکړې ښالي (دخور مېړه) مې درې کاله ترمخه په يوه ترافيکي پېښه کې مړشوی واولکه څنګه چې هغوی اولادونه نه درلودل او په څنګ کې يې کوم وارث هم نه درلود نوټول شته او پانګه يې زما خورته په ميراث پاتې وو . خورمې دخاوند له مړينې وروسته بل واده ته زړه ښه نکړ اوپه يوازې توګه يې په شېرازکې ژوند پيل کړاوله

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوموپیسوڅخه چې دې ته له خاوند څخه په میراث پاتې وې او کومه ګټه یې چې ورته کوله کولای شول ماته زما داړتیا لپاره یې راکړي.
دا ترټولوخوراښه لاره وه په دې توګه ماټیلیفوني رویاته اطلاع ورکړه او وروسته ترهغې دشیرازپرلوردخورکره روان شوم ، کله چې هلته ورسېدم نږدې سهاروله موټره ښکته شوم هوا ډېره یخه اوباراني وه تورو وریځو په اسمان کې غویامنډ جوړ کړی و ، په غم ځپلې زړه ، خواشیشتی دخور دکور پر لور رهي شوم ، په خیال کې مې رویا لېدله چې دواده په سپینه جوړه کې مستي کوي او خپل سپین مرغلین لاسونه یې زما پر لور اوږده کړي دي. او موسکۍ موسکۍ کېږي ، زه هم په ډېرې خوشحالۍ ورته زیری ورکوم چې ډېر ژر به یې له دغې ناوړې او وژونکې ناروغۍ وژغورم ، ښه مې نه دي په یاد چې څومره به په دې سوچ کې ډوب وم چې نوی ځیر شوم دخور کورته مې رسېدلی یم نږدې پنځه بجې وې چې زه دخور کور دوره تر شاه ورسېدم په کراره مې خپل ساړه لاسونه دپطلون له جېبه راوکښل او دکور ټالۍ مې ووهله د درېیو دقیقو لپاره مې همداسې ټالۍ وهله تر څو یوه غټه پېړه او سړه پړه مزدوره یې له خوبه راویښه شوه او وریې پرانیست.
زه یې وپېژندلم اوسلام یې راکړ په داسې حال کې چې زما له ورتګ څخه په هغه وخت کې اوتره شوې وه دکور بلنه یې راکړه، بې له دې چې دنوموړې اوترېدوته کوم اهمیت ورکړم ترو دخورخونې ته ورغلم هغه چې هم دټالیو په اواز راویښه شوې وه راته ډېره خوشحاله شوه او په غېږکې یې ونیولم ، وروسته له روغبړه او پوښتنو مې ښه ونه ګڼله چې ورته ووایم ، هغه دکور د ټولو له احواله خبره شوه او زه یې ستړی ولیدم نو په بله خونه کې یې راته ځای جوړکړ چې یوه سترګه خوب وکړم سم نپوهېږم چې څومره خوب به مې کړې وي خو چې کله له خوبه راویښ شوم نو نږدې دولس بجې وې له ځایه پاڅېدم او وروسته دمخ له وینځلومې ډوډۍ وخوړه دخور په غوښتنه مې دمیلمنو کوټې ته دخبرو لپاره لاړو ، ما دلارې په هکله دیوې لنډې سریزې وروسته د اړې سکالو په اړه ورته وویل او ورته مې شرح ورکړه چې څنګه له رویا سره اشنا شوی یم او څنګه وضع اوس لري او کومو پیسوته مې چې اړتیا لرله ورته مې یا دې کړې ، خور مې لومړۍ مسکۍ شوه زه هم خوشحاله شوم چې ښایی رایې کړي خو نا څاپه یې څېرې بدلون وموند او ویې پوښتل: ((ربښتیا څومره پیسو ته اړتیا لرې ؟))
((لس زره تومانو ته !!))

(c) ketabton.com: The Digital Library

په داسې حال کې چې حق په جانبه ښېره يې غوره کړې وه ويې ويل: ته زما وروريې او زه لېواله يم له تاسره مرسته وکړم خو په تاسف سره دا کومه شمېره چې ته يې غواړې دستي ساعت راسره نشته دي ، خو که غواړې درې زره به درته او س درکړم او پاتې به شپږ مياشتې وروسته درولېږم ، غير له دې زه هم بله چاره نلرم او داشونتيا له ماسره نشته چې ټولې يو ځل درکړم.

دخور په خبرو نږدې و چې ليونی شم په دغې ځواب سره يې چې ماته راکړ ټولې هيلې او ارمانونه مې په سين لاهو شول ، زه په ډېرې هيلې او اميد هغې ته ورغلی وم خو هغې زه ناهيلې او زړه تورن کړم ، دلته و چې دبډايه خلکو سره مې کينه او حسد پيدا شو زړه مې غوښتل چې زه هم بډايه واوسم او په خپلو پيسو باندې خپل ټول ارمانونه پوره کړم خو افسوس او بيا هم افسوس چې ما پيسې نه درلودې او زه مالداره نه وم ، په زړه کې مې خدای (ج) ته وويل (ولې يو شمېر دومره پيسې لري چې ټولای يې نشي او يو شمېر بيا دومر ه محتا ج او مسکين دي چې حتیٰ بيګاه ته د ډوډۍ روپۍ هم نلري او وږي تږي دسلهاو سوچونو سره په بړستنې ننوځي خو حتیٰ ددې پوښتنې لپاره مې هم ((قانع کېدونکی ځواب پيدا نکړ په ډېرې نا هيلې دپوچو او ګډوډو سوچونو سره او دهغې خيالونو سره چې کله شېرازته ننوتم ترې راووتم او رورسته ديوې وچې او يخې خدای په امانۍ دخور او مزدورې سره يې بې له دې چې دپاتې کيدو ست ته يې پاملرنه وکړم له کوره يې راووتم ، يو څو شېبې بې موخې دشېراز په واټونو کې وګرځېدم راوګرځېدم او په پايله کې په ناهيلۍ په داسې حال کې چې نه پوهېدم څه راپېښېږي دتم ځای پرلور روان شوم او په داسې حال کې چې خورا ډېر ناکراره مغموم او غوسه وم په يوه زاړه او مات ګوډ موټرکې راسپور شوم او دتهران پر لور مې حرکت راوکړ ، کله چې تهران ته ورسېدم ناوخته و او زموږ شرکت دسهارنۍ حاضرۍ ډېر وخت تېر شوی و دهمدې کبله مې دخپل مشر (رئيس) سره ټيليفوني اړيکه ټينګه کړه اوورته مې پلمه وکړه چې نن سهار دکلکې ناروغۍ له امله ونه توانېدم خپل کارته راشم ، پس له غرمې به انشاالله خپل سهارنی پاتې شوی کارهم بشپړ کړم وروسته له دې چې غوږې مې کېښود ، په تهران کې ټولو ملګرو او يارانو ته ورغلم که ګوندې پيسې ترې واخلم خو په تاسف سر ه بايد ووايم چې ټولو ملګرو څخه بيا هم بېنوا راغلم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نا هیلۍ مې ټول بدن لکه خوړونکي ځناور سوری کړی و او داسې حس مې کاوه چې نور نو روح مې په تن کې په تنګ شوی او ډېر ژر به دهوا څپو سره ګډ شي او بدن به مې لکه د سلګونو جسمونو په څېر په فراموشۍ لاهو شي.

خو نه هېڅکله هم داسې ونه شول زه مړ نه شوم او مقاومت مې وکړ او کوښښ مې کاوه چې اخر به بریالی شم زه ځکه ژوندی پاتې شوم چې پنځ (طبیعت) زما په برخلیک نورې لوبې هم کولې او هر ډول برخلیک یې چې زړه وغواړي را په برخه یې کړي. دهغې ورځې له غرمې وروسته بیا هم په ډېرې بې اوسلګۍ (حوصلګۍ) شرکت ته ولاړم او دخپلې خونې په کرسۍ کښیناستو مې د سلګونو سوچونو سره په کار پیل وکړ دا چې د شېراز یون (سفر) له امله مې کارونه وروسته پاتې ول نو تر ناوخته پورې مې خپل کارونه وکړل ترڅو چې کار بشپړ شو که څه هم نور کار کوونکي لا څو ساعته دمخه تللي وو.

کله مې چې کار بشپړ شو غوښتل مې له خونې ووځم چې په دې وخت کې یوې مرموزې او زړه راښکوونکي قوې راباندې یرغل وکړ او دصندوق په لور یې راښکودم ! دصندوق په منځ کې روپیو له ورایه راته سترګکې وهلې په سوچ او خیال کې مې رویا ولیده چې په همدې پیسو له مرګه ژغورل کېږي او ماته سوري وهي چې ما وژغوره که هر څومره کوښښ مې وکړ چې دغه مرموز غږ مې په ضمیر کې غلې کړم خو ونه توانېدم ځکه پیسې راته مخامخ وې خو د راخیستو جرات مې هم نه درلود ، له ځانه سره مې سوچ وکړ که دا پیسې واخلم نو یوه ستره رسوایي او بدنامي به ترې جوړه شي او دا کار زما لپاره چې د شرکت د مشر اعتمادي سړی وم خورا ستونزمن کارو ، خو په پایله کې چې په یوه داسې ستونزمن اکر کې راښکېل وم داکار مې وکړ او دخپلې اړتبا وړ روپۍ مې ترې را واخستلې او له شرکته رابهر شوم . له ځانه سره مې سوچ کاوه چې زه خپله دصندوق مسوول یم کوای شم تر یوې اونۍ دا سکالو پټه وساتم او څوک راڅخه خبر نشي او په ځنګ کې هیله من وم چې په دې یوې اونۍ کې که هر څنګه کېږي دا پیسې پوره کړم او بېرته یې په خپل ځای کې امانت کېږدم او همدارښتیني یا دروغجنه هیله وه چې زه یې دصندوق غلا ته اړکړم . سبا ه ډېر وختي په وېرې او اُمید له پیسو سره یو ځای خپل صمیمي او کلک ملګري ((حمید)) کورته ورغلم.

حمید مې یو له کلکو ملګرو څخه وچې پلار یې ډېر بنوڼه او ځمکې دتهران داطرافو په سیمو کې درلودې او حمید دغه جایداد کنټرولاوه ، هغه ډېری وختونه له ماسره مرسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړې وه او حتی ٰ کله چې ما ترې د رویا د بستربېدو له کبله پیسې وغوښتې نو ډېرې هلې ځلې یې وکړې چې له پلار څخه یې واخلي خو بریالی نشو .
زه او حمید ډېر کلک ملګري وو ، د هماغه وړیکتوب نه به مو سره یو ځای لوبې کولې او له یو بل څخه به مو مشوره اخیسته حمید په ظاهره ډېره ښه هلک و خو په شدیده توګه یې د پلار خبرې منلې او که د پلار خبرې یې نه وای منلی نو ښکاره وه چې پلاریې یوه روپۍ هم نه ورکوله ، خو ددې ټولو خبرو سره سره هغه ماته یو خورا ښه او مهربان ملګری و .
دهغې ورځ په سهار وختي چې کله ما دحمید دکور ټالۍ ووهله ، مزدوریې راته ور پرانیست او سلام یې وکړ ، زه یې د سلام له ځوابو لو وروسته تر و دحمید خونې پر لور روان شوم هغه تا زه له خوبه راویښ شوی و زما په لیدو سره یې تعجب وکړ ، ورته مې وویل یوه ډېره مهمه سکالو راته پېښه شوې ده او بې سرېزې مې ورته موضوع تشریح کړه ، حمید دکیسې له اورېدو وروسته ډېر ټینګار وکړ چې پیسې واپس په خپل ځای کې کېږدم او له سره یې ژمنه وکړه چې په ډېره کم وخت کې به دغه پیسې درته چمتو کړم . ما هغه ته ډاډ ورکړ چې د پیسو د پیدا کیدو پورې کولای شم دغه سکالو پټه وساتم او چې کله دې پیسې راکړې نو بېرته به یې پخپل ځای کې کېږدم ، حمید ډېر ټینګار وکړ چې پیسې بېرته کېږدم ځکه شونتیا لري دا خبره په ډاګه شي او هغه وخت بیا تا دیوه غل په نامه حوزې ته وسپاري ، ما بیا هم هغه ته ډاډ ورکړ چې خبره به دومره نه شړېږي ، ځکه که ته (حمید) هم ونه توانېږې چې تر ټاکلې مودې پورې پیسې راکړې نو زما پلار به دخپل ابرو او عزت خوندي ساتلو په خاطر دشرکت مشرته پیسې ورکړي ځکه هغه یې ملګری دی او خبره به پټه پاتې شي .
خو حمید راته وویل ته لیونی یې ، ته غواړې دیوې پوډرۍ ا وبې اندېښنه نجلۍ له کبله خپل موقف او عزت په خطر کې واچوې ، ښه به داوي چې داکار ونکړې !
زما چیغې دحمید خبره په نیمایي کې ورغوڅه کړه او ورته مې وویل ما داکار کړی او له خپله هوډه په هېڅ وجه نه اوړم ، حمید چې کله زما بې کچې ټینګار ولید له خپلې خبرې واوښت او نوریې هېڅ ونه ویل .

(c) ketabton.com: The Digital Library

پنځم څپرکی

بله ورځ په ډېرې وېرې او خپګان شرکت ته ولاړم او بې له دې چې څوک ما ته ځیر شي یا پر ما شکمن شي په خپل کار مې پیل وکړ ، کله چې شرکت رخصت شو او خلک لاړل نو راساً رویا ته ولاړم هغه تر ټولو ورځو ښایسته او جذابه ښکارېده کله مې چې سترګې دهغې سترګو ته ځیر شوې نو احساس مې وکړ چې زړه مې له ډېر ه هیجانه لړزېږي چې ګواکې ته به وایې دهغې په مینه کې بریالی شوی یم له ځان سره مې وویل د رویا ددې دومره معصومیت او محبت پروړاندې ځان هم ارزښت نلري په خوشحالۍ مې دهغې په ویښتانو لاس راکش کړ او وروسته مې دپیسو چمتو کولو په هکله له ځانه یو لوی داستان جوړ کړاو ورته مې وویل چې داپیسې مې له خپل یو نږدې ملګري څخه واخیستې په داسې حال کې چې په شکمنه توګه یې ماته کتل ډېرې پوښتنې او ګروېږنې یې راڅخه وکړې چې رښتیا ورته ووایم خوم مایې ټولې پوښتنې په یو ډول او بل ډول ځواب کړې ، هغې ته چې هم نورې پوښتنې بې ځایه ښکاره شوې نو تسلیمه شوه او نوریې څه ونه ویل، پرېکړه مې وکړه چې دهماغې ورځې په مازیګر له حمید سره یو ځای

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځانګړي روغتون ته چې ټاکل شوې وه ، درویا درملنه په کې وشي لاړ شو اودکارونو اوډنه (ترتیب) ورته وواېو . په داسې حال کې چې رویا ډېره خوښه وه له ماېې مننه وکړه له دې چې رویا مې ډېره خوښه او هیله منه ولیده نو په خپل غلط کارمې حتیٰ یوه کوچنۍ پښېماني هم ونکړه . ځکه دهغې خوشحالۍ ماته یوه نړۍ ارزښت درلود . ما او هغې کولای شول د روږدېدلو له درملنې څخه وروسته یې یوښه او نوی ژوند پیل کړو ، له دې خبرو وروسته چې غرمه نږدې وه وړاندیز مې وکړ چې ډوډۍ په یوه رستورانټ کې وخورو ویې منله او په ډېره مینه یوه رستورانت ته لاړو او ډوډۍ مو وخوړه ، وروسته سینما ته لاړو او بیا مې رویا کورته ورسوله او وټاکل شوه چې رویا به وروسته له غرمې خپلې کورنۍ ته درواغ وایي چې نوموړې دخپلو ټولګیوالو سره یو ځای دیوه جمعي ګرځیدو او علمي پرکتیک په موخه دیوه اوږده وخت لپاره دهېواد بېلا بېلو سیموته ځي او وروسته بیا باید دهماغې سینما مخې ته ودرېږي چې یو ځای په ګډه ځانګړي روغتون ته لاړ شو .

ساعت په شپږو څرخېده چې په عجله مې خپل کالي واغوستل او حمید ته مې هم ټیلیفون وکړ ، چې کوم ځای کې موچې له رویا سره ژمنه کړې راشي او وروسته له هغې دکوره رابهر شوم .

کله چې نوموړي ځای ته ورسېدم رویا تر ما دمخه راغلې وه خو دحمید لا درک نه و په دې وخت کې دیوه مات ګوډ ټیکسي چې رنګ یې هم شړیدلی و دبریک وچ غږ دفضا چوپتیا وڅیرله او شېبه وروسته حمید ترې راښکته شو . درویا او حمید له وریېژندلو وروسته درې واړه دروغتون پر لور چې په هماغه نږدیو کې و روان شوو دپنځو او شپږو بجو شاوخوا کې موږ روغتون ته ورسېدو ، داطلاعاتو مسوول تن موږ دانظار خونې ته بوتلو او اړوند ډاکټر ته یې ټیلیفوني اطلاع ورکړه څو شېبې وروسته ډاکټر راغی او موږ یې خپلې کوټې ته بوتلو ، له ډېرو خبرو وروسته زه او ډاکټر دې پایلې ته ورسېدو چې رویا همدلته بستر کړواو وروسته مې بیا ددرملنې پیسې تحویلې کړې او په څنګ کې مې لږې روپۍ رویاته هم ورکړې چې ویې لګوي او په ځان تنګسه تېره نکړي ، په ډاکټر مې ټینګار وکړ چې درویا خیال وساتي ډاکټر هم ژمنه وکړه چې تر خپله وسه به کوښښ وکړي . او رویا به خوشحاله وساتی او په څنګ کې یې ډېر ژر به سیستماتیک ډول درویا درملنه وکړي. او دغه راز رویا به دتل لپاره له دې وژونکي ناروغۍ څخه وژغوري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې وخت کې ډاکټر مور هغې کوټې ته بوتلو چې رویا په کې بستربده ډاکټر ووت او حمید هم په یوه پلمه له کوټې بهر شو. زه او رویا یوازې په خونه کې پاتې شو کله چې یوازې شو نو رویا ناڅاپې خپل ځان زما په غېږکې راغوځار کړ او په شنګوشتکو یې وژړل او دلومړي ځل لپاره یې شونډې زما پر شونډې کېښودې او دمینې په نړۍ کې سره ورک شو ، بدن یې سوزونکي ګرمي درلوده ، او سترګې یې له اوښکو ډکې وې څېرې یې یو ه عجیبه اکر درلود . داشپه زما لپاره هم دنه زغم وړوه او داسې احساس مې وکړ چې زه هم ژړېږم ، کوښښ مې وکړ چې ځان په واک کې کړم خوبې اختیاره مې اوښکې توېدې ، زما اوښکې دهغې په صورت او دهغې اوښکې زما په صورت تویدې ، یو بل مو ښکلول ځکه دجدا یي او بېلتون زغم مو نه درلود .

ډېر وخت په همدې ډول تېر شو څو عادي اکر ته راغلو او چې کله عادي شو نو دخدای په امانۍ او وداع وخت رارسېدلی و . په دې وخت کې حمید هم کوټې راغی ددې لپاره چې ډېر په تکلیف نشم رویا له ما غوښتنه وکړه چې ډېر ژر له روغتونه لاړ شم ، سره ددې چې اماده نه وم روغتون پرېږدم او لاړ شم خو درویا ټینګار اړ کړم تر څوورسره خدای په اماني وکړم او وروسته ترې دحمید سره یو ځای دډاکټر له خونې راووتو ، رویا زموږ دبدرګې لپاره دکوټې تر وره راووته او په دیوال یې تکیه وکړه او زموږ پر ګامونو کې یې سترګې ښخې کړې.

کله چې دهلیز ختم شو او غوښتل مو چې له نومړي ځایه ووځو چې درویا غږ په دهلیز کې انګازې جوړې کړې ، بهمنه زما پوښتنه ژر ، ژرکوه ، زما پوښتنه ژر ، ژر.... نور ژړا مهلت ورنکړ او خپلې کوټې ته ننوته مایې چې کله دوره دبندېدو غږ واورېده نو نه پوهېږم چې څه حال به مې درلوده او دحمید په مرسته له روغتون څخه بهر شوم ، کله چې له روغتونه رابهر شو نو شپې خپلې وزې خورې کړې وې او ستورو هم په سترګک وهلو پیل کړی وو . زما صمیمي ملګری حمید چې زما وضع ته ځیر شو ی و ډاډ او زړه ور توب یې راکاوه ، هغه شپه ماته ډېره سخته او دردونکي شپه وه ، په داسې حال کې چې درویا له بستربدو څخه مې زړه راضي و خو خپل ځان مې هغې غلا له کبله مسکین حس کاوه .

اوس نو زه په یوه خراب اکر کې وم نه پوهېدم چې پایله به یې څنګه وي یا څنګه کېږي ځکه پلارمې دې شرکت ته ورپېژندلی وم ، نه پوهېدم چې که داخبره بربنډه شي څه به کېږي ، دهغه چالپاره چې ټول ژوند یې په ابرو او عزت کې ژوند کړي وي ، ښکاره ده چې دداسې کس لپاره غلا ښه نه ده . زه پخپله هم پوهېدم چې دیو انسان ژغورنې لپاره مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غلا کړې ده خو دادلیل دټولني لپاره دمنلو وړ او معقول نه و ځکه غلا ، غلا ده که دیو انسان دژغورنې لپاره وي او که دژوند تامینو لو لپاره.
دغې افکارو زه بې کچې زورولم خو څه مې کړی وای چا ره نه وه ، او باید ځان مې دبرخلیک لوبو ته تسلیم کړی وای ، زما لپاره چې په دې وخت کې څه راپېښ شوی ویو داستان و چې هېڅوک یې په پای نه پوهېده !په همدې ګډو وډو افکارو کې ډوب وم او بې موخې خوشې په واټونو کې ګرځېدم راګرځېدم، حمید غریب که هرڅومره نصیحت راته وکړ خو پرمایې لږه اغېزه هم ونکړه اخر مې له حمیده سره مخه ښه وکړه او بېرته دکور پر لور ستون شوم ترو خپلې کوټې ته ولاړم او دډېرې ستړیا او نا ارامې له امله په کټ کې وغځېدم او په سوچونو کې لاهو شوم ، سوړ باد له ونو راتېرېده او په کړکیو لګېده، زه بې حاله اوله وېرې سره سوچونو وړی وم او په پایله کې له خپلو سوچونو ستړی شوم او دهمدې سوچونو سره خوب یووړم.
په دې ورځ لږ څه دمخه دنورو ورځو په پرتله را پاڅېدم او په ډار او وېرې شرکت ته ولاړم کله چې شرکت ته ورسېدم او دننه شوم غیر له ساتونکو، نور څوک لانه و راغلي ، خپل دفتر ته ننوتم بې سابقې وېرې مې زړه رامحاصره کړی و له ځانه سره به مې ویل هره ګړۍ دا شونتیا شته چې دشرکت مشر له ارې سکالو خبر شي او ما زندان ته ولېږي.
ددې سوچ له کبله چې ما به زندان ته لاس تړلی بوزي ډېر وېرېدم حتی لړزې هم پسې را اخیستی وم ، خو چاره څه وه ، ځکه ما پخپله خپل ځان برخلیک ته سپارلی و او دا دبرخلیک خوښه وه چې څه یې زما پر سر راوړل ، زه یوه داسې ځپه وم چې غاړې ته په رسېدلو سره له منځه تللم ، او نابود کېدم، په دې اساس ما باید څنګه ایستلی وای چې په دې وخت کې برخلیک زما په سر لوبه پیل کړه او په دغه جوارۍ یانې لوبه کې برخلیک کامیاب شو !
نږدې غروب و چې دشرکت یوه مشر دیوه مهم قرار داد لپاره زما څخه دصندوق دپیسو غوښتنه وکړه، زه ګونګ او ګنګس شوم نه پوهېدم څه وکړم، دستي مې دحمید کور ته ټیلیفون وکړ خو بیا هم له بده مرغه چې هغه نه و ، یو څوک مې دپلار پسې ولېږه خو پلار یې زما پیدا نه کړ، بالاخره کومه بدبختی او رضالت چې ما پخپله په ځان راوړی و دشرکت خاوند پرې خبر شو او لکه څنګه چې نوموړی زما دپلار ملګری نو په هماغه شپه یې زما پلار شرکت ته راوغوښت او دغلا خبره یې ورته وکړه ، پلار مې هم په ښکاره دشرکت مشر ته وویل: لکه څنګه چې زه مې د زوی معرف یم نو پولیسو ته یې وسپارئ تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

څو ورټل شي او خپله سزا وويني ځکه نوموړی غل دی او څوک چې غلا کوي بايد سزا وويني ولو که زما زوی هم وي.
کوم ځواب چې زما پلار د شرکت مشر ته ورکړو نو هغه هم اجباراً زه پوليسو ته وسپارلم او زه په داسې حال کې چې د پوليسو ټولو پوښتنو ته بې ځوابه وم دوسيه يې راته جوړه کړه او د محاکمې په موخه يې زندان ته ورو ستم.
درې مياشتې وروسته يې زه د محاکمو په يوه محکمه کې محاکمه کړم، هغوی ټينګار کاوه چې زه ورته د غلا لامل ووايم ، خو د خبرې له سپيناوي او حقيقت څخه مې سترګې پټولې ځکه داسې ونه شي چې خلک زما او رويا له داستانه خبر شي.
په همدې دليل د قاضي پر وړاندې غلی او بې ځوابه ودرېدم او چوپتيا مې غوره کړه ، کله چې قاضي ځيرشو چې زه غلی يم او په هيڅ وجه ورته د غلا لامل نه وايم نو مجبور شو زه يې لس زره تومانه د غلا په تور په يو کال بند محکوم کړم.
مهمه نه وه چې زه يې د غلا په تور ديوه کال لپاره محاکمه کړم او محکوم شوم او دې کار راته کوم اهميت نه درلود چې زه د غله په نامه پوليسو ته ور وپېژندل شوم او ترېوه کاله پورې هلته بندي واوسم. بلکې زما لپاره مهم او اړين درويا ژغورل و چې ما دزړه له تله د هغې د ژغورلو لپاره دا کار وکړ او د هغې د روغتيا لپاره مې دا قرباني ومنله او يو کال زندان مې په پراخه ټنډه ومانه.
په هر حال هغه مهال ما چوپتيا غوره کړه او دا پړه مې په ځان ومنله که رښتيا ووايم هغه وخت اصلاً زه هيڅ په خپل حال نه وم ،يوازني شي چې ماته ارزښت درلود ، درويا صحت او روغتياوه او د همدې کبله مې هم دا پيټی په خپلو اوږو واخيست اونړۍ ته مې ځان د غله په نامه وروپېژانده خو خپل وجدان اوضميرته نه وم پړځکه ما د خپلې مينې لپاره قرباني ورکړې وه اودغه قرباني مې دزړه له تله ومنله اويو کال زندان ته مې ټټرودرزاوه.
په زندان کې و چې زه د ژوند ترخه حقيقت سره آشناشوم اوداحس مې هلته وکړچې رښتياهم آزاري څومره خوند لري .ځکه اوس نو آزادۍ اوزندان ترمنځ يوه جګ دېوال وجوددرلود.له ديواله هاخوا آزادواونبکمرغوخلکوژوند کاوه اوهم دخپل ژوند دجوړېدوپه هلوځلو کې ول ،خوله دېواله دېخواکيسه بل ډول وه ،بس يوازې ورځې دشپې اوشپې د ورځې په نامه سباکېدلې ،ترڅومحکوميت ياکومه سزاچې ورته ټاکل شوې وه بشپړه کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

انسان په زندان کې دځينوزندانيانوله روحيې څخه سخت په تعجب کې کيږي چې ښه ښيلګه يې هغه شمېر زندانيان دي چې داعدام ياابدي حبس حکم پرې صادرشي خودوی هېڅکله خپل اُميد له لاسه نه ورکوي او هېڅکله دخدای له درباره نه ناهيلې کيږي.
دوی چې هريو ډېر بداوناوړه برخليک لري هېڅ کله نه غواړي چې خپل خوږژونديې په داسې ځايونو(زندان) کې په حبس تېرشي اوډېری يې نه پوهيږي چې ولې برخليک په يوه داسې برخليک اخته کړل اوهمدارازهغوی په دې ګروهه دي چې انسان په هرځای کې چې وي اوپه هرپېرکې چې وي بويه ناهيلی نشي.
کله چې قيديان زماله بنده خبرشول نوټول راڅخه راټول شول اوراته يې وويل خوشحاله اوسه ډېر نېکمرغه سړی يې ځکه ته يوازې يوه ورځې دلته يې اوبېرته آزاديږې ،رښتياهم چې خبرې يې ماته له تعجب ډکې وې خوچې کله يې بشپړه توضيح ورکړه نوهغه وخت پوه شوم چې دوی رښتياوايي ځکه هغه څوک چې دابدحبس يااعدام په حکم محکوم شوي هغوی ته يوکال يوازې يوه ورځ ده اوبس او هرڅنګه چې وي دايوکال تېريږي اوپه پايله کې قيدي آزادېږي خو څوک چې دابدي حبس يااعدام په حکم محکوم شوي وي هغوی ته بيايوکال او اوولس (۱۷) کاله کوم ځانګړې ارزښت نلري، خودډې سره سره بياهم هغوی هيله لري چې ګوندې يوه ورځ عمومي ښښنه اعلان شي اودوی دابدي حبس يااعدام څخه خلاصی ومومي.
خو پخپله دطبعي غريضې له پلوه هرانسان ته ځان خوږدی او دې ته چمتودی چې دزندان د دېواله ترشاه هره ورځ مړشي اوبياژوندی شي خوهېڅکله نه حاضريږي چې اعدام شي !!
دغه ډله خلک سره ددې چې پوهيږي مرګ حتمي دی اويوه ورځ نه يوه ورځ سړی مړکيږي خوبياهم بې کچې زيارکاږي چې په اسانۍ مرګ ته تسليم نشي ، ددوی په اند ددوی مبارزه بايديوه پنداوعبرت وي دهغه چالپاره چې په خوراوړې اشتباه ځان معدوم شوی حس کوي !
کله به چې ماهغوی ته درويايه اړه خبرې ويلې اوکله به مې چې خپل احساس اومينه درويايه هکله دوی ته وويله نوهغوی به راته وويل ، ناهيلې مه اوسه مبارزه اومجاهده وکړه ،موږهم مور ،پلار، خور،ورور،ښځه اوبچي لرو،خو په زندان کې مو هېڅکله هغوی هېر نه کړل اوهېڅکله ناهيلي نشو، ددوی خبرو به ماته نوی ژوند راوبخښه اوهيله من کولم به يې او کله به مې چې له ځانه سره سوچ وکړ چې زما په بندي کېدو دبل انسان

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند له خطره بچ کېږي او له مرګه ژغورل کېږي نو دخوشحالۍ احساس به مې کاوه ، رویا زما لپاره هر څه وه او دهغې له کبله زما زنداني کېدل ماته هېڅ ډول ارزښت نه درلود .

ژوند په زندان کې له بهر سره غیر له محدودیته دومره توپیر نه درلود ، په دې مکان کې چې په واقع کې یوځانګړی ښار و دجګو دېوالو تر شاه یې یو شمېر انسانانو دخپل ژوندي پاتې کېدو له کبله یوازې ژوند کاوه ، زه هم ددغې انسانانو په منځ کې دیوې ښې ګاندې په هیله وم او دزندان شپې او ورځې مې سبا کولې زندان ته غیر له حمیده نور مې نه هېڅ خپلوان او نه ملګري پوښتنې ته راغلل او یوازې هماغه و چې زما پوښتنه یې کوله او په څنګ کې یې زما او رویا ترمنځ اړیکه هم وه ما حمید ته دنده سپارلې وه چې هرڅنګه کېږي زما دبندي کېدو څخه رویا ته څه ونه وایي او هغه هم راسره ژمنه کړې وه چې خپله پوره وسه به وکړي چې دا خبره ترې پټه وساتي او رویا ترې خبره نشي. سره ددې دومره ډاډه کېدنې چې زندانیانو ماته راکولې خو بیا هم ماځان یوازې بې له رویا مړ ګاڼه ، په ورځو به مې سوچ کاوه اوپه شپو شپو به بې خوبه وم داسې ونه شي چې رویا ماله یاده وباسي. خو لکه څنګه چې مې په خپله مینه باور درلود نو داسوچ به مې ډېر ژر له سره لاړ او... له بله پلوه تریوې اندازې مې خیال هم ارام وځکه حمید ته مې دنده سپارلې وه چې رویا ته ووایی زه یې په اجباري توګه یو اوږده مسافرت ته لېږلی یم او دا باید تر راستنېدو پورې انتظار وکاږي ، خونه پوهېږم چې ولې هر وخت په زندان کې درویا په سوچ کې وم اوبې دلیله مې زړه درزا کوله ، ډېر ځلې مې داهیله کوله چې ای کاش درویا رخصتیدو پرمهال (له روغتوون څخه) زه هم آزاد وای او تر کوره مې بدرګه کړی وای ، او یو بل مو په غېږ کې ټینګ کړی وای او ښکل کړی مو هم وای.

او دغه راز ما ورته د پوډرو دترکېدو مبارکي هم ورکړی وای ، زړه مې غوښتل چې وروسته له روږدېدا څخه یې یونوی اوسوکاله ژوند سره یو ځای پیل کړو او نېکمرغه واوسو خو افسوس چې هېڅکله مې داهیله ترسره نشوه ، ځکه زما لا تازه پنځه میاشتې په جېل کې تېرې شوې وې چې رویا له روغتون څخه رخصت شوه ، خو زما چې دوه میاشتې په محاکمه او درې میاشتې په زندان کې تېرې شوې نو بویه چې پاتې اووه میاشتې نورې هم په زندان کې تېرې کړی وای.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په هر حال دې سکالو زه خورا ډېر زيات زوروله په داسې حال کې چې مطمئن وم حميد زما په غياب کې په خورا ښه توګه درويا پالنه کوي تر څو له زندان خلاص شم نو په دې وجه ډېر کلک دخپلې او رويا راتلونکي ته په تلوسه کې وم.
يوه ګونګ او مبهم احساس شپه او روځ په زندان کې زورولم ، کله به چې غروب پيل شو او ورځ به مړه شوه نوزه به په يوه کونج کې کښېناستم او په سوچ کې به ډوب شوم.
ښايي تاسې باور ونکړئ ، خو په جرات ويلای شم چې غم لړلی او خپه کوونکی غروب دزندان غروب دی ، ټول شيان په زندان کې دغروب پرمهال رنګ الوتي او مړه ښکاري ، حتیٰ غرږونه هم د ورځې په دغه وخت کې محزون تر غوږو کېږي دجېل غروب ددغې ځانګړتياوو په درلودلو سره زه اور تـــــه راکاږلم او په خورا سرعت سره يې زه غم ځپلې او خپه کولم ، په داسې حال کې چې وايي خورا غم لړلی غروب دژوند غروب دی ، خو زه په دې ګروهه يم چې دزندان دغروب څخه بل غم لړلی او غمګين غروب وجود نلري.
دژوند له غروب سره سړی دتل لپاره دخاموشۍ نړۍ ته ځي خو په زندان کې دغه ځان وژونکې او دردونکی غروب هره ورځ تکرارېږي.
په واقعيت کې دجېل دغروب پېلېدل زما دغمونو ، رنځونو او تر خو اوښکو پيليد ل ول.
دغروب ژړا مې دزړه يوه تياره سلول ته آرامي بخښله ، کوښښ مې کاوه چې ځان دجېل له چاپېريال سره عادت کړم او خواه ناخواه لکه څنګه چې انسان په ژوند کې له هرشي سره عادت کوي ماهم په پايله کې دزندان له چاپېريال سره عادت وکړ. کله به مې چې زړه تنګ شو او د رويا يادونه به راپه زړه شول نو لکه ماشوم او ښکې به مې تويېولې خو بيا به مې هم زړه ته تسکين ورکاوه ، ځکه يوه ورځ نه يو ورځ به له جېل څخه خوشې شم او بيا به خپلې محبوبې رويا سره کښېنم او مجلس به کوم. خو افسوس چې انسان هېڅ کله دخپلو هيلو او غوښتنو په خلاف هغه څه چې پېښېږي فکر نه کوي خو په حقيقت کې انسان بويه هېڅ کله په دې هيله ونه اوسي هغه څه چې غواړي هرومرو رښتيا شي. هرڅوک بويه دا ومني هغه پېښې چې اټکل يې هم نه کېږي ممکن هره شېبه دانسان مخې ته راشي او دژوند لاره يې وربدله کړي. لکه ماته چې په اټکلي توګه راپېښه شوه او مايې په خوب کې هم اټکل نه کاوه.
دهغې ورځې نېټه ليک (تاريخ) مې سم په يا دنه دی خو تقريباً دوه مياشتې مې آزادۍ ته پاتې وې چې يوه ورځ حميد مې دحال پوښتلو ته راغی ، څېره يې دمخکې په څېر نه وه ، له ورايه ښکارېده چې په کوم کړاو کې راښکېل دی ، کله مې چې ترې دورپېښې شوې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستونزې په اړه پوښتنه وکړه ، نو لومړۍ يې پر ما ژمنه (قول) وکړه چې خپه نشم ، ما ورسره ژمنه وکړه ، نو په لړزېدلي اوازيې داسې بې له سريزې (مقدمې) پيل وکړ : ((بهمنه: رويا غواړي چې په مسافرت ولاړه شي !))
ددې خبرې په اورېدو مې تيندک (ټکان) وخوړ او بې اختياره مې چيغه کړه.
((ولې ؟ولې حميده ؟ دڅه لپاره غواړي ولاړه شي ؟))
حميد په تاسف سره سروخوراوه ويې ويل: ما ډېر کوښښ وکړ چې دهغې (رويا) مانع شم خو هغه له حقيقت څخه خبره نه ده او داسې ګومان کوي چې زه ورته دروغ وايم او تا هغه دتل لپاره پرېښې ده ، ځکه خويې پرون له ما څخه ستا دځای ځايګي پوښتنه هم وکړه او ويل يې چې زه ليک وراستوم ، خو ما بيا هم هماغه زړه خبره ورته تکرار کړه او منفي ځواب مې ورکړ ، نو ځکه يې دمسافر ي هوډ وکړ او چې کله مې ترې لامل وپوښت ويې ويل : ته په هرڅه پوهېږې او ماته درواغ وايې ، زه بهمن دتل لپاره خوشې کړې يم که نه هېڅ شونتيا نلري چې هغه دې په دومره وخت کې زما پوښتنې ته رانشي او ته ددې لپاره ماته درواغ وايې چې حقيقت زما دخپګان لامل ونګرځې او زه هم په اجباري توګه مسافرت ته ځم ؛ ځو لږ ارام وکړم. سترګې مې په ډېرې نا هيلۍ دحميد پر لور وروا ړولې او ورته مې وويل: حميده که هغه نه پوهېږي چې زه چېرې يم نو ته خو پوهېږې ! ؟
((هو : زه پوهېږم خو څه وکړم ، چې زما کوښښونه درويا دقانع کېدو لپاره بې پايلې شول هغه نور په هېڅ صورت زما خبرې نه مني او وايي که بهمن په مسافرت تللی نو لږ تر لږه پته (آدرس) خو يې ماته راکړه ترڅو يو ليک خو ورته وليکم ؛ رويا وايي: بهمن خو يوه شېبه هم له ماپرته نشوه تېرولای ، اوس څنګه مياشتې او کلونه له ماليرې تللی دی ؟
په همدې دليل هغه نور په هېڅ وجه زما خبره نه مني او زه ورته ديوه دروغجن په توګه معرفي شوی يم !)) تر لږ سوچ وروسته ځير شوم چې حميد رښتيا وايي ، خو ماهم چاره نه درلوده ځکه ما خو ترنن ورځ پورې ټولې خبرې پټې کړې وې نو څنګه دحميد په وسيله ټولې خبرې رويا ته ووايم په داسې حال کې چې دزندان موده مې هم نږدې په بشپړېدو وه . نه هېڅ کله ، نه ، داغير ممکنه وه ،داسې مې انګېرل چې هر څه پای ته ورسېدل او ما رويا له لاسه ورکړه دامهال مې درويا نه شتون ښه په کلکه احساس کړ خوددې ټولو سره سره به مې بيا هم ځان ته تسکين ورکاوه چې هرڅنګه کېږي بايد دزمانې له تاړاکونو سره مقابله وکړم ، او کېدای شي هرڅه سم شي خو له بده مرغه دمقاومت کولو توان هم له ماکډه کړې وه ، په همدې دليل په ناڅاپي توګه مې په ژړا پيل

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکړ او له خپل ملګري حميد څخه مې د مرستې غوښتنه وکړه ، هغه په ډېرې ارامۍ سره چې زه اذيت نشم وويل : ((بخښنه غواړم بهمنه په دې اړه چې زما څومره توان و مرستې مې وکړې خو اوس هېڅ هم نشم کولای !)) په داسې حال کې ډېر خپه ، نا چار او اوتر وم خو بيا مې هم له حميد څخه هيله وکړه چې په دې اړه هرڅنګه يې چې خوښه وي ، څه کاروکړي ، څو رويا پاتې شي او د مسافرۍ خيال له دماغه وکاږي ، هغه هم په کلکه ژمنه وکړه چې تر خپلې وسې به لازيات يوځل بيا کوښښ وکړي او له دې وروسته يې له ما سره خدای په اماني وکړه او ولاړ.

زړه مې ډېر ناکراره و دزندان يوې خونې په کونج کې سوچونو پسې واخيستم اسمان لړلړ توربدو ، درنا استازو خپل ژوند له لاسه ورکاوه ، اوپرځای يې دشپې تورې تيارې او ظالمې وړانګې چې غولۍ غولۍ راروانې وې او دخاموشۍ انګازې يې خورولې ځای ونيو.

وخت بې له وقفې پرمخ روان و اوپېښو هره شيبه دلسګونو او سګونو ژوند اخېستو زه هم په يوه بوي ناک کونج کې دخپل تباه شوي ژوند او برخليک په سوچ کې وم ژړل مې بې له دې چې زه وغواړم او که نه ، غتې او ترخې اوښکې چې يوازې قلم يې انځورکښلای شي تويېدلې . البته دا اوښکې يوازې زما دسترګونه وې بلکې زړه مې هم ورسره ژړل او وينې يې تويېدلې ، داسې احساس مې وکړ چې دلومړي ځل لپاره په رښتيني توګه دماشومانو په څېرله زړه نه ژاړم ، ټول هغه سرې چې په ژوند کې ژړاته اړکېږي او دکومې ستونزې له کبله ژاړي نو هغه وخت زما ؛ په حال ښه پوهېدای شي او زما دزړه درزا اورېدای شي او هغه وخت بيا پوهېږي چې دمجبورۍ او غم ژړا څومره ترخه او ستونزمنه ده ، سړی چې کله د ذليل توب او غم احساس وکړي او غرور يې ترې واخيستل شي نو نور ژوندی نه دی ، او هسې دبُت په شانې جسماً موجود وي او ما هم په هغه وخت کې همداسې يو اکر درلود ، هېڅ چاره مې هم نه درلوده ، نو مجبور وم چې په دغو لمبوکې وسوځم او ځان ورسره عادت کړم.

هغه شپه مې ډېره په سختۍ او کړاو سره په زندان کې تېره کړه او کله چې سهار شو بې له دې چې د سهار چای وڅښم دزندان په غولي کې مې په قدم وهلو پيل وکړ ، له هېڅ چا سره مې خبرې نکولې او يوازې دخپلو ګونګو او مبهمو سوچونو په درياب کې ډوب وم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

غرمه مې هم دبې اشتهايۍ او زړه بدوالي له امله ډوډۍ ونه خوړه او همداسې څو غرمې سهار او شپې مې ډوډۍ ونه خوړه او يوازې مې دزندان په غولي کې ګامونه اوچتول څو چې حميد مې پوښتنې ته راغی.

دهغه راتګ ماته يو ډېر بد زېری و، او ډېر کوښښ يې هم کړی و خو ، بالاخره ترې رويا شېراز ته تللې وه. ددې خبرې په اورېدو سره زه ډېر خپه شوم خو حميد ماته ډاډ ګيرنه راکوله ، او راته ويل به يې چې ستا دبند وخت هم نورلږ پاتې دی او کېدای شي ډېر ژر په دې نږدې وختونو کې راخلاص شي ، نو بيا ته پخپله هم کوای شې چې شيراز ته درويا ليدلو لپاره ورشې اوسربېره دبخښنې په غوښتو سره چې دادومره موده نه وې ورسره يو ښه ژوند پيل کړې او .....

که رښتيا ووايم نو دحميد خبرو په هغه وخت کې ډېر تسکين راکاوه او څو شپې به قرار کېدم له هغه مې هيله وکړه چې زما ترخلاصېدو دمخه دې يوځل هرومرو شېرازته ولاړشي او درويا پوښتنه دې وکړي او د ډاډګېرنې ترڅنګ دې زېری هم ورکړي چې زه په دې نږدې وکې له مسافرت څخه راځم......

حميد راسره ژمنه وکړه چې ولاړبه شي خو په تلوتلوکې يې بيا هم ټينګار وکړ چې خپګان ډېر ونه کړم ، او ددې تر څنګ يې درويا يو ليک هم راکړ ي دتګ پرمهال يې ليکلی و او په هغه کې يې دخپلې سيمې پته راته ليکلې وه چې زه ورشم نو په هغې پته ورسره اړيکې ټينګې کړم.

دحميد له تګ څخه ورسته په ډېره تيزۍ خپل ځای ته راغلم او په ډېره بېړه مې درويا ليک پرانيست چې وګورم څه يې راته په کې ليکلي دي ،کله مې چې درويا ليک پرانيست نو رويا ډېر ښايسته ،دزړه له سوزه او داحساساتو څخه ډک ليک يې ليکلی ؤ.

((زماګرانه بهمنه....

دا ليک ديوې غمجنې او يخې ورځې په پای کې ليکم ،اسمان ډېرو بدو تورو وريځوپوښلی دی ،او زه ډېرخپګان پسې اخستی يم ، ستا انځوراوجسم هروخت راته مخکې مخکې کېږي ،اوپرمايې خوب اوارام زهر کړي دي.

زما ګرانه بهمنه: نن ښايي زما په ژوندکې ترټولوبده اوکرغېړنه ورځ وي ،ځکه د لومړي ځل لپاره ما ديوه تريخ اوزړه دردوونکي مېښې څکه وکړه ،نن مې وانګيرله چې ته نور له ماسره مينه نه کوې او دتل لپاره دې ترک کړې يم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما ښایسته ګله ،زما ښایسته بهمنه ،ته دومره بې مینې اوبې وفا وې چې زما دناروغۍ پرمهال حتیٰ یوځل هم زما دپوښتنې لپاره روغتون ته رانغلې ،په داسې حال کې چې زما سترګو ستا انتظارکاوه ،ماتل داسې فکر کاوه چې ته به یوه ورځ ضرور زماپوښتنه کوې اوزمادغه سترې انتظاربه پای ته رسوې.
خوافسوس چې دایوه تیروتنه وه او تا ترآخرې شېبې پورې په روغتون کې زماپوښتنه ونکړه اوزماسترګوهمداسې ستاراتګ ته لارې اوشېبې څارلې.
زمادژوندهیلې ، زماډېرښایسته محبوبه ،زمادزړه سره ،زه درسره ډېره ډېره مینه کوم ،حتی غواړم عبادت دې وکړم ،خوځه وکړم په خپله بې مینې اوبې وفا وې داته وې چې زه دې یو ځلې پرېښودم اوحتی یوورکی لیک چې ډېر څه په کې پراته وي راته ونه لیکه ،خوزماګرانه بهمنه پدې خبره پوه شه چې زه تل له تا سره مینه کوم اوترڅوچې ژوندۍ یم ستا مینې ته به وفاداره یم.
ته زمادژوند د ښکلاوګل یې ،ته یوازنی کس یې چې زماویجاړ شوی زړه دې ورغاوه ډاډه اوسه چې بې له تا به هېڅوک زماپه زړه کې ځای ونه نیسي اونه به ورته ځای ورکړم.
دادرسره زماژمنه ده ،زما ګرانه بهمنه ،غواړم چې کله مړه شم نوقبرمې وسپړې او وګوره چې زماپه زړه څه لیکل شوي ،اوکه چېرې په هغې ورځ هم ستامینه زماپه برخه شوه نووبه ګورې چې زما پرزړه یې لیکلې یوازې له تاسره مینه کوم.
زماګرانه بهمنه ،ستاښایسته اوجذابې سترګې ماته الهام راکوي اوزه بې له دې هېڅ یم مړی یم ،خونه پوهیږم چې ولې دې ونه غوښتل چې هغه زماشي ،نه پوهیږم نه پوهیږم ولې دې یوازې پرېښودم اوراځخه ولاړې ، آخرولې ؟
اې زماګرانې ګلې کاشکې چې ته پوهیدای ،څومره درسره مینه لرم ،اوڅومره مې زړه غواړي چې ستاپه څنګ کې واوسم،اوستانه بغیرخو زه هېڅ یم ،هېڅ.
زماښایسته بهمنه ،زمادژوندښکلا خوښونکیه ،زړه مې غوښتل چې تاهم لکه زما په څېرماسره مینه کړې وای.
کاشکې چې ته پوهیدای چې په داسې یوچټل اوناولي وخت کې یوه غریبه ،مظلومه اوبې کسه نجلۍ ستاپه پاک او سپېڅلي عشق کې سوزي،لمبه کیږي چې داعشق اومینه یوازې ستاده.
بهمنه او....

(c) ketabton.com: The Digital Library

زماګرانه ،هیله درڅخه کوم چې حداقل هېره مې نکړې ځکه زه هېڅکله تا نه هېروم.زه نن شپه چې یوه توره تیاره شپه ده ستا په پاراوښکې تویېوم ،اوبویه ووایم چې نن شپه ما لپاره داوښکو تویېولو اودغم شپه ده.
زه اوس مهال دخپلو برباد شویو هیلو پسې افسوس کوم ، او نه پوهېږم چې ستا دناڅاپې تېښتې او لیرې والي لامل څه و ؟
زما ګرانه بهمنه ، که چېرې په رښتیني توګه یوه نجلۍ میینه شي نو هېڅکله ددویم سړي مینې ته په خپل زړه کې ځای نه ورکوي ، او ای زما دزړه ټوټې زه ستا په هکله داسې یم.
زما بهمنه ، زما ډېر ګرانه ، که چېرې دې ولېدل چې کومه ځوانه نجلۍ دهدېرې پر لور بیایي نو زما لپاره یو څو ګامه دهدېرې پر لور ورسره لاړ شه او څو اوښکې پسې تویې کړه ، ځکه دغه جسد سم زما دبې ځانه جسم په څېر دی چې سوی او ایرې شوې دی ، اولکه څنګه چې له خاورې نه جوړ شوي یو بېرته خاورې کېږو.
زما ګرانه بهمنه ، نن چې دغه دخاطرو او شېبو ښار پرېږدم او ترې ځم پوهېږې څومره راته ګرانه او ستونزمنه ده او پوهېږې څومره پرې زورېږم ، دلومړۍ ورځې اشنایي او دساعتونو مزې او خوندونه چې سره یو ځای وو راپه زړه کوم او بې اختیاره اوښکې تویېوم.هغه اوښکې چې دتللې مینې او شېبو استازې کوي، دهغې مینې چې تل به زما په زړه کې ځای لري ، خو له بده مرغه چې تا هغه مینه ډېره زر وېره کړه او وېره څه چې لاپر قبر دې ورننویسته ، زما لپاره هم خدای جل جلاله یو دی او هم بهمن ، دادهرې رښتیني او پاک لمنې نجلۍ سیندکې (قاموس) دی چې دیو چاسره دزړه له کومې مینه کوي.
زما دزړه سره زه ځم او اطمینان لرم چې یوه ورځ به ته ددغې تللې مینې پسې خپه شي او پښېماني به ښکاره کړې ، او په ژوند کې به دې تل افسوس کوې چې زموږ مینې ولې ثمره نه درلوده.خوګرانه بهمنه دایوه خبره په یاد وساته او هغه داچې داته وې چې زموږ دمینې دېوالونه دې رنګ کړل او زموږ دزړونو مراندې دې وشکولې خو زه هېڅ کله دښتیني مینې په منځه تللو باندې ایمان نلرم ، مینه که په رښتیني توګه واوډل شي نو تل پاتې کېږي. او مرګ هم زړه نشي کوای چې رښتیني مینه له منځه یوسي. خو دغه نېکمرغي او خوشحالي اوس دتل لپاره له منځه تللې او مړه شوې ده ، او داسې کېدای هم شي چې زه داسې تصور کوم چې دتل لپاره مړه شوې ده.
زه یوازې دخپلې لېوالتیا او ستا په نغوته (اشاره) چې زه دې پوهولم چې وېره کړې دې یم له تا څخه بیله شوم ، په داسې حال کې چې زما زړه یوازې ستا دمینې پسې درزېږي او

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه ویشتلې مرغۍ درپسې ته‌وپونه وهي تر څو چې زه ژوندۍ یم هېڅ کله به دې هېرنکړم او تل به مې په یاد اوسې ، دخدای په امان زما ګرانه بهمنه خدای په امان ای زما د زړه او ژوند عزیزه ، خدای په امان...))

څوک چې هېڅ کله تا نه هېروي ((رویا))

کله چې مې درویا لیک ولوست نو لیک مې بې اختیاره له ګوتو وغورځېداو پرځمکه ولوید زړه مې غوښتل چې چیغې ووهم او رویا ته ووایم چې زه بې وفا نه یم ، او دابیلوالی ، مصلحتي دی ، غوښتل مې چې رویا دلته وای او هرڅه یې لیدلای وای او په دې هم پوه شوی وای چې زه ولې او دڅه لپاره په زندان کې پروت یم ، او ولې یې لېدو ته نه ورتلم ، خو افسوس مخکې له دې چې چیغې او کوکارې مې د رویا غوږو ته ورسېږي زما په ستونې کې زندۍ شوې او دبې پایه دریاب په څپر سوچونو کې ډوب شوم.

شپږم څپرکی

ورځې او اونۍ تېرې شوې او په پایله کې زه دخپل پاتې شونې قید له تېرولو څخه وروسته آزاد شوم په کومه ورځ یې چې ماته خبر راکړ خوشې کېږم نږدې و چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

دخوشحالۍ نه لیونی شم په ببره مې دزندان له ملګرو سره خدای پاماني وکړه او په داسې حال کې چې دهغوی د ژرخلاصېدو هیله مې هم کوله دزندان له تورو او خېجنو تمبو راووتم او خپلې جامې مې وڅنډلې.

دپسرلي یوه ښایسته او سینګار شوې ورځ وه ، ګلانو ټولنې ته رنګارنګي ورکړې وه د ونو پاڼې شنې او طبیعت په بشپړه توګه پسو ل شوی و ، دپسرلي زوږ او غوغا انسان ته نوی رنګ او قوت ورکاوه، ډېر ښایسته او پوست باد (نسیم) چې د ونو له پاڼو څخه تېرېده اویوه ترنمي فضایې جوړه کړې وه ، زما پر وجود ډېر خوږ او ارام ارام لږېده ، زه دښار غټو او بر لرونکو سړکونو ته ورسېدم اوس مهال له یوه کال بند وروسته بیا هم دخپلو خلکو او هېوادوالو په منځ کې وم ، دآزادۍ احساس مې په ټول وجود دخوشحالۍ واکمني کوله ،دخلکو له زوږ ، غوغا او راکړې ورکړې څخه مې بې ګچې خوند اخېسته. هغوی آزادول او هر کار یې چې زړه غوښنه کوو یې ، یوه شېبه خو ګونګو او مبهمو سوچونو ددوی په هکله پسې راخیستی وم. خوورو سته مې په ښار او واټونو کې هلکان او نجونې لیدلې چې په واټونو کې لاس تر لاس او ځنګ ترځنګ ، میده میده روان دي. او دخپلې ګاندې لپاره ځان سره نقشې مطرح کوي.

لاسي پلورونکي مې لیدل چې په خپل ماهرانه او جګ اواز چیغې وهي او خپل مال پلوري. دسینما ترځنګ ګڼه ګوڼه خورا زیاته وه او هرچا سینما ته دتللو لپاره صفونه جوړ کړي وو، زوږ او ځوان ، وړ او غټ ټول په خپلو کارونو بوخت ول او ددوی غوغااو شور ماشور دښه او خوشحاله ژوند زیری ورکاوه.

دنیوونونو (ځراغونو) بېلا بېلو رڼا ګانو یو ډول ځانګړې ښکلا ښارته وربخښلې وه او ما لکه دلومړي ځل لپاره چې په دې ښارکې پښه ایښې وي ګونګ او مبهم روان وم ، هرڅه راته نوي برېښېدل ،زړه مې غوښتل چې دجېل یوکال بند ، عذابونو غمجنیو او ستونزو څخه وروسته په آزاده توګه ښارکې وګرځم او خپلې تېرې خاطرې دویم ځلې راژوندۍ کړم ، ساعتونه بې موخې په ښارکې دخپل خلاصون دنمانځنې په یاد وګرځېدم ، دشپې نهه نیمې بجې وې چې ستړی ، ستومانه او خوشحاله دحمید کورته ورغلم. هغه زما له لیدلو څخه ډېرخوشحاله شو او دواړو مو یوبل په غېږکې ونیول په دې وخت کې زما له سترګوبې اختیاره اوښکې را بهېدې ، حمید ددې لپاره چې دخوشحالۍ په وخت کې درویا یاد را په زړه نشي مخ راواړاوه او ویې ویل: بهمنه اوس هرڅه پای ته ورسېدل او ته یو ډېر نیکمرغه انسان یې که څه هم په جېل کې پرتاسختې ورځې تېرې شوې خو اوس

(c) ketabton.com: The Digital Library

مهال چې را خلاص شوی یې کوای شې چې شیراز ته ولاړ شې او هلته له رویا سره نوی ژوند پیل کړي په داسې حال کې چې ما پلټنه وکړه هغه دم ګړی په شیراز کې دخپل تره (کاکا) سره اوسیږي او ته کوای شې چې هغه په شیراز کې پیدا کړې او دنوي ژوند په هکله سره خبرې وکړئ ، په غالب ګومان تاسې به ښه او نیکمرغه جوړه یاستئ ،ځکه رویا نوره معتا ده (پوډری) نه ده او ګولای شي چې له واده وروسته ښه ژوند ولرئ ، او ددې دومره کړاونو وروسته یو نوی او خوشحاله ژوند پیل کړئ.
په دې وخت کې چې ستړی هم وم او دحمید دنه مزاحم کیدو هڅه مې هم کوله حمید څخه مې زیاته مننه وکړه او له ځایه راجګ شوم چې ارام وکړم، خو حمید ټینګار وکړ او پرې نه ښودم چې ولاړ شم ، نو دکور مزدور ته یې امر وکړ چې ماته ځای په همدغه خونه کې جوړ کړي ، څو ویده شم شپه مې دحمید په کور کې تېره کړه ،دبلې ورځ پرسهار حمید څه پیسې دپور (قرض) په نامه راکړې او ما پرې دشیراز ټکټ واخیست په داسې حال کې چې حمید مې هم دبدرګې لپاره راسره راغلی و ورسره مخه ښه وکړه او په موټرکې سپور شوم ، څو شیبې وروسته چې حمید راته دخدای په امانی په نغوته لاس ښوراوه موټر دشیراز پر لور حرکت وکړ ، موټر دښار له جګو او اوږدو ، ودانیو او واټونو څخه واوښت او شیراز پر مستقیم سړک سیخ شو او ... اسمان خورا تېزشین رنګ خپل کړی و اود ډېری مغازو څراغونه روښانه ول. موټر دښار له وروستي واټن څخه وروسته دلین سړکه ته سیخ شو ، زړه مې ډېر درزېده ، سوچ مې کاوه چې په شیرازکې درویا سره څرنګه مخ شم ؟ که رښتیا ووایم نو دهغې په هکله سوچونو هم خوشحاله کولم زړه مې غوښتل چې څنګه له موټره کښته شم رویا پیدا کړم او له هغې څخه ددې دومره مودې دناځاپي ورکېدو بخښنه وغواړم ، که رښتیا ووایم په مخکې ځل چې شیراز ته دخپل خور کره تللی وم ، چندان خوشحاله ترې نه وم نو همدا لامل وچې شیراز مې ښه نه ایسېده خو داځل مې موخه دخور کورنه و ، په داسې حال کې چې کوای مې شول دخپلې خور په ښایسته او مجلله کور کې یې هم واړوم ، خو دخور کور نه راته دسړک پریوه څنډه پربوتل هم ښه ښکارېدل ، نه دخور کور.
له هغې مودې مې را په دې خوا له خورڅخه ډېره کرکه کوله ، هغه یوه ډېره پسته او رذیله ښځه وه ځکه پیسو او دنیا یې سترګې ړندې کړې وې او هېڅ چا یا څېز ته یې پاملرنه نه کوله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خور مې ددې ټولې پانګې سره سره ماته لس زره تومان رانکړل ، په داسې حال کې چې زه يې نږدې څوک هم وم او ددې لس زرو روپو له کبله ما میا شتې ، میاشتې په زندان کې تېرې کړې. وروسته له زندان مې له ځان سره پرېکړه وکړه چې نه يوازې دخپلې خور بلکې دخپلې ټولې کورنۍ سره اړيکې ونه نيسم او ځان ترې څنګ ته کړم او دا کار مې هم وکړ.
دهغوی ټولو څخه مې کرکه کوله ، ځکه هغوی زه رښتینی او امین نه بللم په داسې حال کې چې هغوی په میلیونونو روپۍ درلودې اونه يې غوښتل چې دهغې څخه لس زره روپۍ ماته دپور په ډول راکړي رښتیاوايي دځینوچې پیسې زیاتې شي انسانیت يې هم کمېږي.
زمادېایه کورنۍ انسانیت هم مړشوی وو.هغوی حتی په جېل کې هم يوځل زماپوښتنه ونکړه اويوځل لپاره يې هم زماتېروتنه ونه بخښله اوهېڅ کله يې ونه غوښتل چې يوځل زمادغلاد لامل پوښتنه وکړي چې ماولې غلاکړې ده ؟
پلارمې هم يوځل زمالیدو ته رانغی اوهېڅ کله يې ونه غوښتل چې حقیقت له ماڅخه وپوښتي نوپه دې توګه ددغې کورنۍ سره زماتړاوکومه مانانه درلوده اوپه واقعیت کې زمااودهغوی ترمنځ يوه فاصله پیداشوې وه چې دافاصله به زمادژوند تروروستۍ سلګۍ پورې دوام ولري ،په دې توګه مادخپلې کورنۍ سره داړیکوشکېدلوپه هکله دخپل وجدان په محکمه کې خورازيات سوچ وکړ خوغیرد رویا بل هېڅ څوک ماته دکورنۍ غړي نه برېښېدل اويوازې رويا ته مې ذهن تللوکله چې شېراز ته ورسيدم بې له دې چې سوچ وکړم کومه خورهم پدې ښارکې لرم راساً میلمستون ته ولاړم اويوه خونه مې اجاره کړه کله چې مې ټول څیزونه په خونه کې ځای پرځای کړل دمیلمستون څخه د رویا دپیداکېدلوپه موخه راووتم اودرویا دتره پته چې راسره وه دهمغې پرلور مې حرکت وکړه ډېره شېبه دکوڅې سرکې يې ودرېدم چې ګواکې رويا پخپله دتره له کوره راووځي خونه يوازې رويا بلکې هېڅ څوک درويا دتره له کوره راونه وتل.
په همدې پارمې مخپټیینه وکړه چې هر څنګه کېږي درویاله حاله ځان خبرکړم په دې اند دکوڅې برسرکې دوکان ته چې خاوندیې دمیز ترشاه څوکۍ کې ناست و ور روان شوم چې له هغې څخه پوښتنه وکړم کله چې ورورسېدم نويوه يخه پیپسي مې هم ورڅخه واخسته اوپه دې پلمه مې درویا دتره په هکله ترې پوښتنې اوګروېږنې پيل کړې ،دزاړه دوکانداره له خبرو پوه شوم چې درويا تره دکورنې سره يوه ورځ دمخه د دې ښار څخه بهر يوه کلي ته دسیاحت لپاره تللي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددکاندار له دې خبرې وروسته راته ځنډ ښه ښکاره نه شو او له هماغه ځایه مستقیماً دمیلمستون پرلورې روان شوم.
هغه شپه تر سهاره خوب یو نوړم او تر سهاره مې درویا په اړه فکر کاوه، کله مې له ځانه سره اند کاوه چې که رویا ما له دې دومره وخت وروسته وګوري ، مخ رانه ونه ګرځوي او ما دتل لپاره له ځانه ونه شړي، او کله به مې په خیا ل کې لیدل چې رویا له یوه بل هلک سره په ګرمو خبرو بوخته ده او کله به مې سوچ کاوه چې رویا زما له لیدلو څخه ډېره خوشاله شوې او دواړه دخوشالۍ له امله ژاړو او اوښکې تویېو.
البته دا ټول خیالونه او اندونه ول او هېڅ یوه تر دې دمه حقیقت نه درلود.
دا ټول هغه سوچونه دي چې یو رښتینی مین یې مخکې له مخکې په خپل ذهن کې جوړوي او خپل زړه ته پرې تسلیت ورکوي، هغه شپه ما هم داسې یو اکر درلود او هر څه چې مې کوښښ وکړ ویده شم ونه توانېدم دومره په یو او بل اړخ واوښتم راواوښتم چې اخر سهار شو.
کله چې دلمر زرینې پلوشې دغاړه غړۍ غرونو څخه په ناز او نخرو راواوښتې زه دخوب له ځایه راپاڅېدم او دسهار له چای څښلو وروسته مې له ځانه سره تصمیم ونیو چې نن به ټوله ورځ دشېراز په ښکلیو ځایونو او منظرو کې چکر وهم.
دهمدې تصمیم پر بنسټ لومړی دحافظ صاحب او وروسته دسعدي مزارونو ته ولاړم او له دې وروسته تر مازدیګره پر تاریخي لیدنو او ښکلو ځایونو وګرځېدم، دشپې ستړی ستومانه مېلمستون ته ولاړم او په خپله خونه کې تر سهاره ویده شوم، دبلې روځې پر سهار د (جمشېد تخت) ته ولاړم دلمر پرېواته پر مهال چې کله بېرته شېراز ته راستنېدم د (کریم خان زند) داثارو دلیدلولپاره هم ورغلم، کله چې دشېرازله عمومي ښارګوټي تېرېدم یوه نه باورکېدونکې صحنه مې ولیده ، لومړی خو مې فکر وکړ چې دا هر څه اشتباه ګورم خو چې کله ښه ځیر شوم که کسم هغه څه چې وینم حقیقت دي.
په یوه زېړ بوخونې موټر کې دننه چې دپارک په څنګ کې ولاړ دی رویا ناسته ده او مجله لولي، اوتر (ترور) شوی وم ، غوښتل مې چې وړاندې ورشم چې په دې وخت کې یو سړی د ډوډۍ پلورنځي (نانوایي) څخه راووت او دموټر جلب ته کېناست او مخکې له دې چې زه کوم ګام دهغوی په لور ورجګ کړم موټر حرکت وکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه موټر کې چې رویا او هغه نابلده سړی پکې ناست وو ولاړ خو زه لا هاغسې په خپل ځای کې لکه بت ولاړ وم او دهغوی تش ځای ته مې کتل، په پایله کې مې د ډېر ځنډ او خوشې دریدو وروسته په ډېره غوسه او نا ارامۍ سره دیوې ودانۍ پر لور حرکت وکړ.
اسمان کې وریځې تاوېدې راتاوېدې او دلمر کوم درک نه معلومېده ، ډېر ښایسته خوږ. بادلګېده او زما ویښتا نوته یې یوه ځانګړې ښکلا ورکوله ، ما دهغه نا پېژندل شوي سړي په اړه چې رویا ورسره موټر کې ناسته وه او تردې دمه مې نه پېژندلی فکر کاوه ، کله به دې خبرې چې خدای جل جلاله مه کړه رویا او داهلک یا سړی سره ملګري ونه اوسي زورولم ، خو کوښښ مې کاوه چې په حقیقت پوه شم ،خو بیا هم دې اندېښنې دومره زورولم چې دجنون اکر ته نږدې وم.
داسې مې انګېرله چې زما مینه لکه چې داغل شوې او له منځه ولاړه ، او له ځان سره مې قسم وکړ که چېرې دغه ناپېژندل شوی هلک درویا ملګر اویانامزد واوسي نو ډېر بد او خطرناکه غېچ به ترې واخلم ، خونه پوهېږم چې ولې هروخت مې دغېچ اخېستلو فکر کاوه ، نه مې غوښتل چې درویا پر وړاندې کوم کار وکړم ، زړه مې نه غوښتل چې دهغې پروړاندې کوم ډول ګړ نه وکحړم اوزړه مې دې ته نغوته کوله چې زه درویا سره دزړه له تله مینه کوم. ما په رویا باور درلود . هغه څه چې رویا په لیک کې راته لیکلي ول ،هغه به نه ترپښنو لاندې کوي او زه ډاډه وم چې رویا به غیر له ما بل دهېڅ چاسره مینه ونه کړي ، خو هغه ناپېژندل شوی هلک څوک و ؟
هر څومره به مې چې سوچ کاوه ذهن مې کار نه ورکاوه ، یوازنۍ دحل لاره داوه چې په خپله رویا ووینم او هغه وخت به هرڅه روښانه شي ، په همدې ګډو وډو سوچونو کې ما یوه ورځ بله هم تېره کړه ، تر څو چې بله ورځ دمیلمستون څخه دوتلو پرمهال په ناڅاپي توګه په پاتخو (زینو) کې له رویا سره مخامخ شوم. سم نه پوهېږم چې په هغه شېبه کې به ما څه حال درلود . خو دومره پوهېږم چې هغه شېبه ټول رپېدم ، اوښکې مې په سترګو کې ډند شوې وې او دنور تلوتوان مې نه درلود ، اوس نو رویا څو ګامه وړاندې زما پرلور مخامخ راروانه وه خو ماکې نور دومره توان نه و چې وړاندې ورشم ، همدلته یو ځل په خپل ځای کې ودرېدم ، هغه وړاندې راغله او دومره رانږدې شوه چې نور ماته مخامخ ولاړه وه ، ما په ډېره ټیټ اواز چې تا به ویل له ځاه څخه راوځي بې اختیاره ورغږ کړ: ((ته یې......رویا)))

(c) ketabton.com: The Digital Library

هېڅ يې ونه ويل ......په کراره مې خپل لاسونه وراوږده کړل او دهغې لاسونه مې په خپلو لاسو کې راټينګ کړل ، دواړه غلي وو ، که رښتيا ووايم په داسې يوه ښکلي او هيجاني شېبه کې زموږ ستوني زندۍ شوي ول او ژبې مو ګونګې وې ،سترګې مو دخوشحالۍ نه داوښکو څخه ډکې وې ، ډېره شېبه هوا سړه وه او زموږ ترمنځ سکوت واکمن و څو شېبې وروسته بې له دې چې څه ووايو په لاره روان شو او ميده ميده ګامونه مو پورته کول .
ددې ناڅاپي ليدو له امله زموږ دواړو ژبې ګونګې شوې وې او دا چې پس له ډېرې مودې بيلتون يو له بل سره يوځای مخامخ شوي وو هېڅ يو هم دخبرو توان نه درلود زړه مې غوښتل چې چيغې ووهم ، هغه په غېږ کې راټينګه کړم او په چيغو چيغو وژاړم ورته ووايم چې دادومره موده يوازې ستا په پار په زندان کې وم او ورته ووايم چې دزړه له کومې درسره مينه کوم ، خونه مې شول کولای، يانې ددې خبرو توان مې نه درلود ،او ښايي نه مې غوښتل چې هغه پوه شي چې دادومره موده دهغې له کبله په زندان کې وم ، حتیٰ حاضروم چې هغه ماته بې وفا او بې مينې ووايي خو هېڅکله مې نه غوښتل چې هغه زما دغلا او زندان په هلکه پويه شي ، خو اړ (شرط) داو چې آخر هم بويه خبرې وکړو او تردې زيات سکوت او خاموشي زموږ په منځ کې ښه نه وه . ددې لپاره چې دغه اکر مې بدل کړی واوسي او دخبرو لړۍ مې پيل کړې وي دهغې نه مې غوښتنه وکړه چې کوم ارامه ځای ته لاړ شو ، کښېنو او سره خبرې وکړو ، او ددې دومره ناخوالو او ليرې والو وروسته سره لږ څه بنډار وکړو . ويې منله او دواړه يو هوټل ته ولاړو او دچای فرمايش مو ورکړو ، کله چې هوټلي چای راوړاو چای مو وڅښونو رويا په ګيلو او دنکلو شروع وکړه او څومره يې چې وسه رسېده زه يې ودګلم ، زه غلې ناست وم اوهغې ته مې لېدل احساس مې وکړ چې زړه مې غواړي نورهم ورنږدې شم او ټول ژوند يې په څنګ کې واوسم او يوازې هغې ته وګورم او ښکل يې کړم ،خو دا يوازې په ګيلو او داوبوخته وه ، غير دبې وفايۍ او ګيلويې نورې خبرې نه کولې زه يوازې غلی وم او ددې خبرو ته مې غوږ ايښی و .
وروسته له دې چې ګيلې او خپګان يې خلاص شول ، دهوټلي پسې مې ورکړې او بهر ددې لپاره چې لږه آزاده هوا مو تنفس کړې وي له هوټله راووتو او په هغه لاره چې دښار له لوري راغلې وه په قدم وهلو پيل وکړ ، کله چې واټ پای ته ورسېدنو ديوه زاړه او پخواني چنار ترڅنګ چې هېڅ څوک نه ترسترګو کېدل ودرېدو په دې وخت کې هغې زما

(c) ketabton.com: The Digital Library

په غبرګې ځان راغوځارکړ او ناځاپي يې په ژړا پيل وکړ داسې يې ژړل چې ټوله ورسره رپېده ، ماهم دخپل مهارت نه کار واخيست او په يو ډول نه يو ډول مې غلې کړه .
په هغه خوندوره شېبه کې مې احساس وکړ چې زموږ تېرې خوږې خاطرې يو ځل بيا راژوندۍ شوې دي او زموږ مينه بيا ژوندۍ شوې ده او په دې دومره موده کې مو چې هرډول ستونزې ګاللې وې نورې ټولې پای ته رسېدلې او دسوکالۍ شېبې مو رارسېدلې دي ، او اوس مهال چې دواړه يو ځای شوي يو دژوند خوږې شېبې مو بيا پيل شوې دي.
هغه ورځ ما نېکمرغي يو ځل بيا لاس ته راوړې وه او ددې مينې لپاره ما په زړه کې دخوشحالۍ ګوړې ماتولې ،ساعتونه يې له ماسره خبرې وکړې او زه يې له خبرو پوه شوم چې زما په مينه کې وفا داره پاتې شوې ده .
کله مې چې د ژېړبخن موټر په هکله ترې پوښتنه وکړه چې هغه ورځ په کې ديوه هلک سره ناسته وه ويې خندل او ويې ويل چې هغه مې دکاکا زوی دی.
ددې خبرې له اورېدو ډېر خوشحاله شوم ، دامهال نو رويا دخبرو لوری بلې خواته واړاوه او ويې ويل چې په دې يو ورځ دوکې يې دکاکا کورنۍ ټول تهران ته ځي خودا به په کومه پلمه ترې دده په خاطر پاتې شي. درويا له دې تصميم څخه ډېر خوشحاله شوم . نا وخته شوی و او دهغې پاتېدل راته نور جايز نه ښکارېدل ، نو مخکې تردې چې دشپې تياره ټوله فضا په خپل غېږکې ونيسي او په غرونو خپلې وزرې خورې کړي . هغه مې دتره ترکوره ورسوله او ژمنه مو سره وکړه چې په دې دوو ورځوکې چې دده دتره کورنۍ اصفهان ته ځي بيا سره وينو ، هغه دامهال چې دلنډې او موقتې مودې لپاره يو له بله بېلېدو ، هغه د ودانۍ پرلور لاړه ، کومه چې دده دتره کور سره نږدې وه هغې خدای په اماني وکړه او لاړه ، زه په داسې حال کې چې دهغې تلل مې ځارل تر ډېره هملته ودرېدم او هغې همداسې مسلسل دخدای په امانۍ په توګه لاسونه ښورول او وروسته ترهغې دخپل دتره کور په وره ورننوته ، ميلمستون ته ولاړم او درويا له ناځاپي ليدو څخه ډېر خوشحاله وم ، هيله مې درلوده چې درويا دتره کورنۍ له تګ وروسته يو څو ورځې يو ځای له هغې سره په شېراز کې تېرې کړم او دخپلې ګاندې په هکله يوه مخپټيينه وکړم او ......خودڅو لنډو ، لنډو ليدنوو روسته يوه ورځ رويا راته وويل چې دتره کورنۍ يې ټول اصفهان ته ولاړل او دا دخپل يو ډبل پېرږ تره سره د ډېر ارام په پلمه ستنه شوې ده.
په کومه شپه چې درويا تره هم ولاړ ما او رويا سره يوه ناسته درلوده ، رويا راته وويل چې دابه په يو ډول نه يو ډول خپل پېرږ تره راضي کړي چې ددې او بهمن ملګرتيا باندې غلطه

(c) ketabton.com: The Digital Library

اشتباه ونکړي او دوی دڅو ورځو لپاره پرېږدي چې دښارڅخه بهر په يوه ښکلي ، هوا داره او منظره لرونکي ولسوالۍ کې دپام غلطېدو لپاره وخت تېرکړي.

دا کار وشو او دروپا تره وروسته تر ډېرو زاريو ومنله ، بله ورځ زه او رويا دښارپه پنځلس کيلومترۍ کې دښاره څخه بهر ديوې شانداره او مزې داره ولسوالۍ په موټر کې کښېناستو او دهماغه ځای پرلور مو حرکت وکړ .څوشېبې چې زه اورويا سره څنګ په څنګ ناست وو،موټردښراز ښارڅخه دټاکلي واټن پرلورحرکت وکړ ،داځل رويا ترهرځل ښه اوښايسته ښکاريده.

دموټر دشيشو له درزڅخه چې کوم پوست اومزيداره بادراتلودرويا ويښتانوته يې ښکلا ورکوله ،اولکه ګل يې خوشبويي نوره هم زياتېده ،هغې غلې غلې دسړک دواړو خواوته دالله تعالی ،طبعي مناظرو ته کتل چې په څومره مهارت سره يې تخليق کړی وې.

په دغو طبعي مناظرو ،غرو،رغونو اودښتو کې خلک دخپل روښانه راتلونکي لپاره په بېلابېلا کارونو بوخت ول ،ښځواوسړو څنګ په څنګ کارکاوه ،شپنو هم خپلې رمې دغرو په لمنو کې دځرولو په موخې خوشې کړې وې او دوی په ارام د ونې سيوري ته ناست وو اوخپلې نښې يې ويشتلې ،رويا دخدای دې عجيبه اوښکلي نظام ته په سوچ تللې وه او هر لوري ته يې ښه په ځير ځير کتل ،په دې وخت کې يې مخ زماپرلور راواړوه اوويې ويل :رښتيا داخلک څومره نېکمرغه دي ،دوی په دوستۍ او صميميت سره خپل کارونه پرمخ بيايي ،مينه کوي او په پاکۍ ،ساده ګۍ اوخلوص سره خپل ژوند کوي.

ددوی به زړه کې دچل ،دوکې ، حسد او کينې هېڅ نښې نه ليدل کېږي ،هرڅه چې لري اودي په ظاهراوباطن دواړه يوشان دي.

نوکه خويندې اولورانې يې مينه وکړي ليونۍ دي په ريښتيني، حقيقي اوپاک زړه ليونۍ خوکه هلکان يې مينه وکړي نوترابده به په خپلو مينوکې وفاداره پاتېږي ،څنګه ،همداسې نده ؟ دسرپه ښورولو مې دهغې خبره تائيد کړه دڅوشېبولپاره بياهم مااوهغې چوپتياغوره کړه خوپه موټرکې دننه غوغا اوهاها وه دهلکانو اونجونو ،زوړاوو ړتولو يواوبل سره خبرې کولې !

هريوديوې سکالوپه اړه خبرې کولې اوکله کله دا خبرې به دومره تېزې اواوچته شوې چې خلکو به ګومان کاوه چې ګواکې نښته يا دعوه ده خوحقيقت داسې نه ؤبلکې دا سورې اوهاها دهغوخوږواوترخو خاطرووچې پخوا تېرې شوې وې اواوس يې دخپلو ملګرو په منځ کې يادولې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه اورویا په خپلومنځوکې یودبل په لیدلوبوخت وو اوداسې موانګېرله چې هرګوره هېڅوک نه وینو ،رویا کراره ناسته وه اوګومان یې کاوه چې زه دهغې له لیدلو څخه خونداخلم دهغې څېره په هغه وخت کې دومره ښایسته اومعصومه شوې وه چې زما ژبه یې له ستاینې نه ګونګه شوې وه اوپه هغه څېر مې نه شوه ستایلای ،زړه مې بې اختیاره درزیده ،هغه مې دیوې پرښتې په څېرلیدله چې غیردمینې ،پاکۍ ،او وفادارۍ بل توکی یې په څېره کې نه برېښېده.

رویایوه پرښته وه پاک لمنې اومعصومه چې په سترګو کې یې له ورایه سحراوجادو نغښتی وه اوماداحساس کاوه چې بویه ددې پرښتې قدروپېژنم.

په همدې سوچونو کې ورک وم چې دموټر بریک له خیالي نړۍ راپه خودکړم اوویې ویل خپل ټاکلي ځای ته ورسیدو ،دا ډېرښایسته اوسینګارشوی ځای وو ،کله چې له موټره راښکته شو دکلي واړه ماشومان چې نجونې اوهلکان ول اودمیوډکې ټوکرۍ یې پرسروې زمونږ دښه راغلاست په موخه راغلل ،دموټرخواوشا کې عجیبه هاها اوغوغا جوړه شوه ما دیوه کلیوال ماشوم څخه میوه واخیسته او رویایوسورګل دیوې کلیوالې نجلۍ څخه دډالۍ په توګه واخیست ما رویا ته میوه ورکړه اوهغې راته هغه ګل راکړ ،ورسته چې مو یوبل ته لاس ورکړ دخلکو له منځه ووتو اودکلي دکورونو پر لورچې دموټر له تم ځای نه لرلیرې ول روان شو ،کله چې کلي ته ورسېدودخلکو په لارښوونه دکلي ملک (وکیل) کره ورغلو ،ځان مو ورته دښځې اومېړه په نامه ور وپېژندل اودا پلمه مو ورته وکړه چې دعسل (رخصتۍ) میاشتې لپاره راغلي یو ، دکلي ملک ته مو وویل چې موږدلته دیوڅوشپواو ورځو تېرو لو لپاره راغلي یو ،دکلي ملک هم په پراخه ټنډه ومنله اودکلي یوې اویا کلنې ښځې کره چې یوه خونه یې دکراه لپاره درلوده بوتلواوهغه خونه یې راته په کرایه راکړه اوددې ترڅنګ یې په زړې بوډۍ ټینګارهم وکړچې زموږ ښه پالنه اوسمبالنه وکړي ، بوډۍ چې په ملاهم کړوپه شوې وه له موږ څخه ښه پالنه وکړه اوهغه خونه چې دکورسره یې نږدې وه زموږپه واک کې راکړه ،دبوډۍ یوه بیداره اوژوندۍ ښځه وه مننه موورځنې وکړه ، لکه څنګه چې غرمه نږدې شوې وه نو رویاهم یوه نیم خامه هګۍ راپخه کړه اوپه ګډه موډوډۍ وخوړله ، رویالږه ستړې شوې هم وه نودواړه بیده شوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مازیګرپرمهال دکلي ښایسته ،اوپسول شوي غرونوته دچکرلپاره لاړو آسمان صاف اوشین ؤ،لمرخپلې وروستۍ آتشیني وړانګې دغروشاته پټولې غرونه دپسرلي په شنوپوښل شوي وو اولمنې یې دطبعي ګلانو څخه ډکې وې.
مااوهغې دخپل سري راشنه شویوګلانو په منځ کې په قدم وهلوپیل وکړاو د سحرایي ګلانوپه منځ کې بې له کومې وېرې دخوندونوپه نړۍ کې روان وو ،په لاره کې به چې هغې کوم سورسحرایي ګل ولیدهغه به یې له بوټي راوشکاوه اوماته به یې په ډېره مینه راکړ مابه هم هغه ګلان چې زمامحبوبې راکول ګېډۍ کول ،دسحرابېلابېل اورنګارنګ ګلان موسره ټول کړل اوهمداسې روان و څویوه لښتي ته ورسېدوچې ګردچاپېره ځنې ونې ولاړې وې،موږهم په ډېرې مینې اوتلواردیوې ونې لاندې ودرېدو ! زموږخواوشاسره سپین ،زیړ او... سحرایي ګلان غوړېدلي ول ،اوبه هم په یوه تنګ ځای کې یوه سندریزه فضاجوړوله ، اویوخاص موسیقیت یې دې سیمې ته وربخښلې وو.
اسمان هم خپل رنګ لږلږ کماوه اودورځې واکمني یې شپې ته سپارله ،دوه کوترې چې یوه سپینه اوبله توره وه دپروازپه حال کې وې ،مادطبیعت دښکلا نه خوند اخیسته اوکه رښتیاووایم نوتراغیزې لاندې یې هم راغلی وم ،رویا چې ډېروخت را څخه لیرې وه ، خواته مې رانږدې کړه ، په غېږکې مې ټینګه کړه اوښه خوندوره بیچو(مچو) مې ترې واخیسته.هغې ددې مچو پروړاندې چوپتیا غوره کړه او څو شېبې ورسته یې موسکا پر شونډو خوره شوه اوزما سترګوته یې وکتل.
یوځل مې بیا هغه په غېږکې ټینګه کړه اوشونډې مې دهغې پرشونډوکېښودې ،داځل لکه څوک چې دخُمار له اکره راوتی وي،لا سونه یې زماتر غاړې حلقه کړل اوخپلې ګرمې ،شرابي شونډې یې زماپه شونډوکې کېښودې.
دهرې مچوسره مودمینې لمبې لاپسې زیاتېدې او څوشېبې وروسته مې په بشپړه توګه دهغې دبدن ګرمي احساس کوله ،هغې لکه څانګې ، د ونې په خوا کې خپل سر زماپرولي ایښی ؤ،اوویښتان یې زماپرمخ لکه ملهم ،ورو ورو مږل.
په دې حال کې چې زموږ مچوګانې پرله پسې یودبل شونډې ښکلولې ،دې په لړزېدلي اوازوویل:((وېرېږم بهمنه... وېرېږم...))
ومې ویل: دڅه شي څخه ؟))
ځواب یې رانکړ ،لاسونه مې له ملا څخه یې خلاص شول ،سره ګلان دځمکې پر مخ ولوېدل هغې وژړل ،فکر مې وکړ چې زما دکړنې (کار) څخه لکه چې خپه شوې ده په

(c) ketabton.com: The Digital Library

همدې دلیل مې په غېږکې ټینګه کړه اودبخښنې په غوښتو سربېره مې ورته وویل چې مینه درسره کوم او دخپل ناځاپي کړنې بیا هم بخښنه غواړم ،په خدای مې ورته قسم یاد کړ چې مینه ورسره لرم ،هغې په داسې حال کې چې داوښکو ډکې سترګې زما پرلور راواړولې او یوې خوندورې موسکا یې شونډوته دګلانوڅېره ورکړه زماپه غوږ کې یې وویل:

بهمنه زه هم قسم کوم که چېرې له مرګ سل کاله وروسته مې قبر وسپړې او زړه مې شته وي نو وبه ګورې چې پرې لیکلي یې دي یوازې له تا سره مینه کوم

په داسې حال کې چې دتل لپاره به زموږمینه ژوندۍ وي اودواړه به خپل قسم په یاد ساتو او وفاداربه یې اوسو.

که څه هم زه هېڅکله تردې دمه دخپلې مینې څخه نه یم غافل شوی اوتر څو چې ژوندی یم وفاداربه یې اوسم.

په دې نه هېریدونکو شېبو کې دڅه مودې لپاره زه اوهغه دواړه د ونې لاندې ولاړ وو او ورسته په داسې حال کې چې ځوبېلابېل ډولونه ګلان موسره راټول کړي ول دکلي پرلورروان شو دلارې په منځ کې داسې یو ځای ته ورسېدو چې غرونه سره غاړه غړۍ شوي ول اوغرېکې منعکس کېده اوبېرته اوربدل کېد ه په دې ځای کې زه هم د رویا په غوښتنه ودرېدم او هغې چې سترګې زما په سترګو کې خنبې کړې ،نارې کړې:

بهمنه مینه درسره کوم ....غږ په غرونو کې تاوراتاو شواوبېرته زموږ غوږوته را ور سېد ،په ځواب کې یې ما هم په چیغووویل:

(زه هم تاستایم ،اوحاضریم چې ځان....)

لاسونه یې زما پر شونډوکېښودل اوپرې نښودم چې خپله خبره بشپړه کړم.په دې وخت کې مې خبره په غرونو کې وڅرخېده اوواپس منعکس شوه.

وروسته له دې چې زموږ دخندا کتهارټول غرونه محاصره کړي ول بېرته دخپلې خونې پر لور روان شو ،له نیم ساعت مزل وروسته خپلې اجاره کړې خونې ته ور سیدو دخونې وره سره مو بوډۍ ښځه ولاړه وه اوښه تود هرکلې یې بیا هم وکړ د شپې ډوډۍ لپاره یې ډېرښایسته اوخوندور کلیوال ماسته راکړل له هغې مومننه وکړه اوخپلې خونې ته ننوتو او وروسته له ماښامې چې رویا راتیارکړی و،په خبرو موپیل وکړ،په هماغه نه هېرېدونکوشېبوکې چې موږدواړه یوځای وو ما ځان نړۍ کې دځمکې پرمخ نېکمرغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

احساس کاوه ،په هغه نه هېرېدونکو او زړتېرېدونکو شېبو کې چې موږ دواړه سره یوځای وو رویا ځوځولې قسم وکړ چې دزړه له تله را سره مینه لري او ما دهغې دمینې پروړاندې ځان نا چاراوذلیل احساساوه ،که رښتیا ووایم دهغې دمینې ځرګندولوپر وړاندې ما هېڅ نه درلودل ،چې ورته مې بیان کړې وای ،غیرله دې چې عملي مې ورته ښودلې وای چې زه هم ورسره دزړه له کومې مینه کوم.

هغه شپه ما اوهغې دخپلې مینې په اړه په ساعتونو خبرې وکړې ،نږدې دشپې دولس بجې وې چې دیوې ښایسته اونه هېرېدونکې ورځ په یاد مودخوب ځایو نو پرلوري چې رویا تیارکړي ول ولاړو ځوشبې وروسته دسپوږمۍ په رڼاکې چې د رویا بدن ته یې یوډول ځانګړې ښکلاورکوله زما غېږکې پرېوته او ویې ویل :(آه ، زما ښایسته ګله ،زما بهمنه ،زما دژوند هیلې اوامیده ،زما ګرانه اومحبوبه....)

بې له دې چې کومه ګناه یا خطا وکړوترسهاره یودبل په غېږکې لکه دوه صمیمې ملګري په خواږه خوب ویده شو.

اووم څپرکی

وخت په تېزۍ تېرېدو،ما او رویا په ښکلي اوسینګارشوي کلې کې دخوښۍ شپې اوورځې سبا کولې ،هره ورځ به چکر،تفریح اوآس ځغلولو ته تللوا ودشپې به خپلې کرایه شوې خونې ته تللواوارام خوب به موکاوه ،ما اوهغه دواړه چې سره یوځای وو اوشپې او ورځې مو په خوښۍ تېرولې لذت وړ،خوله بلې خوستونزه داوچې هم ما اوهم رویا سره پیسې مخ په خلاصېدو وې اوستونزمنه خولاداچې درویا تره او کورنۍ بېرته په دې نږدیوورځوکې له اصفهان څخه شېرازته راتلل ،پایله داشوه چې یوه شپه ما اورویا تصمیم ونیوچې سبا سهار به په خېر سره شېرازته ولاړ شو،زه چې څنګه شېرازته ولاړم نوله هغه ځایه به تهران ته ولاړشم اوځانته به دځه کار ، او روزګارغم وکړم ،اوخپل ویجاړ شوی ژوند به بېرته راجوړکړم او رویابه هم دغه حال خپل تره ته وای ځوتره یې دپلارسره خبرې وکړي اوپلاریې راضي کړي چې موږ دواړه دهغوی په خوښې اومشوره واده وکړو.

دهمدې مخپتینې پرېنسټ موسبا دکلی له ملک ،سپین سرې بوډۍ ، او ټو لو هغو کلیوالواونوروخلکوسره چې په دې ځوشپوورځوکې یې له موږ سره ملګري شوي ول

(c) ketabton.com: The Digital Library

،خدای په اماني وکړه اودشیرازښارپرلورموحرکت اوچې کله ورسېدو نو رویا دخپل تره کره ولاړه اوژمنه مووکړه چې سبابه په خیرسره ووینو ،به کومه لیدنه کې چې سبا ما اورویا سره درلوده خپلې ټولې وروستۍ خبرې مې ورته وکړې اوومې پتییله چې زه به تهران ته ولاړشم ځانته به یومناسب اوښایسته کاروګورم ،وروسته له هغې به راشم اودرویا له پلاره سره به خپله د واده خبره وکړم.

کله چې سره بېلېدو رویا یوځل بیا راغاړې وته اوقسم یې وکړچې هېڅکله به بې وفایي ونکړي ،غیرله مابه بل هېڅ چا سره مینه ونکړي اویوازې مرګ کولای شي چې زموږ په منځ کې بیلوالی راولي،هغه مهال زموږ د دواړوسترګې له اوښکوډکې وې یو له بل څخه جلا شواودراتلونکي لیدنې پربېکړه موپه تهران کې وټاکله .دیوې نړۍ هیلواوغوښتنوسره او د رویا له هغې مینې سره چې دم ګړۍ رایادېده دشیراز د شپې موټروپه یوه موټرکې کښېناستم اوتهران ته ولاړم کله چې ورسېدم نو نږدې سهار و لومړۍ خو مې زړه و چې دحمید دوی کره ولاړ شم خو چې کله مې له ځانه سره سوچ وکړ ، نو دا راته ښه ونه اېسېده ځکه زه دحمید پور وړی وم ، او ما سره هېڅ پیسې هم نه وې ، نو له ځان سره مې هوډ وکړ چې ترڅو مې همدلته ځانته یو مناسب کار نه وي پیدا کړی دحمید کورته نه ورځم ، ځکه اوس څه بل ډول ګومان ونکړي نو همدا لامل و چې ترو (راساً) درمیلمستون پرلور ورغلم او یوه خونه مې په کې اجاره کړه ، سبا ورځ چې راته کوم ځای معلوم و اوڅوک مې پېژندل ټولوته ورغلم خو له ټولو ناهیلې راغلم او بېرته مې په میلمستون کې ستړي اوستومانه واړول ، څو ورځې همداسې سرګردانه او لالهانده دکار پسې وګرځېدم ، هر دفتر ته به چې ولاړم غیر دمنفي مې بل ځواب نه اورېده ، اوس مې نو کار داو چې هره ورځ به مې داعلاناتو د ورځپاڼې لومړي کالمونه لوستل چې چېرته او کوم دفتر څوک جذبوي ، کله به مې چې دکوم دفتر اعلان ولید نوسمدستي به مې ځان ور ورساوه خو له بده مرغه هلته هم دپېژند ګلوۍ ناروغي وه یانې خبر به شوم چې ددفتر رئیس صاحب دلته دخپل یارانو او دوستانو ، زامن ، لوریانې یا دهغوی کوم بل څوک جذب کړي دي او زموږ بست نوربشپړ شوی دی !

په پایله کې دمجبورۍ ورځې دحمید کورته ورغلم ، حمید زما په لیدلو ډېر خوښ شو ماهم ورته دخپل راتګ څخه تردې دمه ټول حال ووایو ، پوه شو چې له یوې خوابې کاره یم او له بلې خو ا پیسې نلرم نو ولاړ او له پلار څخه یې څه روپۍ دخپلې اړتیا په نامه واخیستې او ټولې یې ماته راکړې او ټینګار یې راباندې وکړ چې دستونزو پروړاندې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ودربړم ، څو یو مناسب او ښه کارپیدا کړم له هغه مې مننه وکړه او دخپل میلمستون پته مې ورکړه ، نږدې یوه میاشت کار پسې وګرځېدم او ډېر کوښښ مې وکړ چې یو مناسب کار ځان ته پیدا کړم او درویا پسې په مرکه ولاړشم خو بیا هم له بده مرغه چې بریالی شوم .

یوه ورځ چې ډېرخپه په میلمستون کې ناست وم ، حمید راغی او یو لیک یې راکړ چې رویا د ده دکور په پته ماته را استولی و ، خو حمید ډېر مهم کار درلوده نو له ما څخه یې اجازه وغوښته او ژمنه یې وکړه چې بیا هم زما لیدو ته راشي ، دحمید له تللو وروسته ما په بیړه درویا لیک راخلاص کړ او په لوستلو مې پیل وکړ خو دهرې کرښې په لوستلو مې دسترګو دید پسې کمېدو او نږدې و چې په ټپه کښینم ، کله مې چې لیک بشپړ کړ نو ومې ویل نه ، باور نه کوم ، هغه څه چې مې لوستي دي حقیقت وي . هرو مرو یې رویا د دې لیک لیکلو ته اړکړې ده !
خو نه ، دا د رویا لیک و ، مګر رویا خو قسم کړی و چې ترابده به زما سره مینه کوي رویا خو به تل دمینې او صمیمت خبرې کولې ، نو څنګه یې ټولو شیانوته دپای ټکې کېښود او ټول هغه څه او اړیکې چې زما او ددې ترمنځ وې سره ویې شکولې . شاید ددې لیک یوه موخه به داهم وه چې زه د رویا دوی کورته په مرکه ورنشم په هرحال ددې خبرې دسپیناوي او مشورې لپاره دحمید کورته ورغلم ، دلیک ټول متن مې ورته شفاهي ووایه او هیله مې ترې وکړه چې یوه دحل لاره راته وښایې او په دې هکله راسره مرسته وکړي نو لکه څنګه چې درویا دتره دکور ټیلیفون نمره راسره وه نو دحمید څخه مې هیله وکړه چې خور یې هم له موږ سره لاړشي . څو یو ولسي ټیلیفونځي (P.C.O) څخه ورته ټیلیفون وکړي او رویا ټیلیفون ته راوغواړي او څنګه چې رویا غوږی واخیست نو ټیلیفون ماته راکړي چې زه په خپله ورسره خبرې وکړم او حقیقت معلوم کړم.
حمیدښه کلکه ژمنه وکړه او ټول جریان یې خپل خورته ووایه او وروسته درې واړه دیوولسي ټیلیفونځي پرلور روان شو ، ماشپرازته زنګ وواهه ، کله چې درویا دتره په کور کې چا غوږی پورته کړ نو ما سمدستي غوږی دحمید خورته ورکړ دحمید خور درویا پوښتنه وکړه او ټینګاریې وکړ چې غوږی رویا ته ورکړي ، خو مخامخ (مقابل) لورې وویل چې رویا له خپل نامزد سره دواده سامانونو داخیستلو لپاره تللې ده او شونتیا لري چې ډېره وځنډېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله مې چې داخبره واورېده نو نږدې وچې په چیغو چیغو وژاړم ، اوس مې نو باوروکړ چې دالیک پخپله رویا لیکلی و ، په همدې دلیل حمیداوخورېې ډېر ټینګار وکړ چې دهغوی کره ولاړشم ، خو دهغوی څخه مې بخښنه وغوښته او وروسته تردې مې ورسره خدای په اماني وکړه او په ډېرکرغېړن اکر له هغه ځایه دمیلمستون پرلور راروان شوم ، کله چې میلمستون ته راورسېدم نو درویا لیک مې یو ځل بیا پرانیست او په لوستلو مې پیل وکړ ، رویا په دې لیک کې داسې لیکلي ول:

((زما ګرانه بهمنه !

سلام ګرانه ، یوه میاشت زما او ستا دلېدنې څخه تېره شوه ، خو تا بیا هم دخپلې کړې ژمنې په خلاف زما پوښتنه ونکړه او یو ځل مې هم پوښتنې ته رانغلې. زما سترګې تل منتظرې وې او ستا لیارې یې څارلې ، خو تا بیا هم هغه ددغې کړاو څخه ونه ژغورلې ، رښتیا چې یوه میاشت ډېر وخت دی چې دانسان په ژوند کې بدلونونه راولي ، ته بویه زما دژوند په اړه ډېر ځیر واوسې او زماژوندته ډېره پاملرنه وکړې په د ې دومره وخت کې زما پلار ارام ناست دی او زما دژوند په هکله بېلابېلې مخپټیینې کوي چې له بده مرغه ستا ډېر ځنډېدل لامل شول چې زه دهغه دغوښتنو څخه یوې غوښتنې ته تن کېږدم.

زما ګرانه بهمنه ، ممکن دا زما وروستی لیک وي چې تاته یې دراستوم ، خو له تا څخه هیله کوم ، پرځای ددې چې له ما څخه کرکه وکړې دا لیک ، زموږ دمینې دوروستۍ خاطرې په څېر له ځان سره کلک وساته ، په هرحال دا تا پورې اړه لري چې څه پرې کوي. که نه غواړې چې ویې ساتې ، نو ویې شکوه ، ویې سوزوه او هرڅه چې دې زړه غواړي هماغه چم پرې وکړه.

زما دزړه سره ،زه چې اوس دالیک تاته لیکم نو شپه له نیمې تېره ده ، یوه ډېره توره او تیاره شپه او شاید خطرناکه هم !

ښه پوهېږم چې په دې دومره اوږده مهالي واټن کې تا زمالپاره ډېر بې خرته کارونه کړي دي او شاید یوه شپه هم زما له کبله په ارامه او اوسیله ویده شوې نه اوسې خو اوس چې دالیک لیکم هیله کوم چې نازکې او ښایسته سترګې دې هرګوره په ګلورین خوب وېدې شوي وي.

څومره درسره مینه کوم ، حتی دومره مینه درسره کوم چې اټکل یې هم نشم کولای ډېرمې زړه غوښتل چې یوځل بیا تا وګورم او هغه څارونکو سترګوته ووایم چې نور زما څار ونکړي ځکه نن شپه چې دمیاشتې وروستۍ شپه هم ده هرڅه پای ته رسېدلي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نن شپه ترټولو شپو هم توره او هم تياره ده ، رښتيا نن شپه نهه ويشتمه شپه ده او سپوږمۍ هم له اسمان څخه مروره شوې او تللې ده . خو سهار سهار چې لمر بيا خپلې زرينې وړانګې خوروي او خلک بيا خپل کار له سره پيلوي نوره به دلته نه يم.
رښتيا زه نور نشم کولای چې دلته پاتې شم ! زه اوس په زوره د احمد چنغله (نامزد) شوې يم ، لکه څنګه چې پخپله هم ښه پوهېږې چې زما دليوالتيا په خلاف داکار شوی دی ، او احمد چې له هرډول مهارت او مکارۍ څخه چې کاراخيستی زما پلارېې راځي کړی. او ته يې ديوه بدمرغه او بدفعله سړي په توګه ورته پېژندلی يې او وروسته له هغې يې په خپله ګرنه (اصطلاح) زه ددې لپاره چې ژغورل شوی واوسم او ژوند مې له تباهۍ نه بچ شوی وي خپله کړې يم......
پلار مې چې هم يو بدمرغه او ځان غوښتونکی سړی دی ، د احمد خبرې يې منلي او بې له دې چې د خبرې سپيناوی وکړي زه مجبوره کړم چې د احمد سره ګډ ژوند پيل کړم او ټاکل شوې چې په دې نږدې راتلونکي کې سره واده وکړو .
زما ګرانه بهمنه ، له بده مرغه بايد ووايم چې د اڅو ورځې کېږي چې ما د احمد په وسيله خپل تبر عمل (پوډر) له سره پيل کړل ، زه اوس يو ځل بيا بده او چټلې نجلۍ شوی يم او ستا په څېر ديوه پاک او سپېڅلي انسان هېڅ کله ښځه کېدای نشم ، زه اوس فاسده يم او بايد لکه احمد دفاسدانو او پليتو خلکو سره واوسم ، پلارمې په دې خبره چې زه به د احمد سره واده وکړم ډېر خوشحاله دی ، ځکه احمد پېژندل شوی دی. هرڅه ورسره دي ، پيسې لري ، د شهرت څښتن دی ، او بالاخره موټرې او نور توکي لري او زما پلار هم ددې پيسوپسې نه ګرځي چې دايې له کومه کړي او آيا د حلالې لارې يې ګټلي او که له حرامې ، هغه ته يوازې پيسې ارزښت لري او بس !
اصلاً هغه نه غواړي چې د انسان باطن وګوري يوازې د ظاهر پسې يې ګرځي او د احمد په څېر هلکان چې دده زومان شي نوهغه خو پرځای پرېږده خو افسوس دا چې زما پلار هېڅ کله ماته ونه کتل او څه يې چې زړه غوښتل هماغه يې وکړل چې ښه بېلګه يې دادی نننۍ ورځ ده چې د خپلو غوښتنو لپاره يې زما ژوند قربان کړ .
زما پلار له دې پيوستون څخه ډېر خوشحاله دی ، او د احمد پشې شاه هم دهغه د موټرو مال ، دولت ، نفوز ، او نورو شيانو په اړه خبرې کوي ، دهغه پاملرنه يوازې همدې توکوته ده . خو دانه ګوري چې احمد څومره پست او بې شخصيته انسان دی چې په دې اړه د احمد په اړې څبرې راسپړلو کې زما زيارونه هم عبث شول او زما چيغو او کوکارو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما دپلار په زړه باندې زره اغیزه هم ونکړه ، او هماغه خپله رنده (ضد) یې ټینګ کړی دی او غواړي چې زه او احمد سره واده وکړو . شاید ډېر مور وپلار همداسې وي ، هغوی فکر کوي چې نېکمرغي او خوشحالي یوازې په پیسو او دولت کې ده ، دداسې مور وپلار لپاره هېڅ کله دا ارزښت نلري چې دغه پیسې له کومې لارې لاس ته راځي آیا حلالې دي او که حرامې ، هغوی حتیٰ خپلې پېغلې خویندې او لوڼې زړو سړوته هم دپیسو پرورانده ورکوي او که ساده یې ووایم نو خپل اولاد او دزړه ټوټې دپیسو پروړاندې پلوري او په دې اړه هېڅ کله سوچ هم نه کوي چې زموږ دلورانو ګانده به څنګه وي ؟ !
زه هم ددغو غلطو او احمقانه فکرونو قرباني یم چې مورپلار مې دخپلو غوښتنو قرباني کړې یم .
احمد زه ګواښلې یم چې څومره ژر کېدای شي دغه ښارپرېږدو ، ځکه هغه زما اوستا په هکله په هرڅه پوهېږي ، نو ددې لپاره چې کومه ستونزه ورته پیدا نشي ، غواړي چې موږ چېرې لرې ددې ښاره څخه ولاړ شو او هلته ښه په ټنګ ټونګ خپل واده ونمانځو .
بهمنه ، له تا څخه په ډېر درنښت هیله کوم چې ددې سکالو پروړاندې کلک او غلط غبرګون ښکاره نکړې ، ځکه زه نور واقعاً ستا په ښه نه راځم او ددې لپاه چې زه بیا هم په پوډرو روږدې شوې یم نو ته هم داځل زما ددرملنې توان نلرې نو هیله کوم چې ما هېره کړې او رښتیا احمد هم داکار په قصدي توګه کړی دی ، ځکه چې زه یې تل په پنجوکې محاصره اوسم او بیا هم له تا څخه هیله کوم هغه کوم رحم ، زړورتوب او ځواني چې ستا په وجود کې ده دهمغې له مخې ما وبخښې او ما دتل لپاره هېره کړئ. سبا به زه او احمد زما دخاطرو له ښار څخه کډه وکړو خو زما زړه به همدلته پاتې وي. ځکه یوه نجلۍ یو زړه لري او کله چې هغه چاته ورکړي نو غیر له هغې هېڅ کله هغه بل چاته نشي ورکولای .
زما په اړه خو همداسې دی . زما ګرانه بهمنه ، زما مینې او هیلې ، له تا څخه هیله کوم پرځای ددې چې اوښکې تویې کړې ، خپل زړه ته غم ورکړې او په غوسه شې کوښښ وکړه چې ما هېره کړې . او زما لکه دغره په څېر عظیمه ګناه راته معاف کړې ، البته یوازې همد ا یوه غوښتنه زما نه ده بلکې بله غوښتنه هم شته هیله لرم چې زموږ دپاکې او رښتینې مینې په پار ورته داحترام په سترګه وګورئ ، او زما دګناه کارې ، ناولې او پلتې نجلۍ چې په خپلو ګناهونو کې به سوځم او کېدای شي په همدې ګناهونو کې مړه هم شم ، هیله ومنې ! !

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما ګرانه دالیک به هغه وخت تاته در رسېږي چې زه به نور ستا په څنګ کې نه یم او ته به ما همداسې سر په سر ښکنځې او لعنت به را باندې وايې ، تل به مې له بې وفایۍ او دغه ناکاره کړنو خبرې کوې، خبرې څه چې اوښکې به هم لکه سیلاب تویېیوې ! خو دزړه سره : ته بویه هېڅکله اوښکې تویې نکړې ، وخانده ، دومره وخانده ، چې ټول غمونه دې په خنداکې ورک شي.

وروسته له هغې ماسره ژمنه وکړه ، که چېرې دې په کومې نجلۍ سترګې خوږې شوې او دزړه مراندې دې ورسره وګنډل شوې نو په رښتینې او حقیقي توګه ورسره مینه وکړه ،دومره مینه چې زه دې بیخې هېره شم !

دا دیوې مظلومې نجلۍ عاجزانه غوښتنه ده چې دژوند تروروستۍ شېبو پورې یې درسره مینه کوله.

بهمنه ! زه هغه وخت ستا له مینې خبره شوم او پرې پوه شوم چې زما زړه نور مړو او خپله مې هم په فساد کې ډوبه شوې وم ، نو په همدې وخت کې و چې زه په یوې نوې سکالو پوه شوم ، او ډېر زیات تعب مې وکړ ، له هغې حقیقت څخه خبره شوم چې تا له ما څخه پټ کړی و او زه چې کله ترې خبره شوم نو په خپل ځای کې همداسې وچه شوم او له ډېر هیجان اوستاله قربانۍ نه په ژړا شوم چې حتی لکه باد چې پاڼه رپوي ورسره رپېدم هم ، خوستا له نیت او خلوص څخه بویه دهمداسې کارونو تمه وکړو ! نه پوهېږم په کومه ژبه او په څه ډول له تا څخه مننه وکړم ، ددې لپاه چې زما ددرملو له کبله دې پوره یو کال په جبل کې تېر کړ او دغلا په نامه هغه دروند او وزمین پېټی دې په خپلو ولو واخیست خو هېڅ کله دې ونه غوښتل چې زما ابرو او عزت برباد شي.

زه نه پوهېږم چې څنګه ستا داډول مینه او قرباني جبران کړم ، هېڅ نپوهېږم چې څنګه ؟ هېڅ کار هم نشم کولای غیر له دې چې ستا مېړانې ، مینې او انسانیت او سړي توب ته په کراتو کراتو آفرین ووایم، او اوس چې تا نشم لیدلای نو مجبوره یم چې ستا انځور (عکس) ته په ګونډو شم او لکه مار اوښکې پسې تویې کړم.

تا هرڅه حتی ، کورنۍ ، کار، ابرو ، عزت او ....نادیده ونیول ، هرڅومره ملامتې تورونه اوپرې دې په سرواخیستې او زما درملنه دې وکړه ، خو زه دې ددې دومره کارونو پرورړاندې څه کولای شم ، هېڅ ، بس یوازې هېڅ !

(c) ketabton.com: The Digital Library

رښتيا دامهال زما ژبه بنده شوېده زړه مې مړ شوی دی او روح مې هم نه پوهېږم چې څه پرې شوی دی. نورمې سترګې دکاغذ پرمخ کرښې نه وینې او لاسونه مې هم دليکلو توان نلري ، اوښکې مې نورنه پرېږدي چې خپل ليک وغځوم.

اوه ، زما خدايه نور دخپل زړه درزا اورم ، وينه مې بدن کې وچه شوېده ، لاسو او پښو مې کار پريښی دی.

ستا دښايسته سترګو سره نوره خدای به اماني کوم ، اوښکې تويیوم ، او بيا هم هيله کوم چې ما وبخښه ، زه يوازې ستا څخه بخښنه غواړم !

هيله منه يم ، چې دګاندې مينه او ژوند کې دې خوشحاله واوسې ، دومره خوښ او خوشحاله چې خپل تېر ژوند دې هېر شي چې ګوندې تا هم ((رويا))په نامه دکومې نجلۍ سره مينه کوله .

په دې توګه له تا سره دتل لپاره خدای په اماني کوم او هيله لرم چې په خپلو کارونو کې بريالی واوسې ، هغه څوکه چې دژوند ترپايه پورې تانه هېروي او دتل لپاره تاسره مينه کوي ، ستا رويا .))

درويادليک له پرله پسې لوستلو څخه نږدې ول چې ليونی شم خو يوازې مې په اوښکو بسنه کوله او لکه څنګه چې ډېر ناکراره وم له ميلمستون څخه بهر راووتم دساقي خانې پرلور چې دميلمستون سره نږدې وه روان شوم او ښه ډېر شراب مې وڅښل ، وروسته له هغې بې له دې چې کومه موخه ولرم او يا چېرته کارولرم په کوڅو سرشوم ، په يوې او بلې کوڅې کې ګرځېدم.

زما دژوند بربادي له همدغه ځايه پيل شوه ، اوس نو زما ژوند رنګ نه درلود او نور نو ديو ښه او مناسب کارپسې نه ګرځېدم ،هرډول کاربه چې په مخه راغی دخپلو شرابو داخيستلو لپاره به مې کاوه ، حتی موټرې به مې هم وينځلې ځکه چې پسې لاس ته راوړم .

کومې پيسې مې چې ددې لارې لاس ته راوړلې په هغې به مې هره شپه شراب څښل او ساقي خانو کې به ورپسې ګرځېدم ما دځان سره تصميم نيولی و چې ځان تباه او برباد کړم ، او زما دبربادۍ لپاره ترټولو ښه لاره همدا وه.

شپه او ورځ به مې دخپل غم دليرې کيدلو به پار دومره شراب څښل چې حتی نور به ګنګس او مست شوم او لرې شپبې لپاره به دشرابو په زور هرڅه رانه هېر شول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

رښتیا هم که دغه کار اومستي نه وای نو پوهېږم چې څنګه به مې ددغې غمونو او رنځونو پروړاندې مې مقاومت کړای وای او څنګه به ددغې غمونو څخه تښتېدلای وای او شاید که ساقي خانې نه وای نوزه به تراوسه دغمونو او رنځونو دلاسه خاورې شوی وم . یوازې دساقي خانو غېږې وې چې دڅو تېرېدونکو شېبو لپاره یې زما هرڅه هېرول ، ځینې شپې خو به مې دومره شراب وڅښل چې خپل واک به مې له لاسه ورکړ او دساقي خانې څخه به دراوتللو پرمهال ددیوالو نو سره ټکر کېدم او هماغسې مست او خوشحاله به مې ځان په راښکودو ، راښکودو یو کونج ته رساوه او همله‌ته به ترسهاره ویده وم ،ددې لپاه چې په کراتو کراتو یې زندان او روغتون ته په همدغې جرم بوتلل شوی وم نور نو دهر ځای پازه والو زه پېژندلم او چې چېرته به پروت وم نو چا به راسره کار نه درلود . زه اوس یو بشپړ شرابي شوی وم او یو داسې شرابي چې ګومان مې کاوه که شراب ونه څښم نو مړ به شم ، کله به چې شراب راونه رسېدل نو ډېر بد ځان درد او لړزې به پسې واخیستم ، پښې او لاسونو به مې کار پرېښنود ، ژبه به مې وچه شوه ، او ستونې به مې داسې بند ، بند کېده چې ما ویل او س ګواکې مړ کېږم.

هره ورځ به مې تربلې ورځې زیات شراب څښل ، دومره به مې وڅښل چې دخلکو به راباندې زړه خوږېده او همداسې پرله پسې به یې راته نصیحت کاوه چې نور دا فضول او بې ځایه شراب څښل بس کړم.

هغوی به ویل که زه همداسې شراب څښلو ته ادامه ورکړم نو لیرې نه ده چې یوه ورځ دهمدې ساقي خانو په یوه کونج کې همداسې بې کسه او بې وسه مړ شم ! او ما چې یوازې دمرګ غوښتنه درلوده نو خپل کارته مې ادامه ورکوله او هېڅ ډول وېره مې له مرګه څخه نه درلوده ، خو له بده مرغه چې دمرګ هم زه وېر شوی وم او په هېڅ ډول کړنو مې پوښتنې ته نه راتلو .

زه یو جوارګر وم داسې جوارګر چې دخپل ژوند په (دو) کې مې هرڅه بايللي ول ، یوازې غرورمې پاتې و . هغه غرور چې دمینې له چینې څخه یې اوبه څښلې . او همدا مینه وه چې ماورته دخپل ژوند څخه هم ډېر ارزښت ورکړی و. عجیبه خو داوه په ساقي خانې کې به چې زه کله دچاسره مخ شوم نو هغوی به هم زما په څېر د ورته ناروغۍ څخه سر ټکاوه او ساعتونو ، ساعتونو به سره ناست وو ، چې په پای کې به موږ ټولو یوځای دډېر خوږ و او ترخو خاطرو وروسته سره ژړل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه مې یاد دي چې یوه شپه یو ځوان سره مخامخ شوم چې هغه هم په مینه کې ماته خوړلې وه او ماسره یې یوځای شراب وڅښل ،ددې له کبله چې ما ډېر ژړل او اوښکې مې تویېدلې نو زما ژړاته ټینګ نشو او خدای په امانې یې وکړه اوولاړ دهغه له تګ وروسته زما ژړا زوره وره شوه ،اودومره کوکارې مې وکړې چې په ساقې خانې کې ټولوناستو کسانو اوربدلې اوپه لوړاواز مې درویا نوم په وار وار تکراراوه او پرځمکه ،ځمکه مې سرواهه .په دې وخت کې یوه ښځه چې تل یې شراب ځښل اوزما ځوکۍ ته مخامخ ناسته وه اوزما دژړا څخه هم اریانه دریانه شوې وه مخ زما پر لور راواړاوه اوویې ویل:
(ملګریه ،زما واوره ،هېڅکله دښځې پسې مه ژاړه)
هغې ته مې وویل(اخرما خودهغې سره دزړه له کومې مینه کوله ،نشم کولای چې هېره یې کړم ،نشم کولای.)
په تېزۍ سره زما دخبرو په منځ کې راولوېده او ویې ویل:(یوه ښځه که هرڅومره ښایسته حسینه ،زړه راښکوونکې او....اوسي هېڅکله ستا په یوې اوښکې هم نه ارزي ، زما واوره ، دیوې ښځې له کبله هېڅکله اوښکې مه تویوه او...
خوایا ما کولای شول چې درویا پسې ونه ژاړم ،اوآیا ما کولای شول چې هغه هېره کړم !
نه هېڅکله ،ما نشو کولای چې رویا وېره کړم ،نو همدا لامل و چې دخپل غم غلطولو لپاره به مې شراب څښل.
رښتیا شراب څه ښه شی و د دردمنو لپاره اویاهم زما لپاره ؤ ،ما په ځینې شپې دشرابو په څښلو کې دومره افراط وکړچې نوربه بې هوښه شوم ،دومره شراب به مې وڅښل چې ځیګربه مې سوځیده اوځان به مې اورواخیست اودومره به بې ډبه شوم چې دخپل ځان واک به مې دلاسه ورکړ.
یوه شپه چې دعادت سره سم یوې وړې ساقې خانې ته ننوتم نوتصمیم مې ونیوچې ترنوروشپوزیات شراب وڅښم .همداسې پرله پسې مې دشرابوغوښتنه کوله دساقې خانې مالک څوځلې شراب راولېږل خوما همداسې پرله پسې پیکونه (ګیلاسونه) په سراړول ،اخرمې دومره افراط وکړچې داشپه نورله پښوو غورځېدم اوځای په ځای لکه معیوب کښېناستم ،اوترلږې شېبې وروسته بې هوښه شوم چې وروسته بیا راته دساقې خانې خاوند کیسه وکړه چې کله بې هوښه شوم نو حالات مې خراب شول هغه دوارخطایۍ له امله ډاکټر راغوښتی وچې ما معاینه کړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډاکټرله معاينې وروسته امرکړی وچې هرڅومره ژرکېږي ما روغتون ته بوزي دساقي خانې خاوند هم چې لاس اوپښې شوې و سمدستي پوليسوته خبر ورکوي اوټول حالات ورته بيانوي ، پوليس امبولانس راغواړي اوما روغتون ته رسوي.
نږدې شل ساعته به روغتون کې بې خوده (بې هوشه) پروت وم خوکله مې چې سترګې وغوړولې نا څاپه درويا سره مخ شوم چې زماسر ته ولاړه وه !!
اوه ، زما خدايه ، آيا اشتباه خو مې نه کوله ، او آيا دا زما رويا وه ، چې دډاکټرانو سپينه چپنه يې په ځان کړې وه او زما دمرستې لپاره راغلې وه ؟
په هرحال په هر اکر کې چې وم ډېر خوشحاله وم ، کوم حال چې ما پيداکړی و ډېر ترې خوشحاله وم او که رښتيا ووايم نوددې ټولو ستاينه هم نشم کولای ، بيا هم هرڅه چې ول زماپه زړه کې ول او ما ترې ډېرخوند اخيسته.
زړه مې غوښتل چې دروغتون له کټ څخه راټوپ کړم او رويا په غېږکې واخلم او له هغې مننه وکړم چې يو ځل بيا هم زما پرلوري راغلې ده ، زړه مې غوښتل چې چيغې ووهم او هغې ته ووايم چې اوس هم ورسره مينه کوم او ستاله کبله په دغې اکر کې رانښکېل شوی يم !
خو افسوس چې توان مې نه درلود او ددې شيمه مې هم نه درلوده چې کومه خبره په ژبه راوړم ، يوه شېبه همداسې اريان دريان پاتې وم ، او له هغې څخه مې سترګې نه اړولې ، هغه هم همداسې غلې زما سرته ووَلاړه وه ، او ماته يې ځيرځير کتل ، خو زما پر لور کتل يې سوچه پردې ول ، داسې برېښېده چې ګواکې زه او هغه سره هېڅ نه پېژنو.
لږ وخوځېدم او ځان مې ځای پرځای کړ. هغه هم ټيټه شوه ، لاسونه يې زما پرسينه کېښودل او په ارامۍ سره يې وويل:
((لطفا مه خوربږه ......))
آه ، زما خدايه ! دا درويا غږ نه و ، خير دا نو رويانه وه ؟
دا زما مينه او هيله نه وه ؟ نه هغه دروغتون نرسه وه ، خو عجيبه داوه چې کټ مټ درويا په څېر وه ، او داسې ګومان کېده چې دوه جوړې خويندې دې واوسي. ډېره شېبه مې همداسې اريا دريان ورته کتل او هغه هم بې له دې چې څه وو ايي غلې ولاړه وه ، او په رډو رډو يې ماته کتل ، په دې وخت کې يوه بله نرسه خونې ته راننوته او هغې ته يې وويل:
((شهلا جانې ، نامزد دې راغلی دی ، غواړې تا ووينې ، ګومان کوم څه کار درسره لري ، زه ولاړه شه ، ترڅو چې ته بېرته راستنېږې زه ددې ناروغ خيال ساتم او...له دې خبرو

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته هغې نرسې چې درويا سره کټ مټ ورته والی درلود . او نوم يې شهلا وه له خونې ووته.

دهغې له وتو وروسته چې زما حال هم لا څه ښه شوی و دنوې رانوتې نرسې څخه مې دشهلا په اړه پوښتنې او ګرو ېږنې وکړې. نوموړې نرسې وويل: که رښتيا وو ايم نو شهلا اوس ، اوس دې روغتون ته راغلې ده او زه هم ورسره لا دومره صميمي نه يم او زه يې په هکله دومره معلومات هم نلرم.،

دشهلا دنامزد په هکله مې ترې پوښتنه وکړه ويې ويل: په دې هکله هم دومره معلومات نلرم ، خوکوم سړی چې شهلا وايي نامزد يې دی ښه ويلون غږ ونکی دی، چې کله ناکله دشهلا سره هم تمرين کوي ، ځکه شهلا ښه اواز لري او دشهلا له قوله دغه سړی دوه مياشتې مخکې په يوه ميلمستيا کې دشهلا سره مخ شوی وروسته له هغې چې کله دې سړي دشهلا اواز اورېدلی نو هغې ته يې دتمرين وړانديز کړی چې ورسره تمرين وکړي ، شهلا هم دغه وړانديز منلی او تمرين يې ورسره پيل کړی دی چې په همدې لړکې ددواړو دپېژندګلوۍ په بهير کې سره نامزد شوي دي ، نو په دې اساس هره ورځ چې دشهلا ددندې وخت پای ته رسېږي دهغې نامزد راځي او دواړه سره يو ځای کورته ځي.

ددې لپاره چې نرسه پرما بدګومانه نشي او زما ګرو ېږنې پرې ناوړه اغېزه ونکړي نورې پوښتنې مې ترې ونکړې ، زما معلومات دشهلا په اړه همدومره ول ، خو په دې هم ښه پوهېدم چې هغه کټ مټ زما دورکې شوې په څېروه ، که چېرې ددې او رويا پيدا ايښت په يوه وخت کې او يو ځای کې شوی وای نو ما به هېڅ کله هم ګومان نه وای کړی چې دادې شهلا اوسي ، په دې اکر کې چې زه په همدې سوچونو کې ډوب وم ډاکټر را دننه شو او ماسره يې په خبرو پيل وکړ او زما دحال پوښتنه يې وکړه ، ديوې وړې او سرسري کتنې وروسته چې دويم ځلي روغ شوی وم اوهغه دچا خبره دمرګ له خولې بچ شوی وم راته مبارکي وويله په دې وخت کې شهلا بېرته راستنه شوه ډاکټر چې شهلا وليده نو دهغې بلې نرسې سره چې تردې دمه مې دهغې نوم هم زده نه و ، ووتل اوزه او شهلا يې يوازې پرېښودو . دهغوی له تګ وروسته ما غوښتل چې دشهلا سره دخبرو لړۍ پيل کړم ، خو له بده مرغه چې دخبرو کولو توان هم راکې نه و.

هغې زما دملاستې ځای جوړ کړ اوروسته له دې چې پوښتنه يې راڅخه وکړه چې څه شي ته اړتيا لرم او که نه راسره خدای په اماني وکړه او لاړه ، دتللو پرمهال يې ماته وويل که چېرې مې کوم شي ته اړتيا پيدا شوه نو دټالۍ (زنګ) بټن دې ووهم

(c) ketabton.com: The Digital Library

دهغې له تګ څخه وروسته مې يوې نا څاپي کرکې ټول بدن محاصره کړ او لامل يې هم همدا چې ددې نجلۍ (شهلا) په ليدلو راته درويا خوړېې او ترخې خاطرې را په يا دشوې .

په هرحال په هغه بحراني شېبه کې له هغې څخه مې ډېربد راغلي ول او نور په هېڅ وجه حاضرنه وم چې په دې ساعت کې هغه ووينم.
په همدې موخه کله چې ډاکټر مې خونې ته راغی او زما په کتنې يې پيل وکړ ماورته دخپل ژوند ټوله کيسه وکړه او له هغه څخه مې وغوښتل چې نور شهلا زما دچوپړ لپاره راوانه ستوي او دهغې پرځای يوه بله نرسه زما ددرملنې او خونې ارامتيا لپاره راولېږي ، ډاکټر ومنله او دهغې پرځای يې راته يوه بله ډېره تېزه ، بد رنګه او کم اوسېلې (حوصلې) نرسه راولېږله ، دغه نرسه نسبتاً غمجنه او غوسه ناکه برېښېده.
په هرحال هغه چې هرڅه وه ماته دشهلا څخه ډېره ښه و ، دې نرسې په دېر زړه سواندې زما پالنه کوله. نه پوهېږم چې ډاکټر دې ته څه ويلي ول چې پرما دومره مهربانه وه او ځينې وخت خو به لاساعتونه زما دچپرکټ ترخنګ ناسته وه او ماسره به يې خبرې کولې او ما ډېرکوښښ کاوه چې ددغې غمجنونتوب او خپګان لامل چې ددغې نرسې په څېرې کې له ورايه برېښېده پيدا کړم ترڅو چې يوه ورځ په خبرو کې دهغې له خبرو څخه پوه شوم چې هغه دخپل بدن دبدرنګ والي څخه رنځ وړي او دخپګان آر لامل يې هم همدا دی. داسې برېښېدل چې هغه ډېره مغروره ده او په هېڅ وجه راځي نه ده چې کوم سړی دهغې دصورت دبدرنګوالي له کبله په هغه رحم وکړي او ياپرې زړه وسوزوي او مينه ورسره وکړي ، نو همدا لامل و چې دې موضوع يې غم لاپسې زيا تاوه.
ددې نرسې دخپګان دلامل په پوهېدو ډېر خپه شوم او دځان سره مې وويل چې رښتيا هم طبيعت څه کارونه کوي ، يوه ښځه دومره ښايسته پيدا کړي چې دحسن ملکه شي او بله دومره بدرنګه شي چې حتی څوک ورته ګوري نه ، او پخپله هم له ځانه وېره کوي او تښتي.
ددې ترخنګ دې ټکي ته هم ځېر شوم چې نوموړې نرسه نه غواړي په دې هکله ترې ډېرې پوښتنې او ګروېږنې وشي. نو دخبرو لوری مې بل لورته واړاوه. بله ورځ هغې دخپل کار په پای کې ، کله يې چې غوښتل له خونې څخه ووځي مخ زما پرلور راواړاوه اوويې ويل: رښتيا ټاکل شوې چې سبا دناروغانو دروحي درملنې په موخه دروغتون په تالارکې يوه غونډه يا کنسرت دڅو خوږ ژبو سندغاړو او هنرمندانو په ګډون جوړ شي ، ستاسې هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس دخدای (ج) په فضل حال لږ ښه شوی او کوای شی چې په دې کنسرت کې ګډون وکړئ ، هغې سره مې ژمنه وکړه چې هرو مرو به ورځم ، سبا زه سره دځو نورو ناروغانو چې لږ څه يې حال ښه شوی و دروغتون ځانګړي شوي تالار ته چې کنسرت په کې ترسره کېده ورغلو ، دې کنسرت ته دهېواد ډېر تکړه او پېژندل شوي هنرمندان راغلي ول چې دناروغانو لخوا په خورا چکو چکو او چيغو بدرګه شول.
په دې وخت کې ناڅاپي وياند خبر راکړمېرمن شهلا چې دروغتون يوه ډېره لايقه او ماهره نرسه ده او مېړه يې چې يو پېژندل شوی ويلون غږونکی دی غواړي په خپل خواږه او زړه راښکوونکي اواز ستاسې چوپړ په پاريو څو خوندورې سندرې ووايي.
شهلا دخلکو دهاها او بدرګو له منځه ددريځ مخې ته جګه شوه او ترځنګ يې يو بل سړی هم روان و چې وروسته خلکو وويل دايې نامزددی ، دواړو په ګډه په خپل زړه راښکونکي اواز سندرې ويل پيل کړل.
دشهلا نازک او زړه راښکوونکي اواز دباور وړنه و ، مخکې تردې مې هم دشهلا داواز په اړه ډېرې ستاينې اوردېدلې وې خو هېڅ کله مې فکر نه کاوه چې دهغې اواز دې دومره زړه راښکوونکي ، جذاب او خوندور وي.
هغې په دومره شور او زوړ سندرې ويلې چې هرڅومره کلک او سخت زړه يې نرماوه کله يې چې لومړۍ سندره پای ته ورسېده نوخلکو دومره بدرګه کړه او دومره چکې چکې يې ورته ووهلې چې ترډېره يې دتالار فضا نيولې وه ، نو همدا د اورېدونکو غوښتنه وه چې هغې څو نورې سندرې هم وويلې ، بيا هم ګډونوالو ټينګار کاوه چې څو نورې سندرې هم ووايي خو شهلا بخښنه وغوښته اوورته يې وويل چې تردې زيات وخت نلري ، او هيله يې وکړه چې ترې خپه نشي ، په داسې حال کې چې بيا هم خلکو په ټټاکو بدرګه کوله ددريځ څخه راښکته شوه.
کله چې کنسرت پای ته ورسېد زه هم دخپلې خونې پرلور روان شوم په داسې حال کې چې دخپلې کړنې څخه چې دنرس شهلا په برخه کې مې کړې وې ډېر پښېمانه وم.
دشهلا اواز پرماژوره اغېزه کړې وه دهغې اواز يوه نغمه او يو ترنګ و چې دزړه له تله يې اوبه څښلې او دحنجرې له لارې يې زړونو ته ژوند وربښه . دهغې اواز دومره خوندور او زړه راښکونکی و چې ما په رښتينی توګه ځان دهغې داواز مين باله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځيني وخت دا شونتيا هم شته چې ځيني لاملونه په انسان ژوره اغېزه وښندي او ورسته دهماغې لاملونو پروړاندې دانسان اند بدلون وومومي ، دشهلا په اړه ما هم همداسې يو اکر درلود او اند مې دهغې په اړه په بشپړ توګه بدل شوی و .
حيران وم په دې چې هغې ددې دومره زړه راښکوونکي اواز سره سره ولې دسندرو فن نه وټاکلی يا ولې سندر غاړې شوې نه وه ، شايد کوم لامل به يې درلود چې زه يې په اړه نه پوهېدم له هغې ورځې وروسته نور ما دشهلا څخه تپښته نه کوله ، بلکې ليوال وم چې دهغې سره خبرې وکړم خو کله به چې موقع لاس ته راغله او دواړه به سره مخامخ شونو هغه به زما له مخې تښتېده او هڅه به يې کوله چې له ما سره مخامخه نشي.
سره ددې چې هغې ته مې ځوځلې ځواب وراستولی و او دغلط پوهېدنې څخه مې په کراتو کراتو بخښنه غوښتې وه خو هغې بيا هم ددې ټولو خبرو سره سره ما سره سم چلند نه کاوه دې اکر تر ډېره ادامه درلوده ، ترڅو چې يوه ورځ ډاکټر زما دکتنې لپاره راغی کله يې چې زما دوسيه او کتنه (معاينه) بشپړه کړه ويې ويل:
((خوشحال يم په دې تاسې ته خبر درکوم چې ستاسې صحت په بشپړه توګه ښه شوی دی او تاسې کوای شئ چې کورته ولاړ شئ !))
ددې لپاره چې يوځل بيا په بشپړه توګه ښه شوی وم ډېر خوشحاله وم ، ځکه پوهېدم چې نورمې دناروغې مهال پای ته رسېدلی دی. غوښتل مې چې څنګه دروغتون څخه رخصت شوم ، ولاړ شم او دځان لپاره کارپيدا کړم او په دې توګه وکولای شم خپل ژوند بيا له سره جوړ کړم. په همدې موخه مې دډاکټر څخه هيله وکړه چې دهماغې ورځې پرمازيګر ماته رخصت راکړي. ډاکټر هم اړوندو څانګو باندې په دې اړه ماته امر راکړ. دهغې ورځې له غرمې وروسته مې خپلې جامې دروغتون له دفتره واخيستې او وروسته دخپلو ګاونډيانو ناروغانو خونوته دخدای په امانۍ په پار ورغلم او روروسته له هغې څخه دنرسانو خونې ته هم ولاړم ترڅو دشهلا اويو شمېر نورو نرسانو سره خدای پا مانې وکړم له نېکمرغه شهلا هم په خونې کې وه او څنګه يې چې سترګې پرماولېږېدې ، بې له دې چې څه ووايي له خونې بهر ووته او زما دخبرې ځواب چې دخدای په امانۍ لپاره راغلی يم همداسې پاتې شو.
په داسې حال کې چې دشهلا ددې کار څخه سخت ناخوښه شوی وم نورو نرسانو ته ورغلم او دخدای په امانۍ ترڅنګ مې ځانګړې مننې هم له هرې يوې څخه وکړې او بخښنه مې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترې وغوښته چې زما سره په دې دومره وخت کې په تکلیف شوې وې، وروسته له هغې همداسې ترو ((مستقیماً)) له روغتون څخه ووتم.
کله چې د ورونو (دروازو) له چوپړ کوونکو سره په خدای په امانۍ بوخت وم ، یوه نرسه په منډه ، منډه راغله او یو وړلیک یې ماته راکړ او راته یې وویل چې شهلا راکړی دی.
ما هغه په جیب کې واچاوه او دچاپړاسیانو سره دخدای په امانۍ نه وروسته د روغتون څخه ووتم.
دروغتون څخه بهر آزادې هوا ماته یو ډول ځانکړی خوندراکړ چې زما روح یې تازه کړ ، داسې مې انګېرله چې ژوند په خپل طبیعي اکر پرمخ ځي او هرڅوک په خپلو کارونو بوخت ول ، دپنځ څرخ هماغسې په خپل اکر ګرځېده او دانسانانو برخلیک یې لټاوه ، دهغو انسانانو چې ډېری یې دژوند له خوږو او ترخو سره بلد نه وو او هماغسې په احمقانه توګه یې خپلو هڅوته دوام ورکاوه ، چې دتل لپاره ژوندي پاتې شي !!
زه هم دیو ډېر وخت بسترېدو ، ستونزو ، اوکړاونو څخه وروسته دهمدغې خلکو په منځ کې بېرته په عادي اکرراغلی وم ، دهغو انسانانو په منځ کې چې سره یو ځای اوسېدل ، خیانت یې کاوه یو دبل پښې یې وهلې ، یو له بل سره یې ښه کول ، یو له بل څخه یې غچ اخیسته او بالاخره دا چې خپلې موخې ته درسېدو په خاطر یانې یوازې دژوندي پاتې کېدو په پارنه بلکې دژوندکولو په پار وو راغلی وم.
حتیٰ داسې انسانان هم په دې ټولنه کې ژوند کوي چې یوازې دانسان نوم لري نور هېڅ ډول سپي توب او لوفري ترې پاتې نه ده .

زه هم دیو څه وخت وروسته بېرته همدې ټولنې او همدې انسانانو ته چې هم ښه او هم بد په کې اوسېدل راغلی وم. په داسې حال کې چې برخلیک لاهماغسې زما په ژوند لوبې او نخرې کولې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اتم څپرکی

هغه شپه زه دويم ځلي هغه ميلمستون ته چې ترمخه مې په کې ځان ته خونه په کراه نيولې وه ورغلم خو داځل يې هغه خونه بل چاته په کرايه ورکړې وه او ماته يې بله کوټه راکړه کله چې کوټې ته لاړم نو يوه شېبه خو همداسې په کوټې کې بې موخې ګرځېدم راګرځېدم څه شېبه وروسته دکوټې په يوه کونج کې کښېناستم او په ښه ژور سوچ کې ډوب شوم تېر شوی ژوند راته په ياد شو يوه شېبه خومې بې واکه وژړل، داسې ګومان مې کاوه چې ممکن په ژړا مې لړزړه سپک شي او څه غم مې کم شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو له بده مرغه چې اوښکو مې هم زړه ته تسکين رانکړ ، دغم مراندو مې لاهماغسې زړه سکونډه ، او په ارام يې نه پرېښودم ، په همدې وخت کې ول چې ناڅاپې د ((شهلا)) ليک را په زړه شو ، هغه مې له جيب څخه رابهر کړ او ومې لوست ، هغې په دې ليک کې د ډېرسپما څخه کاراخيستی و او خُلاصه يې ليکلی و چې داسې و : پرون زموږ نامزدي لغوه شوه ، که غواړې چې ما ووينې نو زما پته داده ... دوه درې ځلې مې کاغذ واړاوه راواړاوه خو نور څه په کې نه ښکاريدل ، دشهلا ددې کار څخه چې يو دم يې خپله ګروهه بدله کړې وه ، ډېر خوشحاله شوم او په داسې حال کې چې حيران هم وم ليک مې ونغښت او دخپل پطلون په لاندينې جيب کې مې کېښود او دامې دځان سره وپتيبيله چې که چېرې وخت راسره پيداشو او مناسبه موقع په لاس راغله نويوځل به سرورښکاره کړم په هغه شېبه کې مې بېلابېلو او ډول ډول فکرونو ذهن محاصره کړ ، کله خو به مې وويل چې همدا اوس دشهلا کورته ولاړ شم اوورته ووايم چې ما نور ددې اکره وژغوري ، ددې لپاره چې دا درويا سره کټ مټ ورته والی لري نو زما سره دې واده وکړي چې درويا ياد پرې تازه کړم او په دې پلمه به زړه ته مې هم تسکين وشي .

خو ډېر ژر پښېمانه شوم او ديو ډول نا اشنا کرکې احساس به مې وکړ او ددې لپاره چې هغې تردې کچې درويا سره ورته والی درلود نو ما به رنځ وړ ، سربېره پردې کله چې زه په روغتون کې بستر وم او ددې کړنې به را په زړه شوې نو نور به هم پسې غوسه شوم ، نو همدا لامل و چې په دې شپه مې دهغې کورته له ورتګ څخه ډډه وکړه او داکار مې دګاندې مخپتيينې لپاره پرېښوده ، وروسته تردې دسلګونو سوچونو سره په خپل ځای کې پريوتم او سکريټ مې ولګاوه ، خو لکه څنګه چې ټوله ورځ ګرځېدلی وم او بې ګچې مې دستړيا احساس کاوه نو سکريټ مې په نيمايي کې مړ کړ او يوه شېبه وروسته په درانه خوب ويده شوم .

دهمدې شپې پر سبا دنورو ورځو په پرتله چې هره ورځ به روغتون کې راپاڅېدم ناوخته راويښ شوم ، دمخ او لاسو وينځلو اودغه راز دسهار چای څښلو وروسته له ميلمستونه رابهر شوم ، تصميم مې ونيو چې لږ دښار په پراخه ارتو ، اوښايسته پارکونواو ځايونو کې وګرځم ، تر څو ددې څو روځو دناروغۍ ستړيا او خپګان چې ماپه روغتون کې تېرکړی وجبران کړم اولږخپل پام هم غلط کړم ، دهمدې مخپتيينې په پارلومړی((نادري)) پارک ته ولاړم ، وروسته له هغې چې هغه ځای مې په بشپړه توګه وکوت داسلامبول پارک له لياړې لاله زار پارک ته ولاړم ، په دې ځای کې د موټوټګ راتګ ، دلاسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلورونکو شور او هاها ، دکورونو ، مغازو ، او په سلګونو نورو شیانو موجودیت چې په ټولنه کې یې یو خاص ډول نظام جوړ کړی و ډېر خوند راکړ ، ځکه زه ډېر وخت دروغتون په ارامه او زړه نیونکي چاپېریال کې رابښکېل شوی وم او اوس آزادۍ فضا ډېرخوند راکاوه.

ډېره شېبه دخلکو په منځ کې یوه خوا اوبله خوا وګرځېدم ، آخر مې تصمیم ونیو چې دوخت تېرولو لپاره سینما ته ولاړشم چې په همدې نږدیو کې وه ، سینماته ولاړم خو دفلم پیل کېدو ته لاوخت پاتې و نو ځکه دسینما اجاره دارانو هم ټکټونه نه خرڅول او په تمه ول ترڅو وخت یې راورسېږي ماهم ددې لپاره چې نوبت مې نیولی وي ډېر لیرې ولاړ نشوم او په سینما کې مې دلګول شویو انځورو نو په لیدلو پیل وکړ ، وروسته له هغې دمیوې داوبو یوه دوکان ته ننوتم ، ترڅو دفلم پیل کېدو پورې همدلته کښېنم او اوبه به هم وڅښنم ، خو دمیوې اوبه مې لانه وې څښلې چې په ولې مې یو لاس کېښودل شو ، کله مې چې مخ شاته واړاوه نوحمیدوچې دیوې ډېرې ښایسته نجلۍ سره څنګ په څنګ او لاس په لاس راته مخامخ ولاړو ، یو بل ته مو سره غېږه ورکړه او مخونه مو سره مچې کړل ،وروسته له دې هغه ، هغه نجلۍ چې ورسه څنګ کې ولاړه وه او دخپلوانو له ډلې څخه یې وه ماته راوپېژندله دحمید له لیدلو څخه ډېر خوشحاله شوم که رښتیا ووایم نودروغتون دفارغېدو څخه وروسته مې ښه حال نه درلود او بله دا چې دهغه ډېر پوروړی هم وم نو ځکه یې لیدو ته نه ورتلم ، نو په همدې موخه کومه ښایسته او نازکه نجلۍ چې دهغه سره ولاړه وه ما دهغې له کبله په خپله خوله مهرولګاوه او دخبرو وار مې هغه ته ورکړ ، ډېر ټینګار یې وکړ چې سره یو ځای واوسو ، دناکامه مې ومنله په یوه ټیکسي کې سپاره شو او هغه نجلۍ مو خپل کورته یې ورسوله او دخدای په امانۍ نه وروسته حمید بار بار خپګان څرګند کړ چې ولې مې ددې پوښتنه په دې دومره وخت کې نه ده کړې نو په همدې کې دحمید په نغوته دپهلوي واټ ته ولاړو ، بیا هم دحمید په غوښتنه یو رستورانت ته ننوتلو او دډوډۍ فرمایش یې ورکړ ترڅو چې ډوډۍ رارسېده ماټول هغه څه چې پرما تېر شوي ول حمید ته کیسه وکړه.

وروسته دډوډۍ له خوړولو یوه شېبه غلي او بې خبرو کښېناستو ، حمید په داسې حال کې چې سترګې زما په وجود کې خښې کړې وې بې له سریزې وویل:

((رښتیا بهمنه ، دبستر په وخت کې دې کله ورځپاڼې هم لوستلې ؟))

((نه ، ډېر کم))

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه شېبه يې چوپتيا غوره کړه او وروسته له هغې په داسې حال کې چې ديوې کرغېړنې خبرې څرګندتيا يې کوله ، وويل : ((بهمنه غواړم يوه پوښتنه له تاوکړم ، آيا اوس هم دپخوا په څېر له رويا سره مينه کوې ؟)) البته که څه هم هغې زه هيرکړی يم ،خوزماتل په ياد ده اوتل يې ستايم.
غواړې داډير وخت چې دې نه رويا ليدلې اونه يې له حاله خبريې په باره کې ځينې معلومات ترلاسه کړې اودرته يې ووايم ،که غواړې چې درته يې ووايم نوترهرڅه دمخه به راسره ژمنه کوې چې ناکراره کېږې به نه ،اونه به هم کومه ګډوډې را منځته کوې.
فکرمې وکړ چې شايد داحمد اورويادواده په هکله راته څه ووايې په همدې موخه مې ورته وويل اوورسره مې ژمنه وکړه چې نه خپه کېږم.
بيايې هم مکث وکړ داسې برېښېده چې ګواکې ډارېږي خوزه يې چې په اکر پوه شوم اوګومان مې کاوه داحمداورويا دواده په اړه راته څه وايي نوپه کراتو ،کراتومې ورسره ژمنه وکړه اوټينګارمې وکړ چې هېڅکله نه خپه کېږم ځکه مې قسم هم وکړ په يوډول ناباوري مې ژمنه ورسره وکړه ،ځيرځيريې راته وکتل ورسته له دې يې کوښښ کاوه چې خپل عادي اکروساتي يوه شېبه خويې حاشيه رويې وکړه دمرګ اوژوند په هکله يې خبرې وکړې اوويل يې چې موږټول بويه په مرګ ګروهه ولرو ځکه يوه ورځ نه يوه ورځ ټول مرو ،زه پوه شوم چې دی حاشيه رويې کوي او غواړي چې ددې لارې بالاخره آره خبره چې درويا اواحمد واده دی راته وکړي ، نوځکه هم ما بيا هم ټينګاروکړ اوقسم مې ياد کړ چې زه هېڅ ډول ناکراي نه کوم ، نوهيله کوم چې خبره ډيره اوږده نکړي اوخپله موخه راته ووايي داځل يی به تشويش وويل: څه وخت مخکې مې په کور کې ورځپاڼه لوسته چې ناڅاپه مې داحمد اورويا په نامه ديو هلک اويوې نجلۍ په انځور سترګې ولګيدې خبره ،مې ورته دټوکې په ډول غوڅه کړه اوورته مې وويل : (اوورسره ليکل شوي ول چې دواړو واده کړی دی !).
(نه ليکلې يي وچې ، په ډيره ناکرارۍ يي بياهم مکس وکړ !)
ومې ويل: (څه يی ليکلې ول ؟)
(ليکلې يي و .....هغوی دواړه په يوه ترافيکې پېښه کې مړه شوي دي ! !)
مايوسانه اوپه نه باورئ مې وويل:
(مړه شوي دي ؟ !)
(ياني رويا مړه شوې ده ؟)

(c) ketabton.com: The Digital Library

(له بده مرغه هو کې هغه مړه شوه او په ډېر و يار هم مړه شوه)
ددې ناڅاپي خبرله اوربدو ځخه ډېر ناراحته شوم ،يوډول اذيت اولړزې مې ټول بدن محاصره کړ ،غاښونه مې سره جنګېدل ،غوښتل مې چې په خپل ټول توان سره چيغې ووهم اووژاړم خو اوښکې مې هم وچې شوې وې.
په ډېرې ستونزې مې خپلې شونډې خلاصې کړې اوله حميد ځخه مې پوښتنه وکړه
(آخر ځنګه مړه شوه ؟)
وروسته له دې چې ځواب ته په تمه شم خپلو خبروته مې ادامه ورکړه اوورته مې وويل: نه ،هيڅ کله نه ،زه باور نشم کولای ،هغه وخت مې نولاسونه مخ ته ونيول اوپه چيغوچيغو مې وژړل اوحميد ته مې په ژړا ژړا کې وويل :عجيبه بد بخته انسان يم ،عجيبه مسکين اوبې وزلی انسان يم او.... !
حميد چې زما اکروليد نوزما په ډاډ ګيرنې يې پيل وکړ اوکوښښ يې وکړ چې ما غلی کړي اويا مې پام بلې خواته راواړوي خونه کېده ،که هر ځومره مې کوښښ وکړ چې زړه تسکين کړم نه کرارکېده ،آخر حميد اړ شو اوراته يې وويل غلی شه بهمنه ،کوښښ وکړه چې ځان کنټرول کړې اودرستورانت نظم وساتې.
ما هم ددې لپاره چې حميد سره مې ژمنه کړې وه اوقسم مې هم ياد کړی و نو سره ددې دومره ډېرو ستونزو اوغمونو مې کوښښ وکړ چې ځان کنټرول کړم او ټول بوج په خپل زړه واخلم:
وروسته مې له حميدځخه وغوښتل چې ټول بهير راته په بشپړه توګه په تفصيل سره ووايي هغه هم چې په تاسف سره سر ښوراوه ،پېښه يې راته داسې بيان کړه:
ځه وخت مخکې مې يوه ورځپاڼه لوسته چې ناڅاپه مې د پېښو په مخ کې داحمد اورويا انځورونه وليدل چې ورلاندې ليکل شوي ول : دوه ځوان نامزادان چې دخپل واده دکارونودترسره کولو لپاره ښارته روان ول په يوه ترافيکي پېښه کې دشېراز په ښارکې خپل ژوند له لاسه ورکړ.
په داسې حال کې چې په ورځپاڼوکې خبريالانو دشېرازاواصفهان دلارې خبرورکړی ؤ رويا دموټر جلب ته ناسته وه چې په يوه نامعلوم لامل دشېرازاواصفهان دلارې په منځ کې موټر يوې کندې ته دلوړې موړې ځخه لويدلې او وروسته يې اور اخيستی دی چې په دې اورکې دواړه سوځېدلي اومړه شوي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

څېړونکو د پېښې لامل د موټر د سرعت تېزوالی او د ډرېورې احتیاطي ښودلې ده ، د څېړنکو په اند پېښه د موټر تېزوالی او د رویا بې احتیاطي وه چې کندې ته خطا شوی دی او دواړه مړه شوي دي ،خو د مرګ څخه یې درې ورځې وروسته یو لیک زما لاس ته راورسېده ،ډېر تریخ او زړه دردوونکی لیک ؤ خو حقیقت تل بو یه ومنو ،یانې د رویا پېښه د پولیسو او څېړونکو په اند یوه ترافیکي پېښه وه خو آره خبره داده چې دا یو تصادف نه بلکې پلان شوی کار ؤ او په قصدي توګه شوی دی ؟

دغه لیک رویا د شېراز له تګ څخه مخکې زما په پته رالیږلی ؤ، اوکله چې مالیک پرانیست نو پوه شوم چې لیک ستالپاره لیکل شوی دی ،خو لکه څنګه چې له تا څخه خبرنه وم اونه دې راته پته معلومه وه نو لیک مې دځان سره وساته په دې وخت کې حمید یو لیک د خپل څنګ کې وړ بکس څخه راوکېښ او ماته یې راکړ په چټکۍ سره مې لیک پرانیست او په لوستلو مې پیل وکړ ،رویات په دې لیک کې د سلام او نېکو هیلو څخه وروسته دا سې لیکلي ؤ: زما ګرانه بهمنه ،ژوند ژر یا وروسته پای ته رسېږي او موږ ټول به یوه ورځ مړه شو ، یو شمېر په ما شومتوب کې مري ،یو شمېر په ځوانۍ کې او یو شمېر هم په زړه ښتا وبوډاتوب کې ،خو هرومرو بو یه مرګ ته تسلیم شو .

مرګ حتمې دی اوله انکار کولو څخه یې ځان تېرویستل نه دي په کار،موږ بو یه په نړۍ کې هرڅیزته د فناکېدونکو په توګه وګورو ،حتی مینه هم په دې دومره شور ،زوږ او لړمون خورئ سره یوه ورځ پای ته رسېږي خو ځینې داسې خلک هم شته چې رښتیني مینه کوي خاطرې یې ژوندۍ پاتېږي ،او دخپلې مینې یادګار غواړي د تل لپاره ژوندی او تل پاتې وساتي نوزما هیله داده چې زموږ مینه هم همداسې تل پاتې واوسي.

ما په خپل تېرلیک کې چې تاته لیکلې ؤ داسې لیکلي ول چې خپل ژوند ته په عادي توګه دوام ورکړه او دامې هم ویلي ول چې ما د احمد سره کوژدنه کړې ده ،نو اوس ټاکل شوې چې موږ په دې نږدې کې تهران ته ولاړ شو او هلته دخپلو څوخپلوانو او ملګرو سره ووینو او وروسته له هغې دخپل واده په پار یو ښار ته ولاړ شو او ښه په درز کې واده وکړو .

حتی په دې کچه چې دواده دسپین کمیس سره چې داسمان د پرښتو جامه ده سره سره هم دخپل مېړه سره یو ځای واوسم چې دا کار ما زوروي او رنځ ترې وړم.

شاید تاته ترننه پوې دا پوښتنه راولاړه شوې وي چې د احمد سره زما اړیکې دومره ټینګې شوې دي چې زه دې وېرکړی یم ،خو ډاډه اوسه ،هېڅکله به پرې نږدم چې احمد خپلې موخې ته ورسېږي ،ما تصمیم نیولی دی چې یا تا سره ژوند وکړم او یا مړه شم ،خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوس چې په دې ونه توانېدم چې ستا سره ژوند وکړم نو مرګ مې غوره وباله ، نه پوهېږم چې څنګه ددغې ستونزمن او کرغېړن ژوند څخه ځان خلاص کړم خو په هر حال دا کار کوم.
ډاډه اوسه دالیک به هغه وخت تاته درولېږم چې زما مرګ ته نور ډېرکم وخت پاتې وي او هغه وخت به یې ته ترلاسه کړې چې زه نوره په دې نړۍ کې نه اوسم ،خو لکه څنګه چې مې په مخکینې لیک کې درته لیکلي ول ،حتی راضي نه یم چې زما لپاره یوه اوښکه هم تویه کړې اوتاته زموږ په پاکې مینې قسم درکوم چې هرکله دې کومې نجلۍ ته زړه لیوالتیا وښوده هغې سره زما په خاطر دمینې تار وځغلوه اوزموږ دګډ ژوند مړې خاطرې پرې راژوندۍ کړه اوپه دې هم ډاډه اوسه که چېرې تا داکار وکړ نو زما روح به ارام اوسي.
بهمنه ،پوهېږم چې ته زما د رضایت لپاره دا کارکوې او هرومرو یې کوې ،خو هیله کوم چې داسې کوم تصمیم ونه نیسې چې زما روح په عذاب کړي.
زه غواړم چې ته خپل ژوند ته ادامه ورکړې اوټولوته دا زبات کړې چې سره ددې چې لومړی ما اوبیا زمانې دې وزرې درماتې کړي دي خو ته دا توان لرې چې خپل ژوند ته په سمه اوعادي توګه ادامه ورکړې او دپخوا په څېر یې پرمخ بوزې.
رښتیا هم به ټولنه کې ډېرې داسې پېښې پېښېږي چې انسان دخپل قانوني حق څخه محروم کوي چې دابې عدالتې دژوند په هره برخه کې لیدل کیږي.
او آر لامل یې هم دادی چې ډېر بې باکه اوچړوس خلک دمقام ،څوکۍ ، پیسو ، او......ترلاسه کولو په موخه داکارکوي.
خوزما ګرانه بهمنه ،ډاډه اوسه چې دخدای ج عدالت تل په دې نورو قوانینو او عدالتونو حاکم وي ،اوهغه کسان چې دخپلو کټو لپاره دنورو ګټې او ژوند ته زیان رسوي په دې دې پوه شی چې یوه ورځ یې آخرمرګ سرته راځي ،اوهغه وخت مجبوردی چې ژوند سره یاپه خوښه اویاپه بې خوښۍ مخه ښه وکړي ،خو په یقینې توګه په دې نړۍ کې دښو اوبدو کارونو نوم تل ژوندی پاتېږ ي،زما کورنۍ هم اړه ده چې زما ترمرګ وروسته په دې ننګ اوغیرت سره چې زما په برخه کې یې کړې دي نوم ژوندی پاتې شي.
په واقعیت کې دا همغوی (کورنۍ) ول چې زما ژوند یې را خراب کړاوزه یې دخپلو غوښتنو قرباني کړم ،خو همدا مرګ ؤچې زه یې له دوی څخه وژغورلم اوهېڅ کله ددوی غوښتنوته تسلیم نشوم او اوس دادی نږدې دی چې په ډېرې سرلوړې ور ودانګم اودتل لپاره ځان ددې لانجمنې نړۍ څخه فنا کړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيات له دې درته نور مزاحمت نه کوم اوديوه ښه ژوند هيله درته کوم اوداهم بايد ووايم چې نه پوهېږم په کوم ساعت اوپه څه ډول خپله طرحه پلې کوم.خوپه هرحال داليک به زما ترمرګ وروسته تاته دررسېږي !

دا مه هيروه چې ما په تا باندې په خپل مخکيني ليک کې ژمنه کړې وه اوقسم مې درباندې کړی ؤ چې ته به زما خبره منې اوزما ترمرګه وروسته به خورا وړوکی غبرګون هم نه ښکاره کوې ،داځکه چې که سبا خدای مه کړه ته کوم عادي کار هم وکړې خلک به زموږپه ميني باندې ملنډې ووهي اوډرامې به پسې جوړوي او ډارېږم لا په دې چې خلک به وايي ما دخپلې بد نامۍ تاب نه درلود نوځکه مې ځان وژلی دی ،نوجوته ده چې ته دخلکو دا توهين زما په برخه کې نشې زغملای ،زه مطمينه يم.

ښه ګرانه له تاسره خدای ج په امانې کوم ،اوستا څخه هيله کوم چې دټولنې دخلکو په اند زه نامزد لرم نوددې ليک ترلوستلو ورسته داليک وسوزوه.

هغه څوک چې تل تا نه هيروي (رويا)

دليک ترلوستلووروسته مې بدن ټول کلک خوږېده اودکرکې اور مې په وجود کې مړ شو ،اوس راته هرڅه څرګندشوي وو.

رويا زموږدپاکې مينې ددرناوي په پار دموټرچلولو په وخت کې په قصدي توګه موټرکندې ته ورمخامخ کړی دی اودخپل ځان په مرګ يې دخپلې مينې ټينګښت اوپايښت څرګند ګړی دی.

هغې دهغه قسم په اړه چې زموږ دمينې په هکله يې راسره کړی ؤ اودخپلې دوستې په هکله چې تردې دمه ما غلطه انګيرله ،ځان قرباني کړئ ؤ.

هغې لکه څنګه چې يې په خپل ليک کې ليکلې ول ددې دردونکي اوزړه زوروونکي ژوند څخه دابديت پرلوروردانګلې ول ،خوزه لاتراوسه دهغې په خوښه اوهيله ژوندی ګرځېدم اوپه دې کارمحکوم شوی وم يا داسې ګومان مې کاوه چې ګواکې دهغې اواز مې په ټول بدن اورېده چې چيغې يې وهلې : (زما ښايسته ګله ،که سل کاله وروسته مې هم قبر راوسپړې اوزړه مې شته وي ،نووبه ګورې چې پرې ليکلې يې دي: يوازې له تا سره مينه کوم)

رښتيا انسان دژوند دپېښوپوراندې څومره کمزوری دی اورښتينې مينې په هکله هم.

انسان هرکله دخپلې رښتينې مينې لمبې په يو ډول نه يو ډول بلوي خو د زمانې تاړاکونه اوتېره بادونه يې په ډېر ناړامه توګه مړه کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

رویا هم دمینې یوه لمبه وه چې دمرګ په رارسیدوسره یې دتل لپاره مړه شوه اوزه اوس یوازې دژوند ترخواوتیارو ته پاتې شوم اوترهغې به په همدې تیاروکې اوسم څوزه هم تیاره شم اووجودمې ددې نړۍ څخه پناه شي.
قسم یادوم چې دژوندپه دې تیاروشپېوکې مې دمرګ غوښتنه کوله ،غوښتل مې چې مړشم اودژوند ترپایه پورې نور همداسې ستونزې ونه وینم ،خوکله مې چې درویادلیک کرښې راپه زړه شوې نو ځان ته به مې ډاډ ورکاوه اوکوښښ مې کاوه چې اوس لپاره دمرګ غونډله (جمله) له خولې څخه وغورځوم اوهیره یې کړم ترڅوپه دې توګه وکولای شم درویاغوښتنې اوهیلې ته مې درناوې کړې واوسي.
نه پوهېږم چې رویا ولې زماد داسې اکرپه هکله اند ونکړاوولې یې زه دخپل مرګ وروسته داسې پرېښودم اوپه دې توګه یې وغوښتل چې زه دژوند ترپایه همداسې غمونه وزغمم ،په داسې یوه دردېدونکي شېبه کې مې څه کولاتی شول چې وکړم ما دخپل ژوند یو ډېرارزښتمن څیزاوکس له لاسه ورکړی ؤ ،ولې باید زه ژوندی پاتې شوی وای ؟
ځواب مې خپلوپوښتنوته نه پیداکاوه ،یوازې داچې لکه څنګه چې هغې ویلې ول چې ژوندی پاتې شم اوغمونه وزغمم څویوه ورځ زه هم دهغې په څېرددې فانې نړۍ څخه دتل لپاره کډه وکړم.
کله چې مې دا اند وکړنوناڅاپه مې په کټ کټ او چیغوچیغو په ژړاپیل وکړ،داسې چې هرڅوک زموږ مېز سره نږدې ناست ووزموږمیزته ځیرشول ،حمید چې زما دا حال ولید نو زما لاس یې ونیو اودپیسو دورکولو وروسته یې درستورانت څخه بهر راویستم.
هېڅ څیز د پخواسره توپیرنه درلود یوازې ماتوپیرکړی ؤځکه زه اوس ذلیل او مسکین شوی وم اودیوساعت مخکې خوښۍ اوسوکالۍ ښنبه راکۍ اوس نه برېښیده ،زړه مې سخت راښکېل شوی ؤ اوسترګومې هم تورکاوه ،شاید که حمید له ما سره نه وای ځځایونوکې مې چې واک له لاسه ورکړنوولیدلی به وای .مرال مې دیوساعت مخکې سره ځمکې او اسمان توپیردرلودهیله مې کوله چې ای کاش هغه شپه چې دساقې خانې په یو کونج کې بې سده شوی وم اوډاکټرانوروغتون ته بولی وم اوبسترکړی یې وم چې داکاریې نه وای کړی اوهلته ترسهاره مړوای څومره به ښه ؤ ،خوافسوس چې داکار ونه شو.
درویا له مرګ نه وروسته به ژوندماته څه خوند راکړی وای یا څه ارزښت به یې راته درلودای ،دهغې مرګ اوداسې په نره مرګ یوځل بیازما په زړه کې حماسي مینه

(c) ketabton.com: The Digital Library

راژوندی، او په ولولو کړه او داسې مې وپتیيله چې په دې زمانې کې هم داسې خلک شته چې د رښتینولۍ او مینې لپاره ځان قرباني کوي.

درویا مرګ زما زړه اوجرات دواړه ووژل ،اودا احساس چې زه به وروسته هم ژوندی پاتېږم ډېردردولم اوکړولم ،اودتل لپاره به مې ژړل ،خوحمید به راته ډاډ راکاوه ،نه پوهېږم چې په دې ورځ به په دې لار څرنګه دحمید سره تللی وم خوځیروم چې حمید په بشپړه توګه په پوره هوښیارۍ زما کړوورو ته ځیردی.

حمید په دې شپه پرېښودم چې میلمستون ته ولاړشم اوخپل کورته یې بوتلم ،شپه مې دحمید په کورکې په ډېرتکلیف اوستونزی سره سباکړه.

ټوله شپه ویښ وم اوخپلې تېرې خوږې خاطرې مې راپه یادولې ،اودهغوی په را یادولوبه دمره ناکراره شوم چې نږدې ول لیونی شم.

دسهارپه وخت کې چې حمید وکتل ډېرپه ستونزه کې راښکېل یم نودوه ډوله ګولۍ یې راکړې ،که څه هم مانه خوږې خوپه زوره یې رابانې وخوړې اوشېبه وروسته په ښایسته خواږه خوب ویده شوم ،خودې خوب له نورو خوبونو سره ډېرتوپیردرلود ، یانې که خوږهم ؤیوډول غم او رنځ په کې پوښل شوی ؤ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نهم څپرکی

مهال بې له ځنډه پرمخ تللو ،زما ناکراره روحیې بدلون نه وموندلې ،حتی دورځوپه تېریدوهم ونشوکړای چې زما څخه درویا مرګ وېرکړي ،هره ورځ به مې دهغې اوقهرمانۍ په هکله یې فکرونه کول اودهغې نېکې خاطرې به مې رایادولې او دا چې له هغې څخه راوروسته دهغې په غوښتنه او دالله په رضا ژوندی پاتې وم ډېر رنځېدم ،خوافسوس چې غیر دسوځید واوزغم څخه مې بله چاره نه درلوده ، سر بېره د رویا په مرګ بې کارۍ اووزګارتیا هم رنځولم ،او نورمې ددې مخ نه درلود چې له چا څخه پور واخلم.

ددې لپاره چې هم بوخت اوسم اوهم مې یو څه پیسې لاس ته راوستې وي په چټکۍ مې دکارلټون پسې پیل وکړ اودامې وپټییله چې دهر ډول ابرومنداواعزتمندکار وړاندیزکه راته وشي نوهرومروبه یې کوم چې په دې توګه وکولای شم هم دنده پیدا کړم اوهم خپله ګانده جوړه کړم.

نو لکه څنګه چې ددولتي اوشخصي کارونو څخه نا هیلی شوم د ډریورۍ اسنادو (لیسنس) په فکرکې شوم او دهمدغې اسنادوپرپنسټ دډریورۍ په لټه کې شوم که ګوندې کوم ځای کې ډریوري پیدا کړم خو بیا هم له بده مرغه چې حتی په کوم ځای کې چا دډریور په توګه هم له ځان سره ونه نیولم ،هرځای ته به چې ولاړم نویوازې همدا ځواب به مې اورېده ،زموږ داستخدامي کارلښتلیک (لست) بشړ دی اونویو کسانوته اړتیا نلرو.

کله چې دټولو ځایونو څخه نا هیلې شوم نو دیوکریابۍ مدیرپه وسیله مې خپل تعلیمي اسناد سره د ډرېورۍ اسنادو دکاریابۍ وزرات ته واستول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوزارت په غولي کې ډېرى خلک ولاړوو ،زه هم په نوبت ددوى سره يوځاى ودرېدم ډېر وخت همدلته ضايع شو ترڅو چې راته وار راورسېد ،کله مې چې غوښتل خونې ته دننه ننوزم ،چوپړکوونکې (ملازم) له مټه ونيولم اوراته يې و ويل : ښاغليه ، بخښنه غواړم لاتراوسه ستاسې وارنه دى رارسېدلې !

وروسته يې يوځوان ته چې د ودانۍ ترځنګ د پاتخو (زينو) سره جوخت ولاړؤنغوته وکړه ، ما داځوان تردې دمه په نمبرکې نه ؤليدلى ويې ويل (وارد دغه ښاغلي دى نه ستاسې !)

دچوپړکوونکي دې خبرې سخت په غوسه کړم اوپه نارو اوسورو مې پيل وکړ اوپه زغرده مې ددې ملازم نه سروټکاوه ،زما به چيغواوغالمغال دوزارت يوماموز خبر شواودخپلې خونې څخه رابهرشو ،کله چې ما ته رانږدې شو نوچپ چپ يې راته وليدل اوبيايې وويل ولې دې چيغې جوړې کړې ښاغليه ؟ چوپړکوونکى وروړاندې شو په داسې حال کې چې حق په جانبه څېره يې غوره کړې وه ورته يې وويل چې د دې ښاغلي وار لانه وررارسيدلې اوغوښتل يې چې په زوره دننه شي اواصلاً وارد هغه بل ؤخوداچې ما پرينښودنونوموړي په چيغواوکوکاروپيل وکړ.

دچوپړکوونکي له دې درواغوڅخه سخت په غوسه شوم اوډېرې غوسې نه نږدې ؤچې ليونى شم ،په داسې حال کې چې دغوسې نه ټول لړزېدم د ولاړو کسانوڅخه مې مرسته وغوښته اوهيله مې ترې وکړه چې دوزرات مامورته حقيقت ووايي څو رښتيا اودرواغ سره روښانه شي او دملازم دابې ځايه ادعا جوته شي.

خوله بده مرغه د ولاړوکسانو څخه هيڅ چا ګواهې ورنکړه چې حقيقت څه شى دى ، ځکه دوى ډارېدل که چېرې ګواهې ورکړي نوداسې نشي چې نوموړى ماموريې کارورخراب کړي اويايې ورته ونکړي.

کله چې پوه شوم چې داټول دډاره څه نه وايي نوپه ناکرارۍ اوغوسه مې ټول حال ورته ووايه اوورته مې وويل چې دا ډارنان دخپل ډارله کبله داکارنکوي اوددې په څنګ کې مې داهم ورزياته کړه چې داچوپړکوونکي دخلکوڅخه بډې اخلې اوخلک بې نمرې تاسې ته درليږې اوزما څخه يې هم رشوت وغوښته خوداچې ما بډې ورنکړه نوداسې جاراوجنجال يې جوړکړچې تاسې ته دا زبات کړي چې زه ګواکې ددې ځاى ارامه فضا خرابوم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما خبرې په نومورې مامور برعکس غبرګون وکړ اوناڅاپه یې له ګرېوان څخه ونیولم اولیرې یې غوځارکړم ،اوهغه وخت یې امروکړچې سمدستې غونډه جوړه کړي اوزما پروړاندې څه ولیکي ،غونډه جوړه شوه او زما پروړاندې یې داسې ولیکل چې ماد رسمیاتو پرمهال دنومورې وزارت دیوه پاک اوصادق چوپړکوونکي شخصیت اودندې ته توهین کړی اوهغه مې ګوابنلي دی.اوددې ترڅنګ مې دوزارت خانې نظم او ارامتیا ته هم زیان رسولی دی ، ما چې کله دا خبره واوریده نورمې بله خبره ونکړه او درېدل راته بې ځایه ښکاره شوا و دخپل راتګ څخه دې وزارت ته ډېرپښېمانه شوم.

هغوی دجوړې شوې غونډې پربنسټ زه دپولیسوماموریت ته وسپارلم او د پولیسو سرماموربې له دې چې زما خبرې ته غوږ کېږدي ،زما دوسیه یې ولیکله او د اجراتو لپاره یې قضایي مقاماتو ته ولېږلم.

په څېړنتون (تحقیق خانه) کې مې ټول بهیرهوبه هو اوټکي په ټکي څېړونکي ته وو ایه ،هغه هم ځیرو اوپوه شوچې زه رښتیا وایم ،زما پروړاندې یې چل سازي کړې اوهسې خوشې په خوشې یې راته دوسیه جوړه کړې ده ،نوزما پرحال یې ډېرافسوس وکړ او زړه یې راباندې وسوځېد ،نوامریې وکړچې ما ژرترژره خوشې کړي.

کله چې دڅېړنتون څخه بهرراووتم نوبیا هم بې کاره اولالهاند وم یوه شېبه خوپه واټونواوپارکونوکې وګرزیدم اووروسته له هغې میلمستون ته ولاړم ،کوټه مې دځان پسې کلپ کړه اوپه ژور اند ډوب شوم ،غوښتل مې چې په هرډول کیږي ځانته کارپیدا کړم.

په همدې فکرکې ډوب وم چې نا څاپه مې خپل هغه ملګری راپه زړه شو چې ګاراج یې درلوده ،مخکې ما دخپل پلارموټرپه همدې ګاراج کې دراوه اودګاراج څښتن ترحده زیات ماته درناوی درلود،په کراتوکراتویې له ماڅخه غوښتي ول چې که چېرې کوم کاریا ستونزه راته پیدا شوه نوهغې ته ووایم ،سمدستې دمیلمستون څخه راووتم او راساً دګاراج پرلوري ولاړم له نېکه مرغه هغه مې په خپل کاري دفترکې پیدا کړ دګاراج خاوند زما پر پریشانه اوګډوډ اکر ډېر تعجب وکړ.

بې له مقدمې مې ورته ټول هغه څه چې پرما تېرشوي ول وویل اوله هغه څخه مې وغوښتل چې دشونتیا په صورت کې که کوم کار راته پیدا کولای شي پیدا یې کړي

ویې وپوښتل:

«آیا کولای شې چې په ټکسي باندې کارو کړې ؟»

(c) ketabton.com: The Digital Library

په خوشالۍ مې ورته وويل:
«هو کې ،بلې !»
ویې ویل:
«ډېره ښه ده سبا سهاردوخته راشه اوټکسې دګاراج څخه بوزه » اوددې ترڅنګ یې څه پیسې هم دپورپه ډول راکړې چې خپل سراوصورت منظم کړم په ډېره خوشالۍ مې دګاراج خاوند څخه چې کوم کار یې ماته پیدا کړی ؤ ،مننه وکړه اورسره مې دخدای په اماني هم وکړه اوبېرته میلمستون ته راغلم داچې دومره مودې بې کارۍ وروسته مې کار پیدا کړی ؤ ډېرخوشاله وم ،په دې توګه ما اوس کولای شول چې سر دسبا څخه کاروکړم اودخپل ژوند رکودي اکرپای ته ورسوم.
بله ورځ مې خپل سراوصورت منظم کړ اولړدوخته له خوبه راویښ شوم اوراساً دګاراج پرلوولاړم ،دګاراج خاوند یو وړوکې ټکسي زما په واک کې راکړ اوزه هم بې له ځنډه دموټر په چوپړ بوخت شوم.
سره ددې چې په لومړیو کې مې دښار ځینې سیمې نه وې لیدلې اویا نه وم بلد خو وروسته ،وروسته چې وګرځېدم بلد شوم اوپه داسې شرایطوکې مې چې کوم کارپیداکړی ؤ ترې خوښ اوراضي وم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لسم څپرکی

شپږمیاشتې په همدې ډول تېرې شوې ترڅویوه شپه مې غوښتل چې چلوکباب وخورم دچلاوکباب هوټل سره نږدې یوه دتورټکرې ولاښځه ولاړه وه اولاس یې راکړکه څه هم مانه غوښتل چې سورلۍ بوزم اوډوډۍ خوړلوته روان وم خوبیا مې هم نا څاپې بریک ونیو ،که څه هم نه پوهیدم چې ولې مې په بریک پښه کېښوده ، خوبیامې هم بریک ونیو ،دتورټکري څښتنه بې له دې چې څه ووایي موټرته راوخته اودیوه واټ پته یې راکړه ،لا به سل متره نه وم تللې چې د تورټکرې څښتنې خپل ټکری له سره لرې کړا وپه خپل دستکول کې یې کېښوداوهغه وخت یې په کرار اواز زه مخاطب کړم اوراته یی وویل:
« سلام بهمن خانه !»
په تعجب مې سروګرځاوه که کسم شهلا ناسته ده اوپه خندا ماته ګوري ، دشهلا له لیدلو ډېر خوشاله شوم هغې هیله وکړه چې ټکسې ودروم ،همدا کارمې وکړ هغه دشا سیټ څخه راکښته شوه اومخکې سیټ ته راغله اوماسره څنګ کې کښېناسته ،زموږلومړنۍ خبرې دشهلاګیلې اودنګلې وې چې له ما څخه یی کولې ،په همدې ګیلو ،ګیلوکې هدف ته ورسیدو ،شهلا را څخه هیله وکړه اوکه رښتیا ووایم نو بلنه یی راکړه چې دماښام ډوډۍ سره یو ځای وخورو ، ورسره مې ومنله اوکورته یې ولاړم ، شهلا دمیلمنو خونې ته بوتلم اوخپله دمړۍ تیارېدو لپاره پخلنځي ته ولاړه داخونه په خورا سلیقې سره سینګارشوې وه.
دمېز په سر یوډېر ښایسته دسرو ،شنو ،ژېړو .... مصنوی ګلانو ګلدانونه ایښودل شوې وو ،ددې ترڅنګ ډېر ښایسته اوخوندورې تابلوګانې هم په خونه کې راځړېدلې وې چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوني ته يي ځانکړې ښکلاورکوله اودغه راز د رنګارنګوځراغو نو رڼاګانوهم يوډول سينګاراوښکلاکوټې ته ورکړی وه.
شهلادماښام ډوډۍ تیاره کړه اوپه یوه ګرم چاپېریال کې موسره یوځای وخوړه، وروسته هغه جګه شوه اودګلدان پرلوري ولاړه اودګلدان څخه يي یوسورګل را وشکاوه اوماته يې راکړ او ويې ویل:
بهمنه زه داسورګل تاته درکوم پوهېږې چې سورګل څه......
هغه وخت مې ددې خبره په نیمایي کې غوڅه کړه اوهغه مې په خپله غېږکې را ښکېل کړه ،احساس مې وکړ چې هغې دسره ګل په راکولو سره دخپلې مینې ځرګندتیا وکړه نو ځنګه چې په دې وخت کې بې کوره اوبې اوره وم نو ددې مینې څخه مې په خلاصه غېږه هر کلې وکړ،داځکه چې په ګانده کې دګیلو او دنګلو موقع پاتې نشي.
درویا دژوند ټوله کیسه مې ورته وکړه او ورته مې وویل که زما تېرې شوې سهوې يې بخښلې وي نو هیله کوم چې راسره واده وکړي.
ويې منله اوخوورځې وروسته چې حمید هم راغلې و اودشهلا يوشمېرخپلوان هم شته ول واده موسره وکړ،په دې توګه زموږنوې ژوند پیل شو اوزموږدزوی په پیداکېدوموخوشالې لاپسې زیاته شوه ،نولکه ځنګه چې مې په ژوند کې ډېرې ماتې ،ناکامۍ اومایوسۍ انګیرلې وې نونه مې غوښتل چې زما زوی اومېرمن دې هم وزغمي اویا دې پرې داسې یواکر راشي که څه هم دشهلا پلارخورابډایه اودشتوخاوند ؤ اوپه واروار راته شهلاویلي وچې (کازرون) ته ولاړشوهلته ددې پلارسره یوځای واوسېږوخومانه منله اوداخپل حقیراونا ځیزه ژوند راته ددې دپلارپه ارام اوسو کاله ژوند په کراتوکراتوخورانبه ښکارېده.
کومې خوارې اوکړاونه چې ما دخپل ژوند دښه والې په پار پیل کړې ټولو ځای ونیو اوپه لږ وخت کې مو ژوند خورا ډیربدلون وموند اومایه ډیرې خوشالۍ او سوکالۍ سره دخپلې مېرمنې اوزوی په ځنګ نېکمرغۍ ورځې تېرولې ،دې لړۍ همداسې غځونې کولې اوموږدخپل ژوند څخه لذت وړ،ترڅویوه ورځ دکازرون څخه دشهلا دپلارفکس راغی چې په ډېربداوکرغیرن اکرکې راښکېل ؤ،اوغوارې چې شهلا ووینې ، ددې تلګراف (فکس) په رارسېدوسره موږشپې دشپې دکازرون په لور روان شوخولږناوخته ورسېدو ، ځکه دشهلا پلارزموږله ورتګ څخه درې ساعته وړاندې مړشوی و ،سبا دهغه جنازې ته دکازرون ډیر خلک راغلي ول چې په دې ډله کې ددې دپلارملګري اوڅه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپلوان او ګاونډي هم وو موږ یوه اونې وروسته د ټولو مراسمو له ختمېدو سره بېرته تهران ته راستانه شوو.

ددې بدایه سړي له مرګ څخه وروسته دده مال شهلا اوخورته یې په میراث پاتې شو ،اوهمدا ما ل اودولت لامل شو چې شهلا په نا څاپې ډول بدلون وکړي هغې په دې پلمه چې نه غوارم خپل پخوانی کارپرېږدم اوهغه کورچې دایې غواړي لاړشو ، راسره بد چلند شروع کړاودخپل زړه کارونه یې کول ،دپلارمیرات دومره بې خوده اومغروره کړه چې هېڅکله یې نه په چا اونه په کوم څیز پاملرنه کوله ،اویایی ددې خیال ساتلې وای حتی اوس یی زما خبروته هم ارزښت نه ورکاوه هغه اوس هره شپه دجوارۍ اوشپو غونډوته تلله ،هغې به په دې غونډوکې نڅا کوله سندرې به یې ویلې ،شراب به یې څښل اوهرډول کړنې به یې کولې په پایله کې به په ټېټ سرچې ټولې پیسې به یې بایللې وې اونشه به وه کورته راتله . هغې ددې ټکې څخه چې دنارینه اوښځینه جوارګرو دمحفل شمعه یا رڼاوه خوند اخیسته اود یوډول سرلوړی احساس به یی کاوه اوددغې ډلې له خبروڅخه چې ډیرښایسته اوزړه دردونکی اوازلري خوند اخیسته اولږه پاملرنه یې هم نه پرما اونه زما پرزوی کوله ،په دې ډول زه ساده او مسکین لاهم په دې تمه وم چې یو ه ورځ به شهلا ددې لیونتوب څخه لاس واخلې او بېرته په خپل لومړني ساده اوعادې ژوند ته مخه وکړي خونه هېڅکله نه داټول زما ساده ګې اونېک نیت و.

زه یوازې دخپل زوی دبرخلیک اوخوشالې ته اند ښمند وم اوداخوشالي یوازې درویا په لاس کې وه یانې اوس دخدای (ج) څخه وروسته یوازنۍ کسه رویا وه چې کولای یې شول په خپلې رویې اونېکواخلاقوهغه ښه وروزي.

ماډېرکوښښ وکړ چې شهلا ددې کارونوڅخه منعه کړم اودخپلواړیکواوزوی په خاطرهغه بېرته خپل عادي اکرته راوګرځوم اونوریې دجوارګرۍ اوګډاپه غونډوکې پرې نږدم خودې کارنه یوازی ګټه ونه کړه بلکې زما دزوی روزنه اوپالنه هم زما پرغاړه شوه ،یانې هغه به اوس ډېری شپې ترسهاره دجوارګرۍ اوګډاپه غونډوکې ناسته وه اوسهارسهاربه په داسې حال کې چې نیشه به هم وه کورته راغله.

بیامې هم څوځلې ورته وویل چې لاس ددې ناوړه کارونوڅخه واخلې اونور خپل عادي ژوند ته دوام ورکړي خوګټه یې ونه کړه اوزما خبروباندې یې غوږ هم ونه ګراوه ،سره ددې چې پوهیدم شهلا دجوارګرۍ په غونډوکې ګډون کوي ،ګډیږي ،سندرې هم وایې ،شراب څښي او .....

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو په دې هم ډاډه وم چې هغه به زما دزوی په خاطر هېڅکله زما سره خیانت ونکړي او هېڅ کله به زمادزوی سرچاته ټیټ نکړي ، خوای کاش چې په هماغه لومړیو کې مې نه وای پرې ښې چې دومره آزاده شي اودومره بې باکه وګرځي چې پایله کې مې برخلیک دا سې شي.

هغه ورځ به مې هېڅکله هېره نشي چې ماپه ګاراج کې موټرجوړاوه اودساعت ستنه دورځې په درې نیموځرخېده چې دسرای څوکیداررا غږکړاوویل چې په ټیلیفون کې دې ځوک غواړي په منډه دفتر ته ولاړم اوغوږی مې پورته کړچې دهغې لوری یوناپیژندل شوي کس خبرې کولې اوداسې څه یې ویل چې ماته هېڅکله دمنلوو ړنه وو ،داکس بې له دې چې خپل نوم ماته وښایي یوه پته یې راکړه اونوربې غوږی کېښود.

دیوډول حیرانتیااوسستوالي سره لاس اوګریوان شوم، غوږی مې له لاسه ولویده ، دسرای څوکیدار رامنډې کړه اوغوږی یې پرځای کېښود، پوښتنه یې راڅخه وکړه، ښاغلیه حال موخراب نه دی ، ورته مې وویل ، ولې ښه یم ورسته له هغې هغه مړې خولې چې په مخ اوتندي مې پیداشوې وې پاکې کړې اودګاراج څخه وتم اودهغې پتې پرلورروان شوم کومه چې ناپیژندل شوي سړي راکړې وه.

ما داکورډېرښه پېژانده که ناپېژندل شوي کس ما ته سمه پته راکړي وي نوباید څوشېبې وروسته زما مېرمنه ددې کورڅخه چې دحمید پلارپورې یې اړه درلوده اوځوورځې مخکې یې له خاوند څخه اخیستی ؤ راووځي.

زما لپاره دمنلو وړنه وه چې زما مېرمن ،زما دزوی موردې ،زما دصمیمې اونږدې ملګري سره په دې کورکې یوازې واوسې.

نه داغیرې ممکنه وه ،داهېڅ کله زمالپاره دمنلووړنه وه اونه مې شول کولای چې داهرڅه ومنم ،په همدې ترتیب مې دځان سره وویل چې ای کاش دناپېزندل شوي سړي خبره دروغ وي .اوای کاش داټیلیفون چاراته دقصد اوکینې له مخې کړی وي چې غواړي دخلکو ګډژوند اوکورنۍ نظام سره خراب کړي.

زړه مې غوښتل چې په خپل وجودکې دګومان اوتردیدنیلې (ریښې) وچې کړم ،دهرشي په اړه مې کولای شول چې اند وکړم ،غیردشهلا اوحمید دخیانت په اړه هغه هم زما سره ،آخرڅنګه مې کولای شول باوروکړم چې زما صمیمي او آن دژوند ملګری هغه څوک چې زما دژوند په خوږواوترخواوټولوهغوستونزوکې چې زه به ورسره لاس اوګریوان وم لاس راکاوه ،ماسره داسې لوی خیانت وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

که داسې وي نوانسان نورپه خپل ژوندکې پرچااعتماداوباوروکړي ،خونه په واقعیت کې داخبره دروغ ده اوکوم سړي دحسادت اوکینې له مخې داخبره کړې ده ،دخدای (ج) دربارته مې دبې نیازۍ اوتمنا لاسونه اوږده کړل اوترې مې وغوښتل چې زما د وړ زوی اوبې ګناه زوی له کبله داهرڅه وژغوري او پرې نږدي چې زما ښایسته اوحسینه مېرمن ، زما دزوی مور ،په یوه ناوړه ناروغۍ اخته شي په داسې ناروغۍ چې دبېرته راستنیدو لاره ترې نشته.

خولازما دعاګانې پای ته نه وې رسېدلې چې دکور وربېرته شو،سمدستې مې ځان یوڅنګ ته کړچې ښکاره نشم اوڅوک مې ونه وینې ،په دې وخت کې یوه ښځه چې په تورټیکري کې یې ځان په بشپړه توګه رانغاړلی ؤاوهېڅ دپېژندلو شونتیا یې نه وه له هغه کوره راووته اووروسته ،دخدای په امانۍ څخه چې حمید ورسره تروره بورې دبدرګۍ لپاره راغلی ؤ په یوه ټیکسي موټرکې سپره شوه ،دنوموړي کور ور وتړل شواوموټرهم حرکت وکړ،ماهم یوبل ټکسي پسې ونیو اوهدایت مې ورکړ چې هماغه ټکسي وڅاري (تعقیب کړي) هغه چې زما پریشانه اکرولید زما غوښتنه یې ومنله اودهغه بل ټکسي په تعقیب یې پیل وکړ.

ترڅوچې دې موټرزموږدکوسره بریک نه ونیولی ماګومان کاوه چې داټول درواغ دي اوهېڅ حقیقت نلري اودازما ښځه نه ده خوکله چې موټرزموږ دکورسره بریک ونیو نوشهلامې ولیدله چې خپل ټکری یې قات کړاوپه دستکول کې یې کېښود او وروسته له هغې دموټرڅخه پلې شوه .حقیقت راته لږڅه روښانه شو ،هغه حقیقت چې هېڅکله مې باور پرې نشوکولای اوهېڅکله مې هغه نشول منلای.

ژوند راته بد ښکاره شو په هغه شېبه کې مې دټولوزاویو څخه دحمید او شهلا خیانت وانګیرل ،دخپل مرحوم اوبې ګناه ماشوم پرحال مې ډېرافسوس وکړ ، خو وروسته مې بیا هم دهمدې ماشوم له کبله چې سبا په ټولنه کې ژوند کوي اویوموقف ته رسېږی ځان کنترول کړاودټکسي چلوونکي نه مې مننه وکړه اوزه هم پلې شوم.

ربښتیا ستاسوڅخه پوښتنه کوم ښاغلی قاضي که تاسې په داسې یواکرکې زما پر ځای وای نو څه به دې کړې وای ؟

ایا چیغې اوکوکاری موکولې ،آیا هغه مو وژله اوکنه او که هېڅ موهم نه ویل اوغلي کښېناستئ چې ښځه مو له تاسې سره خیانت وکړي اوتاسې یې ننداره وکړئ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوتاسې ښاغلي وکيل .که تاسوزماپرځای وای آیا همداسې غلي کښېناستئ اوننداره موکوله اوپرېښودل مو چې عزت اوشرافت مو په بازارکې ليلام شې.
نه هېڅکله نه د ډېرې غوسې اودرد له لاسه به ليونی شوی وای ،اوپه چيغوچيغوبه موټوله نړۍ خبره کړې وای چې ستاسې مېرمنې ، ستاسې داولادموراوستاسې محبوبې ستاسې سره خيانت کړی دی.
اوتاسې ښاغلي وکيل ،آيا نشئ کولای چې په داسې يو اکر کې ديوه ربښتيني او صادقه مېړه زړه درک کړئ ،نو که تاسې هم زما پرځای وای نو اوس به موخپله پرېکړه بدله کړې وای اوويل به موچې تاسې اشتبا کړې ده اوهغې له ماسره خيانت کړی دی اوزه هېڅ پړنه يم اوکه چېرې داپوښتنه کوئ چې موږبويه دهغې دسپيناوي لپاره هم وخت ورکړوترڅوسم باور وکړو نوستاسې په ځواب کې بايد ووايم چې هوکې ،بويه هغې ته وخت ورکړل شي چې خبرې وکړي اودځان سپيناوې وکړي.
خودابايد هم ووايم چې داکاربه دکورني قانون لپاره يو ډېرلوی خيانت وي اوداټول به هغه څه وي چې نه يوازې زما په اند بلکې د نړۍ پرمخ دټولو انسانانو په اند د منلو او زغملو وړ نه وي او بويه چې داسې وګړو ته حق هم ورنکړل شي، څو د ټولنې غونډال سره وپاشي.
نو په دې اساس بويه عجله او تادي ونه کړئ، لکه څنګه چې ما ونه کړه او ښايي تاسې اوس دې ته هم به تمه اوسئ چې ما څه وکړل او نور څه پېښ شول.
ياني غبرګون مې څه ډول و ، نو هيله کوم چې ښه راته غوږ کېږدئ او بيا قضاوت وکړئ.
د شهلا پسې جوخت زه هم کورته ننوتم او هغې په هغه وخت کې زماله ليدو څخه يو ټکان وخوړ، ويرې او نارامۍ يې ټول بدن محاصره کړی و او له ډاره ټول بدن يې لړزې نيولی و.
هېڅکله يې فکرنه کاوه چې په دا وخت دې زه کورته ورشم او يا داسې بدشور ما شور وکړم. زه هم په داسې حال کې چې ډېرې غوسې نيولی وم چغې مې کړې او ورته مې وويل: پست فطرتې حد اقل زموږ په معصوم او کوچنی بچی خو رحم وکړه، په هغه زوی چې ته يې مور او زه يې پلاريم ، مګر تا په خپله ماته د واده وړانديز نه و کړې، مګر تا راسره ژمنه نه وه کړې چې ته به ماته يوه وفاداره مېرمنه اوسې، نو اوس ولې غواړې چې زموږ ژوند تباه او برباد کړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولې؟ ځواب راکړه، اخر ولې زما صمیمی ملګری حمید دې د خپل خیانت لپاره وټاکه ، موټر یې درلود ځکه ، شیک او ښایسته یې اغوستل ځکه ، د بډایه او مالدارې کورنۍ غړی دی ځکه او که د ښو اخلاقو خاوند او ساعت تېری انسان دی ځکه، کوم یو ، ها ، کوم یو ؟

ولې تاسې ښځې دومره پس فطرته او بې شخصیته هستۍ چې انسان نور په خپل ژوند کې په هېڅ چا حتیٰ په خپل ملګري هم اعتماد او باور نشي کولای.

اخر ولې دې زما له داسې ملګري سره چې له وړکتوبه سره یو ځای راستر شو او تر دې دمه مو یوله بل سره مرستې کولې، مینه موکوله... خیانت وکړ او هغه دې هم په خپلې ناوړې ناروغۍ کې راښکېل کړ. اوس نورنو انسان بو یه په چا اعتماد وکړي؟

مسلماً پرهېڅ چا نه او دا بې اعتمادي تاسې ښځو زموږ د سړیو په منځ کې راپیدا کړې ده. ولې په دې کارونو زموږ پاک سپېڅلي او بې جوړې ملګري راڅخه بېلوئ؟ که دوستي او ملګرتیا همداسې ده نو لعنت دې وي په داسې ملګري او ملګرتیا ، او که داسې نه وي نو ولې زما لپاره داسې شوه؟ اخر ولې؟

زما د خبرو پروړاندې غلې شوه او یوازې سکوت یې غوره کړ، سرېې ښکته ځوړند کړ او یوازې اوښکې یې تویې کړې او ما ټول شرم له پوره ځانګړتیاوو سره د هغې په وجود کې ولیده.

زړه مې غوښتل چې په پښو کې مې ولوېږي او د کړې ګناه څخه یې راڅخه بخښنه وغواړي او راسره ژمنه وکړي چې نور به خپل عادي اکر ته راستنېږي.

زماپه وجودکې لا اوس هم زموږ د زوی له کبله د بخښنې عاطفه ژوندۍ وه، اودې بخښنې او عاطفې کوای شول چې زموږ د دواړو ژوند وژغوري.

په همدې موخه مې په ارام او شمارلي اواز مخ په ډېر مهربانۍ د هغې پرلور واړاوه او ورته مې د نصیحت به ډول وویل، وګوره شهلا ، تېر شوي تېرشول راځه اوس دې د خپل زوی د راتلوونکي په اړه لږ سوچ وکړه او خپل مخکیني ژوند ته راوګرځه، زه مطمین یم چې د خپلو کړو کارونو څخه پښېمانه یې، همداسې نه ده؟ لکه څوک چې له خوبه راویښ شوی وي سریې راجګ کړ او ویې ویل:

(که پښېمانه یم نو څه کار کولای شم؟)

(ژمنه وکړه چې نور به خپل دغه بد او ناوړه افعال نه تکراروې او نور به دغه کارونه چې تر دې دمه دې کول نه کوې.)

(c) ketabton.com: The Digital Library

(یانې ما بخښې؟)
(که په رښتیني او واقعي توګه راسره ژمنه وکړې او د خپلو کارونو څخه پښېمانه شې نو د خپل او زوی د ګاندې لپاره او په ټولنې کې د خلکو پروړاندې د خپلې د بدنامې له کبله دې بخښم.)
(ژمنه کوم بهمنه، ژمنه کوم او په خدای قسم یادوم چې پس له دې به تا لپاره یوه وفاداره مېرمنه او د زوی لپاره مهربانه مور واوسم).
په داسې حال کې چې لړزیده او اوښکې یې تویولې ځان یې زما په غېږ کې راغوځار کړ او په نیمه ژبه په غوڅو، غوڅو غونډلو او وییېنو چې اوښکې ورسره هم بدرګه کېدې راته وویل، ته څومره ښه یې بهمنه، ته څومره مهربانه یې بهمنه، ته څومره...
دا چې په دې توګه بریالی شوی وم، چې رویا خپلو کړنو ته ځیر کړم او توبه پرې وکاږم چې خپل ار ژوند ته بېرته راوګرځي، ډېر خوشاله ووم او د ارامۍ احساس مې کاوه او دې ارامي ما اوزما د زوی لپاره د یوه ښه راتلونکې درې کسیزه کورنې زیری راکاوه.
شهلا یوځل بیا تېر او ساده ژوند ته راوګرځېده او دا هغه څه ول چې ما یې هیله درلوده.

یو لسم څپرکی

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې وخت کې تورن چې ډېر ستړی مالومېده د څوشېبو لپاره چوپتیا غوره کړه، سترګې یې په ناپایه غم کې ورکې وې او شونډې یې هم وچې شوې وې، داسې برېښېده چې ګواکې نور څه نه لري چې محکمه کې یې بیان کړي او د ټول ژوند برخلیک یې همدا و.
یو ډول ځانګړې چوپتیا د محکمې فضا محاصره کړې وه. په محکمه کې ناستو ټولو ګډونوالو خپلې ساګانې په خپل ستوني کې زندۍ کړې وې او غوږ غوږ ول چې د بهمن دژوند یا داستان پاتې برخه واوري.
په دې وخت کې قاضي القضات په ارامۍ سره سرراپورته کړ او تورن ته یې وویل: (لطفاً ادامه ورکړئ...)
تورن اوبه وغوښتې اوبه یې ورته راوړې او په یوه دمه یې وڅښلې، او وروسته له هغې چې ډېرخپه او ناکراره برېښېده پاتې کیسه یې داسې پیل کړه: له هغې ورځې وروسته نږدې پنځه میاشتې زموږ په کراری او خوشالۍ تېرې شوې، شهلا واقعاً په بشپړه توګه بدلون کړی و او حتیٰ اوس له پخوا څخه لا ښه د کورسمبالښت ته ځیر وه. اوس به چې هره شپه کورته تللم نو هغه به مې لیدله چې زموږ د ماشوم او نازولې زوی سره په لوبو بوخته وه، ددې کارله لیدو څخه به مې خوند اخیست او زماد ټولې ورځې ستړیا به ددې صحنې په لیدلو ختمه شوه. ما یو ځل بیا نېکمرغي لاسته راوړې وه او دې لړۍ تر ډېره غځونې کولې، ترڅو چې یوه ورځ د ګاراج خاوند راته وویل، چې د کوم ضروري کارلپاره (آبادان) ته ځي او زه هم بویه ورسره ولاړ شم، لکه څنګه چې له هره پلوه ډاډه او مطمینه وم په پراخه تنډه مې ورسره ومنله او هماغه شپه مې ټوله خبره خپلې مېرمنې شهلا ته وویله.
سهار د وخته د ګاراج خاوند سره دابادان پر لور روان شوم. نږدې دوه اونۍ زه او د ګاراج خاوند په ابادان کې ووچې یوه ورځ یې راته خبر راکړ چې سبا سهار دواړه (خُرم) شهر ته ځو او حداقل شپږ ورځې هلته (خرم شهر) کې پاتې کېږو.
کله چې بېرته تهران ته راستنېدو ډېر خوشاله وم. په تلګراف (فکس) کې مې خپلې مېرمنې (شهلا) ته خبر ورکړ چې شپږ ورځې وروسته انشاالله کور ته درځم او وروسته له هغې مې خپلې مېرمنې او زوی ته څه ډالۍ واخیستې، خو له نېکه مرغه د ګاراج خاوند کارپه نوموړي ځای کې په دوه ورځو کې پای ته ورسید ، او زه د تلیګراف د پیغام څخه ثلور ورځې مخکې خپل کور ته ورسیدم. کله چې مې د ګراچ خاوند سره خدای په

(c) ketabton.com: The Digital Library

اماني وکړه نو په موټر کې د خپل کور پر لور را رهي شوم همدا چې د څو ورځو مساپرۍ وروسته خپل کورته راتلم او خپله مېرمن او زوی مې ليدل ډېر خوشاله وم، خو نه پوهېږم چې ولې هېڅ په هېڅه مې زړه درزيده او داسې ګومان مې کاوه، چې ګواکې کومه ناوړه پېښه راپېښېږي.

کله چې د کور سره دموټر څخه پلې شوم نو دموټر پيسې مې ورکړې او دکور تالی مې ووهله ، خو چا ور راته پرانه نيست. څوواري مې دکور تالی ووهله خو هېڅ ځواب مې وانه ورېد.

ډېر خبر شوم چې داڅه پېښه شوی ، خو وروسته مې فکر وکړ کيدای شي چې زوی او مېرمن مې دکور سامان او ترکاری اخيستلو لپاره بهر وتي وي.

نو دا مې وپتييله چې په دېوال کورته ورواوړم ، خو په دې خت کې سيمه ييز پوليس چې زموږ دکور سره نږدې ولاړ ول او همدلته يې پوسته هم وه پوه شول چې زه دکور خاوند يم ، نو راغلل او ماته يې يو ليک چې دهمدغې ځای دپست رسوونکو له خوا چې شهلا ليکلی و او دوی ته يې سپارلی و راکړ. دوې له ما څخه رسيد واخيست او دخدای پامانی څخه وروسته لاړل ، کله مې چې ليک پرانيست نو ديوه ترخه حقيقت څخه خبر شوم. زوی مې دکور داوبو په حوز کې دلويدلو له امله مړ شوی و ، او ځېړونکو زما مېرمن دتحقيق لپاره بولې وه.

سترې او ستومانه د دېوال خواته ورنږدې شوم او اخيستې ډالی مې ددېوال له لارې کورته ورخطا کړې او زه هم ددېوال له لياری کورته ورواوښتم او خپلې کوټې ته ورغلم.

په ټولو ځايونو کې چوپتيا او سکوت خپلې وزرې خورې کړې وې ، په الماری کې مې دزوی انځور دخندا په اکر کې ليدل کېده په حيرانی او ژړغوني اندازمې انځورته وکتل حتی دژړا توان مې هم نه درلود. دکوټې په يوه کونج کې مې دماشوم او بې ګناه زوی وړ کټ پروت و او داسې احساس مې کاوه چې دټولو دېوالونو څخه غم او خپګان وريږي ، په همدې سوچونو کې ډوب وم چې نور به هېڅ کله دخپل ماشوم زوی ژړا او خندا وانه ورم او هېڅکله به ددې کوکارې په کوټې کې انګازې جوړې نکړي چې دغې خبرې نږدې سوځولی وم. داکور نور دتل لپاره غلې شوی و او ددې خاموشی څخه دمرګ بوي تللو ، ما بايد په نا باوری داتريخ حقيقت منلی وای ، چې زما زوی مړ شوی دی ، زما هغه زوې چې ما دادومره وخت دهغه لپاره کوښښ او زيارکاوه چې ګانده يې روښانه کړم ، خو اوس چې هغه نشته څرنګه دهغه مرګ ومنم او څرنګه بې له هغه ژوند وکړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دکړکۍ خواته نږدې شوم ،ساعت ته مې وکتل چې دشپې یولس بجې وې ، خو دشهلا څخه هیڅ خبرنه و ، یانې هغه تراوسه هم نه وه راغلې ، زما دسترګو لید دحوض هغه اوبو پر لور وروااوښت چې زما زوی یې له ما څخه اخیستی و او زه یې دخپل زوی څخه جلا کړې وم.

دسپوږمۍ رڼا هم داوبو په منځ کې پرقېده ، ددېوال په څنګ کې یوه سپینه پیشو ولاړه وه او زما دراوړو ډالیو پرلوري یې برګ ، برګ کتل.

ډول ، ډول سوچونو او فکرونو پیسې را اخیستی وم ، ماته یوځل بیا دتېر عشق او مینې خاطرې را په یاد شوې او یو ځل بیا درویا کړنې را په یاد شوې ، یو ځل بیا سوچونو پسې واخیستم چې درویا سره مې مینه پیل کړه. رویا بستر شوه ، روغه شوه او با الاخره مړه شوه ، دشهلا سره بلد شوم ، زوی مو وشو ، لږ را غټکی شو او اوس دادی مړ شو ، او بله دا چې اوس مې مېرمن لا څېړنې او تحقیق ته هم تللی. ای خدایه داڅه حال دی.

ډېره شېبه سوچ وړی وم چې یو وخت کې راپه خود شوم که کسم دشپې درې نیمې بجې وې ، لږ مې حال را ښه شو ، دکوچ پرلوري ولاړم او کراره په کې کښېناستم ، سګرټ مې ولګاوه او بیا هم په سوچ کې ډوب شوم ، لا په سوچ کې وم چې د وره اواز مې تر غوږو شو ،ښه ورته ځیرشوم ګورم چې چاد وره په کلپ کې کلي ور اچولې اوخلا صوي یې.

یوه شېبه وروسته ورخلاص شو ،هرګوره شهلاکورته راننوته ،لومړی خوماته ځیرنشوه خوکله یې چې څراغ ولګاوه نوماته یې پام راواوښت،له وېرې اوهیجان څخه په خپل ځای کې ودرېده.

هغه کوم فکس چې ماورته رالېږلی و اودې ته مې دراتګ ورځ ویلی وه حیرانه شوه چې څنګه دخپلې ټاکلې ورځې څخه دمخه راغلې یم ، مخکې راغله اوزماسره نږدې پرځمکه کښېناسته اوبې اختیاره یې په ژړاپیل وکړ، خوناڅاپه یې ژړابس کړه اوویې ویل:

((زه نوره ستاپه دردنه خورم ، ماته طلاق راکړه ، زه دبل سړي سره مینه لرم پرحمید مینه شوې یم)).

لیونی شوی وم ، ځان مې په ډېرې ستونزې کنټرول کړ اوترې مې وپوښتل:

((آیاهغه هم له تا سره مینه کوي)).

دامهمه نه ده ، داچې زه ورسره مینه کوم بسیاده، ته بویه ماته طلاق راکړې ، ځکه زه اوس نوره ستا په درد نه خورم)).

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه پوهېږم چې څه حالت به مې درلود ،ځکه زوی مې هم مړشوی و ،اوس زماټول اند دزوی دمرګ په هکله و اودې خبرې ته اصلاً هېڅ ځیر نه وم.
((که چیری تاته طلاق درکړم نوزمامینه اودزوی مرګ به مې څنګه شي ؟)).
یوه کریحه اوله ملنډوڅخه ډکه موسکایې وکړه اوبې له دې چې زمااکرته ځیرشي ویې ویل ((کوم زوی؟ هغه خومړشوی دی)) ناڅاپه برق ونیولم ،اولکه چیتایاپړانګ له ځایه پاڅېدم ،ځان مې ښه په درز کې لړزېده،وینومې دسترکوپردې ونیولې . اودځان په کنټرولولونوربریالی نشوم ،لکه ټپي مارمې دهغې پرلور ور ودانګل اوپرغل مې پرې وکړ،هېڅ نپوهېدم چې څه کارکوم،همدومره پوه شوم چې دهغې ویښتان مې له لاسونو څخه تاوکړل ،سترګې یې بړقې بړقې راوتلې وې اوله خولې څخه یې دشرابو ناولې اوګنده بوی راتلو په زاریو اوعُذر یې پیل وکړ،خوزه په خودنه وم ماداسې اکر نه درلود چې دهغې خبرې واورم یاونغوږم یو ډول ځانګړی کرکې اونفرت مې پرذهن برغل کړې و.
په هغه شېبه کې راته خپل هرڅه برباد شوي ښکارېدل اوپس له دې راته نور ژوند ،خونداورنګ نه درلود.
همداسې دغوسې اوغضب نه لړزېدم ، لاسونه مې دهغې دستوني څخه حلقه کړل اودخپل بدن په ټول توان سره مې دهغې ستونی زورکړ،رنګ یې شین اوتور واوښت، سترګویې عجیبه اکر غوره کړ اووجودیې لکه ماته شوی څانګه له واکه ووت اوهماغسې مې خوشې کړه اوپه داسې حال کې چې ډېر سخت ناارامه اوبېړنی اکرمې درلود له کوره ووتم اوډېره شېبه په واټونو او پارکونو کې ګرځېدم چې له هغې وروسته لاړم اوپولیسوته مې ځان وسپاره ، پولیسوهم ماموریت ته بوتلم اودادې دماموریت له لارې لړۍ په لړۍ تردې ځایه راورسېدم.
نورپاتې شونې خبروباندې تاسې هم ښه پوهېږئ.
ماچې تر ننه پورې چوپتیاغوره کړې وه اوپه خوله مې مهر لګولې و ،دهمدی لپاره چې دخلکواوټولنې په منځ کې بې آبه اوبې عزته نشم نودادې تاسې اړکړم هغه څه چې مانه غوښتل په ژبه راوړم راباندې مو وویل اودټولنې اوچاپېریال په مخ کې موبې عزته اوبې حیثیته کړم ، زه نن دخپل ژوند د کړاونوپه څرګندولو سره یو څوک یم بې برخلیکه.
اوس ماته د ژوند ښه اوبد هېڅ ارزښت نلري ،ژوند ماله ماته راکړې اودټولنې په منځ کې یې نا بوده کړم. نن چې هغه څه ماوویل هېڅ ډول دلیل ورته نلرم او تېنګار هم نه کوم چې

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاسې ښاغلي قاضي او قاضيان زما خبرې اوڅرګندونې ومنئ ، خو هيله من يم چې زما دچوپتيا اوسکون په راز خوحداقل پوه شوي واوسئ چې همدا زما لپاره بس اوکافي دي.
زه تل دبې آبۍ نه ډارېدم اونن چې مې دا راز ټولوته څرګند کړاوټولوګډونوالوپه منځ کې مې هرڅه په ژبه راوړل نواوس هيله کوم چې مړشم اوددې بې مانا اوکړېدونکي ژوند څخه خلاصې ومومم.
زه اوس په يوې وژنې تورن يم اوپه خپل جرم اعتراف هم کوم ،خوپه هرحال زه يو انسان يم ،داسې انسان چې دټولنې څخه بې زاره وي اوپه ټولنه کې يوازې وي.
حتیٰ زوی يې مړشوی ،مينه يې مړه شوې ،ښځه يې مړه شوې اوخپله به هم يوه ورځ مړشي.
زړه مې غواړي چې تاسې ښاغلي قاضيان چې زه موم‌محاکمه کړی يم اوپه حقيقت کې دټولنې رهبري هم په غاړه لرئ ، په دې پوه شئ چې که چېرې کوم ځوان قرباني کيږي دناسالمې روزنې اوغلط چاپېريال له کبله کيږي حتیٰ تاسې هم نشئ کولای دعوا وکړئ چې خپل اولادونه مودټولنې نن يا سبا لپاره په خورا ښه توګه روزلي دي ، نوراشئ اوهغه ډول چې ټولنه اوچاپېريال يې غوښتنه کوي وروزئ دمينې، دعشق دژوند اودټولوشيانوپه هکله ورسره په بې پروايۍ خبرې وکړئ اوهغه پرده چې ستاسې اوهغوی ترمنځ فاصله اوواټن پيدا کوي ليرې کړې.
که چېرې مين شول نوکوښښ دې وکړي چې خپلې مينې ته درناوی ولري اوکه چېرې کومه ستونزه ورته په ټولنه کې پيدا شوه نوکوښښ دې وکړي چې په همغه لومړيو کې يې حل کړي ځکه که چېرې اوږده شوه اوغځونې يې وکړې نوشونتيايې شته چې زما په برخليک اخته شي.
زه نن په يوه داسې ځانګه ناست يم چې هره شېبه يې د وچېدوشونتيا شته خو دا تاسې هستئ چې دټولنې دځوان کول (نسل) اوځانګودوچېدومخنيوی کولای شئ اودهغوی ژوند خوندي ساتلای شئ.
له تاسې ټولوڅخه مننه کوم چې زما خبروته موغوږ کېښود اوپه پوره اوسيلې مواورېدې ،تاسې ټول کولای شئ چې په ازادانه توګه زما په حق کې قضاوت وکړئ اورايه صادره کړئ.
په هرحال ماته اعدام اوزندان دواړه يودي اوله تاسوټولوڅخه هيله هم کوم چې هېڅ ډول رحم او استثناعات زما په برخه کې په پام کې ونه نيسئ اوډاډه اوسئ که چېرې دا اعدام

(c) ketabton.com: The Digital Library

حکم هم راته واوروئ نوخوشاله به شم ،ځکه دیودردونکي او رنځوونکي ژوند څخه به خلاص شم.

که رښتیا ووایم نودزندان دکړېدلي ژوند اودهرځل ژوندي کېدواومړه کېدوڅخه به وژغورل شم اودابه موراسره لوی احسان هم کړی وي ، نورنوڅه خبرې نه لرم او چمتویم چې دمحکمې حکم واورم چې زما په برخه کې څه حُکم صادروئ.

ناڅاپه دګڼونوالوهاها اوغوغا دمحکمې ارامه فضا خرابه کړه تورن په داسې حال کې چې اوښکې یې له سترګوڅڅېدې اولکه اوبه راروانې وې په خپله ځوکۍ کښېناست دمحکمې رئیس دتفریح اعلان وکړ اودخپلوقاضیانوسره یوځای دمجلس یا شوراخونې ته دپرېکړې په موخه ننوتل.

څلورساعته دمحکمې قاضیان دشوراپه خونه کې ول ،هغې نه وروسته په داسې حال کې چې دټولوپه بدن کې دسترېانښې له ورایه ښکارېدې له خونې راووتل ، د هغې نه وروسته تفریح خلاصه شوه اودمحکمې رسمیات بیا پیل شول ،دمحکمې قاضي دتورن لپاره پنځلس کاله دبامشقت بند اعلان وکړاومحکمه پای ته ورسېده.

مجرم په داسې حال کې چې په بشپړه توګه غلې ولاړ و دمحکمې دابلاغیې اسناد یې لاسلیک کړل اوبې له دې چې دځان دسپیناوي یا قید دکمېدوپه پا رڅه ووایي په ټیټ سر دموظفوپولیسوسره یوځای دجېل پرلوري روان شو.

دبهمن دمحکومیت خبر دهماغه ورځې په پیل کې ورځپاڼوخپورکړاوډېری خلکو چې دبهمن دژوند کیسه په ورځپاڼوکې ولوسته نو ناڅاپه په ژړاشول ،اودغه کیسه دیوڅه وخت وروسته بېرته په خاموشۍ بدله شوه اوله هرچا څخه هېره شوه.

په داسې حال کې چې دبهمن دژوند تریخ برخلیک په دې ځای کې پای ته ونه رسېد اوهغه یوازې څومیاشتې په زندان کې پاتې شو ،ځکه دڅومیاشتووروسته یوه ورځ دزندان پازه والو د اوړي په یوه ګرمه ورځ کې دهغه توراوشین شوی جسد دزندان له یوه کونج څخه پیداکړدهغه جنازه یې دعدلیې روغتون ته بوتله ترڅودمرګ لامل یې پیداکړي چې دڅه شي په وسیله مړشوی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عجيبه خوداده چې دبهمن له جنازې سره جوخت يوساعت وروسته ديوه روغتون څخه ديوبل ځوان مړى هم دعدليې روغتون ته دکتنې (معا ينې) لپاره راوستو ،چې وروسته معلومه شوه چې دادويمه جنازه دبهمن ملګرى (حميد) و.
دحميد دجنازې له څېړنو څخه معلومه شوه چې دحميد له واده څخه دوه مياشتې وروسته چې کله هغوى دخپل واده دتفريح (عسل) مياشت لپاره بهرته تللي ول ، نوحميد په خپل وروستي موډل موټرکې ناست ودموټردسرعت دتېزوالي له کبله موټردکوم څه شي سره ټکرکړى اومېرمن يې په دې پېښه کې مړه شوې ده نوپه دې پېښه کې حميد هم ټپي شوى و اوڅه موده وروسته ليونى شوى دى اوبالاخره داچې ځوورځې وروسته په يوه روغتون کې يې ځان وژلى دى.
نوپه دې توګه پنځ (طبيعت) اوټولنې له حميد څخه دبهمن غچ اخيستى و اوهغه يې دمرګ ترپولې رسولى و.
دحميدجنازه خپلوانويې له روغتون څخه بوتله اودبهمن جنازه هېڅ يوخپل يې بونه تله اونه يې دده پوښتنه وکړه . نوپه دې اساس دولت دهغه جنازه پورته کړه او د روغتون په امبولانس کې يې دښارعمومي هديرې ته بوتله اوهملته يې خاوروته وسپارله ، خو کله چې دبهمن دجنازې امبولانس دعدليې له روغتون څخه وتلونو دآسمان هم سترګې ژړغونې وې اوباران په وربدو پيل وکړ، شايد دا درويااوښکې وې چې دباران په توګه له اسمان څخه راښکته کېدلې اودخپل محبوب اوعاشق په ناوړه اوکرغېړن برخليک يې ژړل.
هغه يې هديرې ته بوت اوخو سپين ږيرو بوډاګانو يې جنازه خاوروته وسپارله خو نوموړې هېڅ څوک نه درلودل چې دهغه پسې وژاړي اوغټې غټې اوښکې پسې تويې کړي اويايې هم په قبردګلو ګېډۍ کېږدي.
هغه په يوازوکې يوازې ؤ.....
شايد دخپلې وينا له مخې يې نوموړى هغه څوک ؤچې:
زوى يې مړشوى .....مينه يې مړه شوې ....مېرمن يې مړه شوې ......اوبالاخره خپله يې هم مړه شوى ؤ.....

پاى

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library